

EDİ BEŞE!

**Önderliğimizin Yaşamı Tehlikede
Önderliği yaşa ve yaşat**

CIWANÊN AZAD

Kowara Ciwanan a Mehaneye

Her Tişt Ji Bo Azadiyê!

Hejmar:18

Mijdar 2007

**KÜRDİSTAN'A SEFER OLUR
ZAFER ASLA!!!**

"www.mediakurdi.com"

Yeni kurt sitesi halkımızın hizmetindedir

ÊDÎ BESE!
ARTIK
YETER!

Mediakurdi

Film Arşivi

E - Kitap

Ciruk - Masal

Lisik - Oyun

E - Card - Albun

Yeni Eklemele

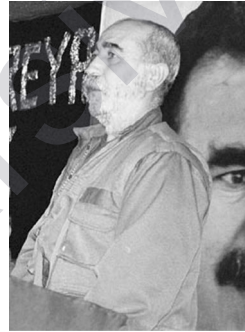
MÎR Musikverlag GmbH
Dengê Kurdistan

Dağların asi sesi Şehit Delila'nın Muzik CD'si Mir Muzik katkılarıyla 15 Kasımdan itibaren tüm müzik bayilerinde!!!

İçindekiler

PKK Tarihi Kürdistan'da Altın Bir Sayfa Olmuştur.....	2
Serxwebun	
Yeni Dönem Avrupa Gençliğinin İhtiyaçları Çerçevesinde Komisyonlardan Meclis ÖrgütlenmesineDoğru.....	6
Sinan MAHİR	
Gençlik, Refleksleri Öldürülmüş Toplumun Meşru Savunma Refleksidir	12
Özgür RONİ	
Gençlik Ve Öz savunma.....	18
Şiyar KOÇGİRİ	
Tecrit Özgür İnsanı Ve İnsanlığı Öldürmektir -2-	21
A.Haydar KAYTAN	
Yeni Bir Sosyal Bilim İçin	27
Cıwan AZAD	
Çatak Beyazlığında Kızıl Direniş	36
Rojin	
Toplum Ve Spor	44
Ömer YÜCE	
Aufklerin İn Europa.....	47
Hewidar KOBİ	
Zagrosların Sanatçı Ruhlu Kızı	51
Silah Arkadaşı	
Mizah	62
Cıwanen AZAD	
Bulmaca	64
Cıwanen AZAD	

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Kürtlerin miladı olan PKK'nin yıl dönümü olan Kasım ayında daha büyük bir çuşkuyla sizlerle. 29 yıl boyunca PKK Kürt ve ezilen halklar için büyük direnişlerin ve kahramanlıkların sahibi oldu ve olacaktır. Dili yok olmayla yüzyüze olan ve tarih boyunca sömürülen bir halkın çığığ ve isyanı olmuştur PKK.

PKK'nin 29 yılını kutlarken, diğer taraftanda TSK'nın teskere naralarıyla karşı karşıyayız. Neymiş Kandil dağına girip PKK'nin sonunu getireceklermiş... 29 yıllık mücadele bütün dünyaya PKK'nin yenilemeyeceğini veda bitirilemeyeceğini çok iyi bir şekilde gösterdi. TSK'nın son çığıkları olan bu teskere ise kana bulanmış vampirlerin sonu olacaktır. Bu teskere hem TC'nin hemde TSK'nın batağı olacaktır.

PKK'nin mücadele boyunca Kürt halkına kazandırdıkları zenginliklerle artık bu tür yaklaşımlara boyun eğmeyecektir. Ancak gene bu savaş içerisinde fakir anadolu insanı olacaktır. Devlet büyüklerinin çocukları Amerikalarda okurken, Anadolu insanı milliyet ve devleti koruma naralarıyla gözlerine perde çekilerek bu savaşa sürülmektedir. Kürt özgürlük mücadelesi uzun yıllar boyunca tek taraflı ateşkeslerle barışa her zaman kapılarını açık bırakmıştır ve halada açıktır. Ancak bu iyimser yaklaşımlara karşı her zaman TSK'nın haince, komploca yaklaşımları ve son olarak 8 yıldır ağır tecrit altında tutulan Kürt halk önderliğine karşı zehirleme tutumları bardağı taşırın son damlalar olmuştur. TC devleti bütün kürt isyanlarında ilk olarak her zaman isyan önderlerini yok ederek bir sonuca ulaşmıştır. Ancak her sözümüzde belirttiğimiz gibi artık kürtler eski kürtler değildirler. Ne önderliğini nede bu mücadeleyi yalnız bırakmayacaklardır. "Edi bese" kampanyası çerçevesinde önderliği sahiplenme eylemleri ve serhildanlar düşmana en büyük cevap olacaktır.

**Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın...**

PKK Tarihi

Kürdistan'da Bir Altın Sayfa Olmuştur

Değerlendirme

SERXWEBUN

“Önderlik tecrit içinde tecride alınmış, bu durumdan da en iyi yararlanan çeteci ihanetçi grup olmuştur. Bu biçimiyle hem ihanetçi çeteciliğe zemin olunmuş hem de Önderliğin zamanında müdahalesinin önü alınmıştır. Tarihte de benzer sorunlar yaşayan Önderlikler görmüştür. İsa havarilerine seslenirken, kendisini izlemek isteyenlerin kendilerini inkar etmelerini ve kendi çarmıhlarını omuzlayarak ardı sıra yürümelerini belirtmiş, bununla izleyicilerine ölçü kazandırmaya çalışmıştır”

PKK mücadele-siyle sömürgeci devletlerin in-karcı ve imhacı politi-kalarını işlemez duru-ma getirmiş, istenen düzeyde olmasa da tüm devletler Kürtler-le ilgili politikalarını gözden geçirmek zo-runda bırakılmış, ba-zıları yetersiz de olsa adım atmışlardır.

Bu yönüyle ısrar et-seler dahi, inkar politi-kasını uygulamayacak duruma getirilmişler-dir. Bölgede yaşanan ABD işgali ve Türki-ye'nin AB süreciyle birlikte eski statüko-nun aşılması, Kürt hal-kının bilinç, irade ve örgütlülük düzeyi soru-nu çözüm aşamasına getirmiştir.

PKK önderliğindeki mücadeleyle birlikte yarı feodal aşiretçi bir toplumsal yapıda ağa-lar, aşiret reisleri ve şeyhlerin yönetiminde olan Kürt halkı artık kendi kendisini yönet-meye başlamış, kendi cins bilincine varan ve bunun için örgütlenip savaşıyor ve irade kaza-

nan Kürt kadınına orta-ya çıkarmış, bu özgür kadın gerçekliği başta Türkiye olmak üzere diğer tüm Ortadoğu ül-kelerinde de yankısını bulmuş, kadın özgürlü-ğü açısından da bir mi-lat olmuştur. En önem-lisi de yaşadığı tüm yetersizliklere rağmen, özgücü esas alan örgüt ve siyaset gerçekliği ortaya çıkarılmıştır.

PKK sorunları çözmede büyük bir anahtardır

Kendisi olmaktan çıkmış, kendisinden utanan Kürt halkında güçlü bir ulusal de-mokratik kimlik bilinci oluşturmuştur. Gerek ilkel milliyetçilikten kaynaklanan, gerekse egemen ulus milliyet-çiliğinin geliştirdiği kışkırtmalara gelinme-miş, halklar arasında demokratik birliğin güçlü zemini yaratıl-mıştır. Ortadoğu gibi milliyetçilikle zehirle-nen bir gerçeklik orta-mında böyle kalabil-mek en büyük

başarılarından biri olarak kaydedilmelidir. PKK'nin bir ulusal kurtuluş hareketi ola-rak ortaya çıkması ve milliyetçiliğe düşme-mesi, yurtseverlikte ve enternasyonalizmde ısı-rarlı oluşu bölge halk-larına yapılmış en bü-yük hizmet ve sorunların çözümünde doğru bir anahtardır.

PKK Kürdistan'da yeni bir sayfadır

Bu yönüyle PKK da-ha ilk manifestosunda bile sadece Kürdistan halkının sorunlarını değil, onunla birlikte bölge halklarının so-runlarının çözümünü de önüne koyan ve bu temelde ilişki geliştiren enternasyonalist bir örgüt olmuştur.

PKK sadece bir siya-sal parti veya klasik bir ulusal kurtuluş hareketi olmamış; yeni özgür yaşamı kurmayı önüne hedef olarak koyan ve bunu toplumda geliştiren bir hareket olmuştur. Bu anlamda PKK Kürt halkına dayatılan

yaşamı sıkı bir eleştiriden geçirek reddeden, onun yerine özgür demokratik yaşamı halkın katılımıyla gerçekleştiren halkçı bir hareket olmuştur. Tüm bu gelişmelerin temelinde ise kuşkusuz Önderliğin büyük aydınlatıcı, çözümlenici ve pratikçi gücü yatmaktadır.

Yaşanan birçok yetersizliğe rağmen, PKK Kürdistan'da yeni bir yaşamın çığırını açmış, bu mücadelede önemli bir birikim ve tecrübe kazanılmıştır. Kürt toplumunun çağdışı yaşamına son verilmiş, eskiye ait kalıntılar olsa da bu başarılmıştır. Bu anlamda tüm yetersizliklere rağmen PKK tarihi Kürdistan'da bir altın sayfa olmuştur.

PKK'de eleştiri ve özeleştirir bir büyük silahı olmuştur

Özcesi bugün Kürt halkının Kürdistan'ın dört parçasında sahip bulunduğu toplumsal bilinçle siyasal, demokratik, kültürel ve ekonomik kazanımların temelinde buna Güney Kürdistan da dahildir. PKK'nin 26 yıllık mücadelesi, kahraman şehitleri ve tüm değerlerin bileşkesi Başkan Apo'nun yaratıcı emeği ve eşsiz katkıları bulunmaktadır.

Ancak buna rağmen 2000'li yılların dünya, bölge ve Kürdistan gerçekliği her bakımdan bir yeniden yapılanmayı gerekli kılmıştır. Her yeniden yapılanma, yeniden yapılanmaya götüren nedenlerin çözümlenmesini içerir. Bu da kapsamlı bir eleştiri özeleştiriyi gerektirmektedir.

PKK hareketinin Kürdistan'da yarattığı devrimsel gelişmelerle birlikte, tıkanan ve zihniyet düzeyinde mutlaka aşılması gereken gerçeklikler de söz konusu-

dur. Tarihte böylesine büyük gelişmelere imza atmış bir hareketin özeleştirisi de, eleştirisi de kuşkusuz bu soylu geçmişin büyüklüğüne denk olacaktır.

Büyük mücadelenin özeleştiriside büyük olur

Böylesine görkemli bir tarih yaratan PKK'nin Kürt halkı, bölge halkları ve insanlık adına aydınlık bir geleceği bugünden başlayarak kurabilmesi için, özeleştirisi de son derece bilimsel, cesaretli ve tutarlı olmak zorundaydı. PKK'den beklenen ve yakışan da buydu. Kaldı ki, 'cesur özeleştirir, radikal dönüşüm' bir Önderlik tarzı olarak kendisini sürekli var etmesini bilmiştir. PKK'nin ilk günden bu yana sürdürdüğü duruş bu temelde olmuştur. Kazandıran ve geliştiren de elbette Önderliğin bu tarzıdır.

Ancak bu kadar geri bir toplumsal yapıdan çıkan PKK hareketi, üzerinde bu kadar gücün hesap yaptığı bir halk ve hareket olarak hiçbir zaman sorunsuz olmamıştır. PKK içinde ortaya çıkan çetecilik ve buna karşı pratikte Önderliksel duruşu gerçekleştiremeyen bir kadro gerçekliği gelişmelerin tıkanmasını beraberinde getirmiştir.

Partileşmenin ilk hamlesi daha zihniyet aşamasında Kesire, Şahin Dönmez vb kişilikler tarafından, partileşmenin ikinci hamlesi ise çeteleşme tarafından boş çıkarılmaya çalışılmıştır.

En son ortaya çıkan Osman-Nizamettin ihaneti de Önderlik çizgisinin ABD ve YNK tarafından boş çıkarılmasını hedefleyen bir operasyonu olarak şekillenmiştir. Uluslararası komplo ilkin Önderliği tasfiye etmek is-

temiş, ondan sonra ise örgüt içine kadar uzanmıştır. Osman-Nizamettin gibi hainler uluslararası komplocu güçlerin kirli ve lanetli elleri olmuştur.

Şimdi de uluslararası komplocu güçler Önderliği her bakımdan etkisizleştirmek istemektedirler. Bu ihanet çetesine karşı yeterli bir mücadelenin yürütülmemesi bir diğer özeleştirir konusu olmaktadır. Önderlik tüm bu süre boyunca, esas olarak ideolojik, politik ve askeri çizgi sorunlarını başarıyla ele alıp çözümlenmiş, binlerce kadroyu eğitmiş, kitle ilişkilerinden silahlanmaya kadar her konuda yoğun bir pratik öncülük de yapmıştır.

Yetersiz yoldaşlığın aşılması

Bu dönemde esas olarak rolünü oynayamayan, Önderliğin yarattığı olanakları doğru ve yeterli değerlendiremeyen ve sorumlu yaklaşmayan pratik önderlik olmuştur. Önderliğin tamamlanmaması, perspektif ve talimatlarının gereklerinin çeşitli nedenler ve gerekçelerle yerine getirilmemesi Önderliği boş çıkarmıştır. Öyle ki, bu yetersiz yoldaşlık bu pratikleriyle sonuçta Önderlik yalnızlaştırılmış ve uluslararası komplocu güçlerin hedefi haline getirilmiştir.

Uluslararası komplo nun ardından özellikle belli bir süreden itibaren perspektiflerine uygun davranmayarak, yerinde ve zamanında doğru ve yeterli bilgilendirilmeyerek Önderlik tecrit içinde tecride alınmış, bu durumdan da en iyi yararlanan çeteci ihanetçi grup olmuştur. Bu biçimiyle hem ihanetçi çeteciliğe zemin olunmuş hem de Ön-

derliğin zamanında müdahalesinin önü alınmıştır. Tarihte de benzer sorunlar yaşayan Önderlikler görülmüştür. İsa havarilerine seslenirken, kendisini izlemek isteyenlerin kendilerini inkar etmelerini ve kendi çarmihlarını omuzlayarak ardi sıra yürümelerini belirtmiş, bununla izleyicilerine ölçü kazandırmaya çalışmıştır.

Ancak sonuçta İsa yalnızlıktan kendisini kurtaramamıştır; öyle ki çarmıha gerilirken etrafında kimse yoktur. Muhammet de benzer bir yalnızlığı yaşamının önüne geçememiş, cenazesi üç gün boyunca yerde yapayalnız kalmıştır.

Bu durum İsa ve Muhammet'in güçsüzlüklerini değil, onlara ulaşamayan ve o derinliği yaşamayan kadrolarıyla aralarındaki farkı göstermektedir. Önderliğimizin tamamlanmaması ve yeterince izlenmemesinin bir sonucu olarak, daha uluslararası komplo öncesinde mevcut yönetim ve kadro yapısını eleştirmiş, böyle bir PKK'den istifa ettiğini belirtmiş ve PKK'nin mutlaka özüne uygun olarak yeniden yapılmasına işaret etmiştir.

PKK'nin yeniden inşası 21. yüzyılın sorunlarının çözümü temelinde olacaktır

Elbette bütün bu yetersizliklerin yol açtığı ağır siyasi ve örgütsel sonuçlar vardır. En başta her türlü tasfiyeciliğin ve çeteciliğin gelişmesine zemin sunulmuştur. Bütün bu pratiklerin sonucu olarak Önderlik çabaları boşa çıkarılmış, partinin büyük emek, çaba ve şehadetler pahasına elde ettiği haklı saygınlığa gölge düşürülmüş, parti değer-

leri tartışılır kılınmış ve parti adeta tanınmaz hale getirilmiştir. Bunun kadro ve halk üzerinde yarattığı etki ise oldukça olumsuz olmuştur. Parti ideolojisini bir yana bırakma, siyasette erken iktidar hastalığına yakalanma, örgüt çizgisi ve yaşama oynama, taktiğin gereklerini yapmama gibi yaşanan pratikler Önderliği, partiyi ve halkı oldukça zorlamıştır. En son ortaya çıkan ihanetçi çete pratiği de esas olarak bu zemini kullanmıştır.

PKK'ye katılmak isteyenlerin köklü özeleştiriselliği derinliğine kavraması ve boşa çıkarması gerekmektedir

Eğer militan ve kadro bu yetersizlikleriyle yaşamasaydı, Önderliği izlemiş ve tamamlamış olsaydı, belki yine kendini dayatmalar olacak, ancak çetecilik ve onun yarattığı tahribat bu kadar gelişmeyecekti. Böyle bir durumun sonucunda da mütevazı bir demokratik çözüm yaratılabilecekti.

Önderlik buna kapalı değildi. Nitekim birçok defa bu yönde çözüm paketleri sunulmuştu. Ancak esas olarak kadronun rolünü oynamaması nedeniyle bedelleri ağır olan bir süreç yaşanmıştır.

Yeni bir PKK'lileşme çalışmalarını yürüttüğümüz bu günlerde Önderliğimiz karşısında militan duruştaki yetersizliğin sonuçlarının varacağı noktaları göstermesi açısından bizler için hayati derslerle doludur. Dolayısıyla düşülmemesi gereken bir yetersizlik olarak sonuçlarıyla birlikte bir özeleştirme konusu olmaktadır.

Ancak Önderliğin geliştirmiş olduğu yeni demokratik ekolojik toplum paradigması, esas olarak bir sistemsel özeleştirme temelinde yenilenmeyi ifade etmektedir. Yeni PKK'lileşme bu paradigmayı esas alacağından, PKK'yi yeniden inşa çalışmalarına katılmak isteyen arkadaşların bu köklü özeleştiriselliği derinliğine kavraması ve kendi kişiliğinde açığa çıkarması gerekmektedir.

Sorun bazı pratik yetersizliklerin özeleştirisi olmaktan bir hayli farklıdır. Özeleştirme daha kapsamlı felsefi, ideolojik, teorik, tarihsel ve toplumsal yönleri olan bir sistemsel sorun olarak ele alınmaktadır.

PKK'nin kuruluş yıl dönümü yeni bir gelişmeyi de kendisi ile birlikte başlatacaktır

İçine girilen birçok yetersizlik ve yetmezliğin temelinde sistemimizin de büyük etkisinin olduğunu görmek durumundayız. Böyle bir yaklaşım olmaksızın ne geçmiş doğru değerlendirilebilir, ne de gelecek doğru kurulabilir. Geçmiş ve gelenek bilmeden, onu ileriye taşıyacak değişim ve dönüşüm de gerçekleştirilemez. Bu değişim ve dönüşümün de esas diyalektiği olmaktadır.

PKK'nin 27. kuruluş yıldönümü yeni bir gelişmeyi de kendisiyle birlikte başlatacaktır. Kendisine özgü bazı yönleri olsa da, esas olarak '70'li yılların dünya, bölge ve halk gerçekliğinin dayattığı sorunları çözme temelinde kurulan PKK'nin artık sürece cevap veremez duruma düşen paradigması yerine, 21.

yüzyılda Kürt halkının demok-rasisini inşa edecek demokratik ekolojik toplum paradigmasını esas alan yeni bir PKK'lileşme geliştirilecektir.

PKK'nin yeniden inşası elbet kendisini dayatan 21. yüzyılın sorunlarının çözümü temelinde olacaktır. Bu sorunların başında devleti doğru ele almak ve tanımlamak gelmektedir. Zira bugün sistemin yaşadığı tüm sorunların temelinde toplumu nefessiz bırakan devlet yapılanması bulunmaktadır.

Bu nedenle de dünyada devleti küçültme, devlet reformu yapma vb biçiminde tartışma geliştirmeyen hiçbir ülke yok gibidir. Bu yönüyle klasik devletin varlık gerekçeleri ve meşruluğu ciddi bir biçimde tartışılmakta ve sarsılmaktadır. Ulaşılan bilimsel teknik gelişme ve aydınlanma düzeyine bağlı olarak, devletin klasik biçimi her zamankinden daha fazla gereksizliği ortaya konularak tartışılmaktadır.

19. yüzyıldan başlayarak emekçiler ve halklar adına geliştirilen bütün devrimlerden buna Ekim Devrimi ve bütün ulusal kurtuluş hareketleri de dahildir hiçbiri düzenin etkisinden kendisini kurtaramadığı gibi, sonuçta onun bir parçası olmanın ötesine gidememiştir. Reel sosyalizm, sosyal demokrasi ve ulusal kurtuluş hareketlerinin akıbeti de bu olmuştur.

Yaşanan bu sürecin halklar, ezilen sınıflar ve kadın açısından bir kez daha tekrarlanması için gerekli olan önlemlerin alınması, bunun teorik, ideolojik, programatik, siyasal ve örgütsel bir ifade kavuşturulması ve bu temelde hazırlıklı olunması gerekmektedir.

Ortadoğu'da, halkların seçeneği anlam bulabilmeli ve yapısallığı aydınlanmalı

Bu hazırlık felsefi, ideolojik, politik, teorik ve programatik olarak Önderlik tarafından çok somut olarak ortaya konulmuştur. Önderlik sorunun tarihsel toplumsal gerekçelerinin yanı sıra, güncel olarak aciliyet arz eden yönlerini de şöyle belirtmektedir:

“Özellikle çelişkilerin her geçen gün yoğunlaştığı, krizler ve çatışmaların çığınca yaşandığı Ortadoğu'da, halkların seçeneği anlam bulabilmeli ve yapısallığı aydınlanmalıydı.

11 Eylül krizi denen ve en derin komposal nitelik arz eden yeni ABD hamlesine halklar kendi seçeneklerini hazırlamalıydılar. Öyle bir seçenekler demeti ki, bir daha köklü yanılgıya düşmesinler. Sistemin çürümüş yapılarına yama olmasınlar. Tarih mütevazı, ama ciddi, yanıltmayan yanıt bekliyordu.

Denenmiş, umut vermeyen tekrarlara kapılarını iyice kapatıyordu.

Bu savunmada uzun süre cevabını aradığım bu sorulara yanıt bulmayı temel görev bildim. Hem mutlaka layık olunması gereken, yetkin ve uygulanabilir çözüm bekleyen Kürt halkının ağır yaşam gerçekleri, hem de öncülük etmekle kendini sorumlu tutan PKK hareketinin yaşadığı sorunlar, başarılı çözüm için anlam gücünü ve yapısal araçları bulmamı gerekli kılıyordu.

Bu sorumluluğu kendimde bulurken, halkımızın şahsında ulus ötesi tüm halkların seçe-

neği adına hareket etme gereğinin tamamen farkındayım. Eskinin dar 'yurtseverlik ve enternasyonalizm' anlayışını aşan bir hümanizm ve doğa-evren bakışını tüm yaklaşımlarımın temelinde aldım.

Demokratik ve ekolojik toplum üzerinde düşünceler bu amaçla tartışma ve değerlendirilmelere sunuldu.”

Var olma kaynağını komünal nitelikten alan demokratik ekolojik toplum anlayışı insanın kendi özüyle buluşması anlamına gelmektedir.

Demokratik ekolojik toplum paradigması özü itibariyle amaçlanan demokratik toplumu devleti ve iktidarı savaşla ele geçirdikten sonra toplumun inşasına geçerek değil de bugünden başlayarak kurmayı öngörmekte ve devleti buna duyarlı kılmayı hedeflemekte; bunun için meşru savunma dışında şiddet içermeyen, ancak demokratik eylemlilikleri varolmanın gerekçesi sayan bir yaklaşımı esas almakta; halkın öz güç, öz bilinç ve öz örgütlülük temelinde kırsal kesimde köy komünlerinden başlayarak şehirlerle mahalle ve şehir meclislerini kurmasını, bütün bu örgütlenmelerini Halk Kongresi'nde birleştirilmesini, sağlıktan kültüre ve ekonomiden siyasete kadar halkın demok-rasisini inşa etmeyi ifade etmektedir.

Kaynağını insanlığın varolma biçimindeki komünal nitelikten alan demokratik ekolojik toplum anlayışı insanın tekrardan kendi özüyle buluşması anlamına gelmektedir.

Yeni Dönem Avrupa Gençliğinin İhtiyaçları Çerçevesinde Komisyonlardan Meclis Örgütlenmesine Doğru

KOMALEN CIWAN**Sinan MAHİR**

Gençlik hareketi örgütsel perspektifini yaratmaya dönük yoğun tartışmaların yaşandığı bir süreçten geçmektedir. Gençliğin bu diasporada artık yeni bir tanımlama, yeni bir değerlendirme ve yeniden örgütsel perspektifini oluşturmaya ihtiyacı vardır.

Eski örgütsel yaklaşımın ve tarzın, gençliğin ihtiyaçlarını karşılayamaması bir yandan, örgütsel yönü zayıf, daha çok pratik faaliyetlerle kendini sınırlı tutmaktaydı. Bunda, Avrupadaki gençlik kitlesine hitap edebilmede uzak bir duruşu ortaya çıkarmaktaydı.

Eski dönem çalışmalarımız gençliğin tutumunu kapsamaktan uzaktı, yeni dönemde ise gittikçe farklılaşan gençlik sosyalitesinin ilgilere ve çelişkilerini doğru analiz edip, bunların çözümü üzerine

örgütlenmeyi geliştirmeliyiz. Yaşadığımız temel sorunları, bu mücadelenin doğrularını anlatarak bu mücadelenin haklılığına dayanarak örgütlenme geliştirmeliyiz. Buna ancak kendi karakterlerimizi katarak genç bir bakış açısını yaratabiliriz.

Kapitalist sistemin gençliği olmamalıdır

Bu mücadelenin bu halk için kazandırdığı ve kazandıracaklarını anlatmanın muhatapları biziz. Ayrıca yarınımızı doğru temelde oluşturma ve yılların an be an kesintisiz ve derin mücadele gerçeğini anlatma sorumluluğu bizim kuşağı düşmüştür.

Maalesef eskiden tek tek insan tespit edip, oturup konuşarak örgütlerken, şimdi ise bu tarzdan uzaklaştığı-

mızı itiraf etmek zorundayız. Bu eksiklik mutlaka çözülmesi gereken temel bir sorundur. Kapitalist sistemin bireyi toplumsal sorumluluktan uzaklaştıran, siyasete ilgisiz kılan ve bireyi bireycileştiren sistem gerçeğine karşı amansız mücadeleyi elden bırakmamalıdır.

Bu sistem gerçeğini en yoğun yaşayan kesimi olmasından hareketle, bu kesime yoğun olarak, toplumsallaşma ve mücadelenin sorumluluğunun anlatılması gerekmektedir.

Bizim toplumsal sorumluluğumuzu bu sistemlerin üstlenemeyeceğini, toplumsal ihtiyaçlarımızı bu sistemlerin gideremeyeceğini, çünkü bizim bu kapitalist sistemdeki halkların gençliği olmadığını ifade etmeliyiz. Kürt gençliği bu sisteme teslim olup

"Bu mücadelenin bu halk için kazandırdığı ve kazandıracaklarını anlatmanın muhatapları biziz. Ayrıca yarınımızı doğru temelde oluşturma ve yılların an be an kesintisiz ve derin mücadele gerçeğini anlatma sorumluluğu bizim kuşağı düşmüştür"

bir Alman, Fransız olamaz, olmamalıdır. Halkımızın içinde bulunduğu gerçeklik gözle görülmektedir. Gençlik çalışması için özellikle düşünsel zenginlik zorunlu bir ihtiyaçtır ve buna karşı mücadelede eğitim, soruna temel çözüm yaklaşımımız olmalıdır. Bu olmadımı bu mücadele içinde bu sisteme karşı mücadele edemeyiz, iç mücadele için günlük eğitim ciddi bir ihtiyaçtır.

Amaç ve araç hedefleri netleştirilmedi

Diğer bir sorun, gençlik kitlesine uzanırken, araç ve amaçta bir karışıklığın görülmesidir. Öreğin, yayın-aidat çalışması bir araçken, amaca dönüşebiliyor. Dergi genç ile ilişkilene ve ulaşma, düşünce-mizi eğitim materyaliyle gence ulaştırma esastır. Aidat ise, bu mücadeleye gence bir destek iken, sanki amacın kendisi gibi algılanmaktadır. Bu durum da ise bu tür çalışmalar yapılarak temel sorumluluğumuzda bir sapma yaşatmaktadır.

Gençliğin örgüte karşı sorumluluklarında daralma meydana getirmektedir. Oysa, gençliği sistem içerisinde yaşadığı sorunları, çözümü ve toplumsal sorumluluğumuzun üzerine örgütlenmeyi geliştirmeliyiz.

Yeni dönemde Avrupa gençliğinin çalışması, aileden tutalım, sistemin yönelimlerine doğru bir bilinçlendirmeyi geliştirme esastır

olmalıdır. Gencin, diasporada yaşadığı manevi boşlukları doldurmalıyız. Bunun gerçekleşmesi ise ancak gencin sistemi, aileyi iyi

tanınması, en önemlisi de, özgürlük hareketinin çizgisini iyi kavraması ve kendi çelişkilerinin kaynağına özlü yaklaşması buna karşı bir mücadeleyi geliştirerek gerçekleşebilir.

Muhatabımız olan aile gençliğine ağırlık vermemiz gerekir

Bu alanda artık gençlik sosyalitesinde farklılaşmanın yaşandığını gerçeğini de görmezlikten glemeyiz. Yeni dönem kuşağın sistem içerisindeki okullara ve işe tabii olmuş, artık mülteci gençlikten çıkmak üzeredir. Kuzey Kürdistan daki gibi yoğun sıcak mücadele alanı olmadığı için, kendi gerçeğini unutma durumu da yaşamaktadır. Bu açıdan, içinde yaşadığı toplumun gencine gittikçe, daha da benzeşmektedir.

Mevcut çalışanlarımızın sosyalitesi, bu gençleri örgütlemeye, onların güncelliğine ve ilgilerine yetmediği gibi geçen süreçten bu yana alışa gelmiş çalışma tarzını aşmanın zorlukları ve sıkıntılarını da hissetmektedir. Şu anda mevcut çalışma sistemi eski ile yeninin arasında bir sıkışma yaşamaktadır. Ortaya çıkan tobloda, yıllarca bu alanda gençlik çalışması yapmış olmasına rağmen, aidat ve yayının dışında bir faaliyet tarzı yokmuşçasına, işini sadece bunlarla dalararak mücadeleye katılım, eğitim ve eylem ikinci plana düşmüş asıl sorumlulukta bir kayma yaşanmıştır.

Bu çalışma tarzı da maalesef yıllarca yalnızca mülteci gençlik üzerinden geliştirilmiştir. Bunun kolaycı yanları da vardı elbette. Mücadeleye yakınlığı ile bilinen bu kesime çok şey anlatmak gerekmezdi. Yeni dönemde gençlik hareketi ciddi bir örgüt olmak istiyorsa farklılaşan gençlik tabanını görerek bu alanda gerçek muhatabı olan aile gençliği ile daha istikrarlı bir gençlik örgütü oluşturabilmelidir. Bu anlayış ve tarza ilişkin olarak yeni dönemde mevcut çalışanlarımızın yaşadığı bu sınıflaşmayı aşarak, genç genci örgütleme perspektifini esas almalıyız. Bu sistemin gençlikte yarattığı etkileri gidermek için yeni bir örgütlenme tarzına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu bir benzeşme değil, bir örgütlenme tarzı olmalıdır.

Komasyon çalışmalarının gelişememe sorunları

Eskiden dar, sadece örgütsel ihtiyaçları karşılamayı hedefleyen tarzımız, mevcut gençlik zemininizi oldukça daraltmıştır. Bu sürecin yoğun eleştirileri üzerine komisyonlaşma çalışmalarına gidildi. Bu komisyonlar gençliğimizin ilgi ve ihtiyaçlarını karşılamaya dönük gelişmiş olsa da, mevcut komisyonlara yeteri kadar stratejik değer vermediğimiz için pratikleşmedi.

Amaç, gençlerimizin ilgileri üzerine komisyonlaşma ile gençliğin ihtiyaçlarını karşılamada daha fonksiyonel örgütler oluşturmaktır. Bazılarımız bunun gerçekleşeceğine yeterince inanmazken, kimimiz ya değer vermedi yada küçük de gördü. Bazılarımızın ise kapasitesi yetmedi.

Asıl önemli bir husus da şudur, bu komisyonlaşma çalışmalarının, yeni bir çalışma biçimi olduğu için üzerinde durulmadığında, bu kuşağın karakteri gereği çok hızlı dağılma durumu yaşanıyor. Komisyonlaşma çalışmasının sırrı disiplin ve istikrarlı üzerinde durma ile ilgilidir.

En önemlisi de güçlü, yerele dayalı, iradeli bir çatı örgütünün olmamasıydı. Çalışmalar daha çok kadro arkadaşlara dayanmaktadır. Buda istikrarlı olmayı etkilemektedir. Tüm bu sorunlarımızın aşılması için komisyon-

larımızın, ciddi bir gençlik meclisi yapısına ihtiyaçı vardır. Komisyonlaşma çalışması bir ara dönem çalışması olmuştur.

Komasyon çalışması Meclise doğru giden bir yoldur

Meclis örgütlenmesine doğru giderken komisyonlaşmayı terk etmiyoruz. Bu komisyonların

daha çok oturması, işletilmesi gereklidir. Stratejik rol için meclis, çatı örgütü olarak bir yerele dayalı sorumluluktur. Ancak bu sistem oturduğunda, ciddi bir gençlik örgütünden bahsedilebilir.

Meclis örgütlenmesi daha çok gençle iş yapmaktır. Meclis örgütlenmesi artık dar değil, semt semt örgütlenerek yayılması gereken bir çalışma biçimidir.

Komisyonların önemine gelince, tüm bunları gerçekleştirmeye çalışırken, gençliğin sade-

ce siyasetle örgütlenemeyeceği gerçeğinden hareketle, örgütsel ferspektifimizi daha geniş tutmalıyız. Alanlarda yürütülen çalışmalarımızda gençliğin ihtiyaçlarının giderilmesi esas alınmalı ve komisyonların pratikleşmesi için yoğun çaba gösterilmelidir.

Komisyonların ihtiyaç ve önemleri

Bunların ışığında, her komisyonumuzun durumuna ilişkin birkaç cümle ile değinmek istiyorum. Bu komisyonları pratikleştirme sorununu yaşamaktayız, örgütlenme komisyonunun daralan perspektifi üzerinde durmak gerekmektedir. Örneğin, tüm komisyonlara örgütlenme komisyonları kadar değer verilmelidir.

Özellikle kültür komisyonu bu sistemin, asimilasyon politikalarına karşı gençlerimizi yetenekleştirme ve gençlik tabanının zenginleştirilmesi için geniş bir çalışma sergilenmeli ve önem verilmelidir. Tüm komisyonların kendi içlerindeki hedeflerini, her bir komisyonu özgün kılacak kadar misyon ve perspektifini, pratiğini oluşturmalıyız.

Örneğin, genç kadın çalışması geldiğimizi aşamada üstünde atlanılamayacak bir zorunluluktur. Örgütümüzü büyütme de açılım alanımız, genç kadın çalışması olmalıdır. Toplumumuz-

da gizli bir potansiyeli olan genç kadın komisyonu ile gençlik çalışmalarına kadın rengini de katarak, erkek örgütüne sokulan gençlik örgütünün çehresini değiştirmeliyiz.

Gençliğin futbolla ilgisi düşünüldüğünde, spor komisyonu gençlik alanını güçlü örgütlemek noktasındaki önemini korumaktadır. Özellikle tüm sistemlerin, gençliğin enerjisini bu alana akıttığını düşündüğümüzde, alternatif spor anlayışımızı geliştirerek, mevcut spor takımları oluşturmak ve var olan spor takımları ile ilişkilenecek büyük önem taşımaktadır.

Eğitim çalışmaları ile gençlik çalışmaları geniş gençlik kesimlerini yoğun aydınlatma faaliyettir. Bu örgütün doğrularını, bu komisyon konuşuracaktır.

Diş ilişki çalışması aslında en eksik çalışmamızdır ama aynı zamanda bu alanda en gerekli çalışma özelliği de taşır. Yoğun gençlik kitlemizin bulunmasına rağmen bunun dış ilişki faaliyeti yok gibidir. Bu sistem içerisinde Dünya gençlik kesimleri ile hiç ilişkimiz olmadığı gibi kendimiz çalıp kendimiz dinleyen veya dinleten bir örgüt tarzımız ortadadır.

İçinden geçtiğimiz bu süreçte yoğun gençlik kesimimizin öğrenci olduğu düşünüldüğünde artık lise, orta okul ve tek tek üniversitelerde örgütlemek bir zorunluluktur ve öğrenci komisyonunun da misyonu budur.

Tüm bu çalışmalar ve misyonlar ile komisyonlarımızın çalışmasını toparlayacak, vitrinini oluşturabilecek bir kurum çalış-

ması olmazsa olmazlığı da ortadadır. Gençliğin tüm ilgi odaklarına göre bir kurum çalışmasının örgütlenmesi yapıldığında güçlü bir gençlik örgütünden de bahsedebiliriz. Bir komisyon eksik ise bu birazda total bir insanın bastonsuz yürümesine benzer bunun için gençliğin tüm alanları da örgütlenirse ciddi bir gençlik meclisi oluşur.

Yeni dönemde toplumu yeniden ateşleme gibi bir sorumluluğumuz vardır

Çağın getirdiği özellikleri, halkların kazanımlarının yarattığı demokratik olgunlaşma çağında, bu kuşağa sorumluluk yüklemektedir. Bu sorumlulukla da Kürt gençliğinin mücadeleyi zafere götürme gibi sorumluluğu vardır. Rehber Apo'nun somut tespiti ile "Siyasal anlamda Kürtler hala sömürülmektedir". Her dönemde değişse de, bugün de Kürtler başı sarıklı, cüppeli faşistler tarafından sömürülmekte, kültürel anlamda ise hala faşist devletin asimile ve soykırım saldırılarıyla karşı karşıdadırlar.

Bunun yanı sıra, ekonomik anlamda ise açlık ve sefaletle

yüz yüzedirler. Bu durumu kullanarak, halkımızın onuru ile oynanmaktadır.

"Askeri anlamda ise Kürdistan işgal durumdadır", bu halkın en seçkin gençleri, kimyasallarla, silahlarla, güncel beyinleri zorlayan bir yönelimle karşı karşıyadır. Hiçbir Kürt genci bu gerçeği hiç unutmamalıdır. Rehber Apo bu gençlik için iyi yarınlara yaratmak amacıyla yaşamını ortaya koydu. Hala 13 metre karede, yoğun tecrit altında tutulan Başkan Apo'nun özgürlüğünü yaratacak güç, yine kendisi "Benim ilk muhatabım gençliktir", dediği bizleriz. Rehber Apo'yu yüreğinin derinliğinde hissedenler, onun bizden istediklerini de mutlaka başaracaklardır.

Gençlik bu değerlerin muhatabıysa, o halde saldırılara karşı da örgütlenerek sorumluluklarını yerine getirmelidir.

PKK Ve Yeni Tarih Bilincimiz

“Aslanlar kendi tarihlerini yazmadıkları sürece, Avucular kahramanlık öykülerini anlatmaya devam edeceklerdir”

PKK

Şiyar KOÇGİRİ

“Devam eden bu sürecin gelişimine PKK ve Önderliği yön verme çabasını büyük fedakarlıklar ve kahramanlıklar temelinde sürdürürken, karşıt güçler de boş durmamaktadır. Yaşadığı büyük aydınlanma ve sergilediği dinamizmle bölge ve dünya politikasında iddialı tüm güçlerin, iştahını kabartan Kürt halkının PKK ile oluşan tarih bilinci çok yönlü bir saldırı ve çarpıtma altındadır. Dolayısıyla bunun korunması ve geliştirilmesi ciddi ve bilimsel çabaları gerektiren önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır”

Bir toplumun kendi geleceğini tayin edebilmesi, olaylar karşısında edilgen değil, etkin bir konumda olabilmesi ve kendi toplumsal gelişim seyri ne etkide bulunabilmesi için geçmişini bilmesi gerekir. Çünkü insan, farkında olsa da olmasa da tarihsel gelişimin, birikimin toplamıdır. Bu bağlamda da, bilinçli ya da bilinçsizce toplumun geçmişte yaşadığı acılarını, zaferlerini, başarılarını, başarısızlıklarını kendi özünde taşıyarak bir ruhi şekillenmeye gider.

Bunların bilincinde olursa, bunları bilince çıkarırsa yaşadığı toplumun nasıl bir gelişmeye doğru evrileceğini tahlil eder ve kendisine güç veren yanlarına tutunarak geleceğini biçimlendirme sürecinde güç kaynağına dönüştürür. İnkâr ve imha temelinde şekillendirilen Türk uluslaşmasında başta Kürtler

olmak üzere diğer halkları yok sayan, onların tarihini kendine mal eden, çarpıtan tarih yazımının en az uygulanan şiddet politikaları kadar rolü vardır ve bu yaklaşım günümüzde de sürdürülmektedir.

Tarih bilincinden eksik bir halk, erime ile karşı karşıyadır

Bunda amaçlanan gelecek için ne yapılması gerektiğine bir türlü karar veremeyen ve bilinçsizce Türk egemen tarih yazımının esiri olmuş kütleler yaratmaktadır. Toplumsal değişimlerin pozitif bir biçimde gelişmesine katkıda bulunmak, büyük oranda doğru bir tarih bilinciyle sağlanabilir.

Tarih bilincinden yoksun bir halk; başka halkların kültürleri, gelenekleri ve ruhsal şekillenmeleri içinde eri-

yerek kaybolmakla karşı karşıyadır. Çünkü onlar gibi yaşamak isterler ve onlara özenir, kendi toplumsal renklerini yitirirler. Bu durum ulusal bilincin parçalanmasına, kimliğin kaybolmasına ve dolayısıyla sosyal kültürel dejenerasyona neden olur.

Tarih bilincinden yoksun bireyler ve halklar, ancak başka halklar için kullanılan bir alet olabilirler çünkü edilgen bir konumdadırlar. Bundan dolayı da kendi varlıklarının devamını, mutluluklarını başkalarında arar, başkalarını taklit etmeye çalışırlar.

Bu tür bireylerin ve halkların rüyaları hep yeniliklere ve özentiye dairedir, ama bilinçsizce hareket ettiklerinden dolayı ne yazık ki, tarihleri hep hüsrân ve felaketle doludur. Bunu derinden yaşayan Kürt halkı, son otuz yılda nitel bir toplum-

sal ve ulusal gelişme kaydetmiştir. Bunun en temel etkenlerinden biri son otuz yılda verilen özgürlük mücadelesinin yarattığı tarih ve bunun bilincidir. Bugün Kürt halkının yaşadığı zaman, yüzyıllar boyunca süregelen mücadelelerin, tarihsel olay ve olguların yaşandığı coğrafyanın yeni bir geleceğe açılan eşiği konumundadır. Bu da bu coğrafyanın tarihinin doğru ele alınması, tahlil edilmesi ve yorumlanmasıyla gelişim kaydedecektir. Bu anlamda tarih, yalnızca olay ve olguların kronolojik bir sıralaması değil, aynı zamanda önümüze konan bir yaşamdır. Bizi köksüzlükten kurtarıp, geleceğe akıp giden bir nehre dönüştüren, doğru tarih bilinci olmaktadır.

Çözüm yolları bu mücadele içinde açıklık kazanmıştır

Halkımız gibi henüz uluslaşma aşamasını tamamlamamış veya işgal altında bulunan halkların ulusal kurtuluş mücadelesi, ulusun kendisini yeniden yaratması veya uluslaşma sürecini hızlandırması ve bu anlamda da uluslaşma eyleminin başlaması anlamına gelmektedir.

Herhangi bir halkın ulusal bilinç etrafında örgütlenerek kendini diğer ulusal topluluklardan ayıran karakteristikleri özel bir tarzda belirleyerek ayırmasının yolu; doğal süreçlerinin ve mücadele süreçlerinin yoğunlaşmış bir ifade kazanmasından geçmektedir. Bir başka deyişle bu kendi tarihini yazmaya başlamasıdır. Bu da ulusal kurtuluş ideo-

lojisinin ve politikasının maddi güç haline gelmesidir. Kürt halkı bunu PKK ile gerçekleştirmiştir, dolayısıyla PKK ile başlayan mücadele sürecinin doğru anlaşılması Kürt halkının doğru tarih bilincine ulaşmasında belirleyici olmaktadır.

Zira Kürt halkının doğal süreçlerinin doğru tanımına da bu mücadele süreci içinde ulaşılmış, onu diğer halklardan ayıran karakteristikleri, yaşadığı çıkmazlar bunların çözüm yolları bu mücadele içinde açıklık kazanmıştır.

Süreç anlaşılmaya ve özünsenmeye ihtiyacı vardır

Yani kürdün kendisi için yaşamaya başlamasının önu bu süreç zarfında açılmış, Kürt halkı kendi tarihini yazmaya başlamıştır. Türk tarih, yazımı yeni bir ulus yaratma sürecinde ortaya çıkan, sadece yöntem sorunlarından muzdarip yanlışlarla dolu bir tarih yazımı değildir. Aynı zamanda çarpıtma, çalma, yok sayma üzerine kurulu ırkçı, inkarcı ve imhacı bir karakterdedir. Bu noktada diğer ulus devletlerde rastlanan egemen sınıfların hizmetinde, onların iktidarlarını ve devletlerini meşrulaştıran tarih yazımından farklılıklar arz etmektedir. Halkımıza dönük eritme ve imha politikalarının önemli bir yanını oluşturmaktadır.

Bilindiği gibi PKK ile başlayan süreç, Kürt halkının tarihinde en belirleyici süreçtir. Gerek zihinsel, gerek örgütsel ve eylemsel yine sosyal, siyasal, kül-

türel olarak Kürt halkının en büyük alt üst oluşu yaşadığı, dünyanın gündemine girdiği ve kendi geleceğini belirlemede iradi bir güç haline geldiği bir süreç olmaktadır. Bu en yoğunluklu yaşanan süreç Kürt halkının bellegine daha şimdiden silinmemecesine kazanmış ve gelecek yürüyüşüne yön veren temel ilke ve değerleri oluşturmuştur. Buna karşın bu sürecin birçok yönüyle anlaşılmaya ve özünsenmeye ihtiyacı bulunmaktadır.

Devam eden bu sürecin gelişimine PKK ve Önderliği yön verme çabasını büyük fedakarlıklar ve kahramanlıklar temelinde sürdürürken, karşıt güçler de boş durmamaktadır. Yaşadığı büyük aydınlanma ve sergilediği dinamizmle bölge ve dünya politikasında iddialı tüm güçlerin, iştahını kabartan Kürt halkının PKK ile oluşan tarih bilinci çok yönlü bir saldırı ve çarpıtma altındadır. Dolayısıyla bunun korunması ve geliştirilmesi ciddi ve bilimsel çabaları gerektiren önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Gençlik, Refleksleri Öldürülmüş Toplumun Meşru Savunma Refleksidir!

Gençlik

Özgür RONI

Tarihi ve günümüzü incelediğimizde hiyerarşik devletçi sistemin yaşadığı evrilmelerle 5000 yıldır kendisini yürüttüğü ve son versiyonu olarak, kapitalist-emperyalist sistemin yaşamımıza her yönü ile nüfuz ettiği ortaya çıkıyor.

Bu verilerden hareketle ezilenler nezdinde sistemin uzun bir hakimiyet sürecine ve yayıldığı, derinleştiği fiziki alanın yokluğuna dayanarak -zaman-sal ve mekansal- güçlü ve değiştirilemez olduğu fikri olduğu ortaya çıkabilir.

Fakat gerçeklik böyle değildir. Toplumun 5000 yıl önce düşürüldüğünü söylerken ki kastımız günümüz egemen sisteminin nüvelerini bu tarihsel dönemde oluştuğunu belirtmektir. Çokça düşünüldüğü gibi sınıflı toplumun geliş-

mi ile birlikte toplum tümünden egemenlik altına alınmamıştır. Sınıflı topluma geçiş kesin bir şekilde olmamış komünal yaşayan topluluklara karşı uzun bir saldırıdan sonra oluşmuştur.

Geçiş olmuştur diyoruz, çünkü devlet organizasyonu insanın yaşadığı coğrafyanın büyük bir kısmına yayılmış ve egemen hale gelmiştir.

Yoksa devlet dışı yaşayan topluluklar her zaman olmuştur. Saf bir geçiş sözü konusu değildir, ayrıca zamansal anlamda da devletin üstünlüğü yoktur. Devletçi sistem insanlığın ömrünün sadece %2'lik bir kesitini oluşturur.

Günümüzde devletçi hiyerarşik sistemin, evrilmiş olduğu son biçimi ile sistem hakimiyeti dışında yaşayan topluluklardan çok fazla söz etmek

mümkün değildir. Yine de bu toplumun yenildiği, tamamen tahakküm altına alındığı anlamına gelmez. Devlet artı değerlerin kaynağı ve kolektif işe bağlı olduğundan düşmanını bütünü ile yok etmez.

Devletin yaptırım gücünün kaynağı, toplumun yapma gücüdür

Toplumsallığın-kollektifizmin yok oluşu, devletin de yok oluşudur. Egemen sistem bunun çok iyi farkındadır. Bundan kaynaklı toplumsallığı tümünden parçalamaz, fakat katlanılabilir ölçüde tutar.

Oluşturduğu mekanizmalar ile -aile, okul askerlik sanat spor fuhuş vb- toplumun dinamikleri ve dönüştürücü gücü olan kadın ve gençliği pasifize ederek

“Gençliğin merakı, anlama çabası, sorgulayıcılığı, yenilikçiliği egemen sistemin düzenini, kural ve kaidelerini olduğu gibi kabul etmemesine, tahakküm olgusuna yabancılığı, egemen sistemle sürekli örgütlü ve örgütsüz bir mücadeleye yol açar. Aile, okul, işyeri, sokak kısaca gençliğin dahil olduğu yaşamını sürdürdüğü her mekan ve kurum çatışmayı doğurur”

kontrol altında tutar. Bu iki gücün enerjisini kendisine kanalize eder.

Biz sisteme onay verdikçe sistem kendini sürdürebilir...

Biz ezilenler, yapma gücümüzü devlet tarafından yadsınarak, yaptırma gücü olarak bizlere karşı kullanıldığı, devletin bize yani yapma gücümüze muhtaç olduğunu ve asıl güçlü olanın biz olduğumuzu bilmeliyiz. Devleti güç yapan, toplumun genel güvenlik, yönetim organizasyonunu, kollektif üretim ihtiyacının örgütlendirilip, kurumlara kavuşturulup bu örgüt ve kurumlar işleyişinin ve bunların yürütülmesinin egemenler lehine merkezileştirilmesidir.

Bu merkezi yapılanmanın dönüştürülmesinin, sosyalizasyonunu sağlamak mümkündür. Biz ancak sisteme onay verdikçe sistem kendisini sürdürebilir. Bizler, şu anda güçsüz olanlar aslında hep birlikte güçlüyüz.

Peki, biz gençlik olarak sistem gerçekliğinin ve kendi gücümüzün ne kadar farkındayız. Jerontokrasi olgusu, devlete yol açan nedenlerdendir. Hiyerarşik devletçi sistemin hem nedenlerinden hem de sonuçlarından olan gençliğin düşürülüşü, bağımlılaştırılışı egemen sistemin sisteminin sürdürülebilirliğinin dayanaklarındandır. İş gücü ve güvenlik gücü ola-

rak devlete hem birikim sağlayan hem de bu birikimi devlet için koruyan bir gençlik gerçeği ortadadır. Fakat gençliğin kullanılması devlet için o kadar kolay değildir.

İnsanlığın milyonlarca yıl yaşadığı evrimi bir insan, anne karnında 9 ayda yaşar. İlk toplumsallaşmadan günümüze kadar gelen evreleri ise insan topluma dahil oldukça yaşar. Çocukluk döneminin saflığından, zekanın, yorumlama ve anlamlandırma gücünün gelişimi ile çıkan insan, gençlik döneminde insanın doğasına yabancılaşmış olan egemen sistemle bir çatışma sürecine girer. Bu çatışma, doğal toplumun saflığından devletçi sistemin zorbalığına geçiş sürecinde, devlet ile toplum arasındaki çatışmanın her genç şahsında sürekli tekrerrür ettiğinin gösterir.

Yaşlanan genç, gençleşen yaşlı ikilemi

Gençliğin merakı, anlama çabası, sorgulayıcılığı, yenilikçiliği egemen sistemin düzenini, kural ve kaidelerini olduğu gibi kabul etmemesine, tahakküm olgusuna yabancılığı, egemen sistemle sürekli örgütlü ve örgütsüz bir mücadeleye yol açar. Aile, okul, işyeri, sokak kısaca gençliğin dahil olduğu yaşamını sürdürdüğü her mekan ve kurum çatışmayı doğurur. Biz sosyalistlere umut veren, haklılığımızı gösteren bu çatışmanın sürekli oluşudur.

Çatışma süreklidir, çünkü gençlik tam olarak tahakküm altına alınamamakta. Bir gençlik nesli tam ezildi, egemen sisteme dahil edildi, yaşılaştırıldı derken yeni bir nesil daha yetişiyor. İnsanın doğasının egemen sistemle çeliştiğini gösterir bu. Kendi güçsüzlüğünü bilen egemen sistem, güçlü olanın gençliğin enerjisini oluşturduğu araçlarla kendisine akıtır, böylece yaşlı ve güçsüz olan devlet güçlenir, gençlik ise erkenden yaşlanarak gücünü kaybeder. Yaşlanan genç-gençleşen yaşlı ikilemi diyebiliriz. Fakat bu yaşlanan genç olumsuz anlamda yaşlanır. Yaşlılığın getirdiği bilgi, tecrübe devlet tarafından kolay kolay gençliğe verilmez.

Meşruyu koruma gücü olmak yeterli değildir

Bugün biz gençler, biliyoruz ki egemen sistem varlığını bize dayandıramaz ise işlevsizleşir. Özgürleşmek için bunun farkında olmak önemlidir, ama yeterli değildir. Örgütlenmiş olmak dahi yeterli değildir. Gençlik olarak kendi komünal sistemimizi oluşturmadıkça var olan sistemle bağımız süreklileşecektir.

Ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel, sanatsal, sportif, eğitimsel alanlarda yani akla gelebilecek yaşamsal her alanda öz örgütlülük ve öz yeterliliğimiz olmalıdır. En önemlisi de öz savunma örgütlülüğümüzü

oluşturmamızdır. Kendisini ve toplumu savunamayan gençliğin, topluma öncülük etmesi düşünülemez. Bu anlamda gençlik, özgürlük mücadelesinin, toplumsallığın, meşruiyetini parçalama çabalarına karşı, sadece özgür toplum sistemini kurabilecek şekilde değil, aynı zamanda kendisini ve toplumu, devlete karşı savunabilecek şekilde örgütlenmelidir.

Bir başka deyişle meşruiyet savunma gücü ve meşruiyet koruma gücü olmak yeterli değildir. Bunların yanında meşru savunma gücü olmak hayatidir. Gençlik dağda, şehirde bulunduğu her yerde meşru savunma konumunda olabilmelidir. Ancak bu şekilde devletin çok yönlü saldırılarını bertaraf edebilir. Devletin bir gasp örgütlenmesi olduğu, toplumun maddi-manevi değerlerini gasp ederek sistemleştirdiğini ve sürekliliğini sağladığı unutulmamalıdır.

Kurumlaşmış baskı, tehdit, şiddet aracı olan askeri örgütlenmeler, devletin gasp faaliyetlerinin temel güvencesidir. Oluşumundan bugüne kadar devlet, gelişen toplumsal özgürlük mücadeleleri sonucu kaba şiddete dayalı gaspı incelemek ve başka araçlarla devam ettirmek zorunda kalmış olsa da askeri örgütlenmesini her zaman hazır tutmakta ve bir tehdit gücü olarak hissettirmekten, zaman zaman da kullanılmaktan kaçınmamaktadır.

Askeri örgütlenmenin varlığına ise toplumun güvenlik ih-

tiyacı gerekçe gösterilerek güvenliği sağlamanın, sömürüye dayalı sistem olduğu gizlenmeye çalışılmaktadır.

Bu nedenle devleti dönüştürme, son tahlilde ortadan kaldırma çabasında ve iddiasında olanların mücadele yürütürken devletin zoruyla sık sık karşılaşacağı ortadır.

Durum böyleyken mücadele verdiğimiz devletin biçimine -demokratik, liberal ve cumhuriyetçi biçimine- aldanmadan, öz savunma örgütlülüklerimizi geliştirip meşru savunma konumunda olmamız yakıcı bir ihtiyaç ve görevdir.

Var olanın yok edilememe direnişi

Öyleyse meşru savunma ne anlama geliyor? Doğada canlıların ilişkilenme tarzı canlılığı varlığı sürdürme isteği çabası çerçevesindedir. Var olanın yok olmaya direnmesi, canlılar arasında bir denge oluşturmuştur. Bu dengenin doğal işleyişinde varlıkların yok oluşu şekilsel anlamdadır. Canlılık, biyolojik değişimlerle başka varlıklara güç katar ve devam eder.

Böylece aslında bir canlı fiziksel yok oluşa direnerek, ölümsüzlüğü yok oluşsuzluğu, doğanın hareketliliği ile

bütünleşerek yakalar. Çelişkili gelebilir. Bir varlık canlılığını sürdürebiliyorsa niye fiziksel olarak yok olmaya dirensin denilebilir. Fakat varlık, yokluğa direnmeseydi, onunla çatışmasaydı, hareketlilik ortaya çıkmazdı.

Doğadaki denge durumu ortadan kalkardı ve canlılık sona ererdi. Varlığın yok oluşa direnişi, başka bir varlığı yok etmeyle sonuçlanabilir, fakat bu varlığı yok etme amaçlı olmayacaktır. Varlık varlığı değil, yokluğu yok etmeye, bitirmeye çalışır. Meşru savunma, dayatılan yokluğa karşı, varlığın direnme ve varlığını devam ettirme mücadelesidir. Meşru savunma anlayışından sapma, hareketsizlikle yani doğanın yok oluşu ile sonuçlanacaktır.

Günümüz gerçekliği böyle bir sapmanın sonuçlarını bizlere her yönü ile hissettiriyor. İn-

sanın sapma yaşaması, doğaya hatalı müdahil oluşu, doğanın dolayısıyla kendi sonunu getirmesi ile insanı yüz yüze bırakmıştır. Günümüzde de devam eden, doğaya sapsmalı müdahaleye, doğal olanın lehine müdahale edilmelidir.

Gençlik olarak meşru savunmadan ne anlamalıyız

Bu görev doğadan, doğallığından koparılmamış olan biz gençliğimizdir. Müdahalemiz doğallığımızı, özgür yaşam arayışımıza, varlığımıza dayatılan, yokluk olan egemenlikli ilişkilere direnmek ve dayatmanın kaynağını kurutmak şeklinde olmalıdır. Referansımız doğada bulunan en doğal hak olan varlığın, varlığını devam ettirme mücadelesidir.

Gençlik olarak meşru savunma konumunu pratikleşmesinden ne anlamalıyız? Klasik bir askeri örgütlenmeye dayalı bir kanadını mı, gençliğin hücreler şeklinde örgütlenmiş gençlik hareketinden bağımsız birimlerin mi, yoksa bunları da aşan daha da geniş bir yapılanmayı mı anlamalıyız?

Bu noktada, bu güne kadar verilen özgürlük mücadelelerin çoğunun düştüğü hatalara düşmeyip, meşru savunma ihtiyacının öz yeterlilik, öz örgütlülük mantığına dayanan öz savunma örgütlenmesi ile gidermeliyiz. Genellikle toplumun güvenlik ihtiyacı, toplumun kendisi tarafından değil, toplumun sadece bir kesimi tarafından karşılanmıştır. Bu-

nun sonucunda oluşturulan örgütlenmeler, toplum denetiminden çıkmış ve topluma baskı aracı olarak dönmüştür. Oysa, öz savunma örgütlenmesine sahip bir toplumun içinde askeri anlamda profesyonelleşmiş tek işi askeri faaliyetler olan insanlardan oluşan hiyerarşik, örgütlenmelere yer yoktur.

Özsavunmada gençlik öncü rolünü oynamalıdır

Savunma araçlarının toplumun denetiminde olduğu, bu araçların ne zaman, nasıl, ne ölçüde kullanılacağı kararlaşmasına bütün toplumun katıldığı ve geliştirelen eylemselliklere herkesin gücü oranında, en örgütlü bir biçimde aktif olarak katıldığı bir örgütlenmedir özsavunma örgütlülüğü. Meşru savunma halinde olan özsavunma örgütlülükleri daima savunma pozisyonunda bekleyen sadece kaba baskıya tepki gösteren bir konumda değildirler.

Meşru savunma hali, devletin dahil olduğu yaşamın her alanında sürekli eylemsellik içerisinde olan, en geniş kitle eylemlerinden en dar caydırıcı eylemlere kadar -yürüyüş, gösteri, protesto, boykot, işgal, kaçırma, silahlı eylem vb. çok seçenekli ve zengin eylemleri içeren bir aktifliğe sahiptir.

Ancak zayıf ve egemenlik altında olan toplumlar savunulmaya ihtiyaç duyarlar. Gü-

nümüzde sistemin her yönden kuşatmış olduğu toplum, böyle bir gerçekliği ifade ediyor. Toplumun elinden her türlü yaşamsal aracı alınmış, toplum zayıf ve iradesiz kılınmıştır. Bu gerçeğin farkında olan bizler yani özgürlük mücadelesi verenler halkı öz savunma örgütlülüklerine, araçlarına, bilincine ulaştırana kadar, halkı savunmakla sorumluyuz.

Toplumun en canlı dinamiklerinden olan gençlik oluşturacağı kendi özsavunma örgütlülüğü ile öncülük rolünü oynamalı refleksi öldürülmüş toplumun meşru savunma refleksi olabilmelidir. Bununla da yetinmeyip tüm toplumu öz savunmasını sağlayabilecek düzeye kavuşturulamalıdır. Devlet eylemsel anlamda pasif bir gençliğin olduğu her yerde hüküm sürebilir. Aktifleşen gençlik ise devletin sönmülmesini sağlayacaktır.

Kurdistan Und Das Spiel

Agit BÎNGÖL

Von nun an wird Ihnen eine Reportage bei Ciwanen Azad präsentiert.

Im ersten Teil unserer Reportage werden wir unser best mögliches tun, um sie so gut wie möglich aufzuklären, warum wir Kurden heutzutage immer noch kämpfen müssen, damit unserer Vorderrungen nach Frieden und Freiheit für uns in der Zukunft auch greifbar bleibt.

Die Türkische Regierung in Ankara versucht seit Jahrzehnten uns das Kurdische Volk zu vernichten, immer wieder versuchen junge sowohl auch alte Menschen diese Repressalien gegen über unserem Volk an die Öffentlichkeit zu tragen.

Die Türkische Regierung jedoch weis wie sie sich immer von diesen terroristischen

Attentaten gegen über dem kurdischen Volk zu distanzieren.

Immer wieder nennen sie die verletzten die von der TSK(Türkische Sicherheits-Kräfte) getötet oder "nur" geschändet wurde als "Terroristen" den so rechtfertigen sie ihre Massaker die sie jeden Tag des weiteren begehen.

So rechtfertigen sie die Morde an unschuldigen Frauen und Kindern.

So wird das Vertrauen an den "Vaterstaat" der ja so nett ist Kurden und Türken die ja das ein und das selbe sind niemals was antun würden, sondern "die Bösen Kurden in den Bergen die Terroristen" so wie Ankara sagt unschuldige Menschen "töten" würden.

Jedoch Vergisst Erdogan und Gül das

wir, dass Kurdische Volk die jenigen waren

dessen 4000 Dörfer dem Erdboden gleich gemacht wurde, jedoch vergessen sie, dass es unsere Brüder und Schwestern sind die in den Bergen Kurdistan für uns, unsere Zukunft kämpfen.

Wir haben es nicht vergessen, das Die Köpfe unserer Gerillias abgeschnitten wurden und auf Fotos von Türkischen Soldaten wie Trophäen präsentiert wurden.

Wir haben es nicht vergessen und wir werden es nicht vergessen können, solange die Türkische Regierung nicht ihre Massaker die sie gemacht hat und des weiteren auch macht akzeptieren und für eine gute und neue Zukunft arbeiten.

Anstatt die DTP (Demokratische Gesellschafts Partei) Die seit den

Regierungswahlen im diesem Jahr in das Türkische Parlament gewählt worden sind, zu akzeptieren und mit ihnen zusammen zu arbeiten, wenden sich alle Parteien im Parlament gegen die Kurdische Partei DTP.

Sie werden für alles was in der Türkei falsch läuft verantwortlich gemacht, egal was passiert ob Soldaten sterben, Menschen auf die Barikaden gehen für alles wird die DTP verantwortlich gemacht.

Eine Partei dessen Ziel es ist, das keine Gerillia Mutter und keine Soldaten Mutter mehr Tränen lassen soll, dessen Absicht es ist, den Frieden in Kurdistan und der Türkei endlich zu Gehwehreleisten.

Ist es richtig so eine Partei, die das Kurdische Volk im Parlament vertritt für alles negative verantwortlich zu machen? oder wäre es richtig dies als eine Chance für den Frieden im eigenen Land zu sehen, damit keiner mehr sein Blut lassen muss, damit keine Gerillia Mutter und keine Soldaten Mutter mehr um ihre Kinder trauern muss?

So geht es auch den Armenian, was erwartete Erdogan? Immerhin wurden mehr als Eine Millionen Arminia ermordet, erwartet erdogan wirklich dass wir das alles so hinnehmen? Erwartet er das die Vergangenheit einfach vergessen werden kann?

Solange Erdogan und andere Türkische Politiker dort weiter machen wo andere Politiker wie

die Tansu Chiler zb aufgehört haben, genau so lange wird die Vergangenheit Ankara einholen und eines Tages überrollen.

Die Türkei versucht weiterhin, nach Süd Kurdistan (Nord Irak) mit einer Militär Operation ein zu marschieren, denn so denkt Ankara das sie uns Kurden die sich der Staats Politik wieder setzten "endlich" vernichten werden können, jedoch vergessen einige, das so auch Erdogan: 24 mal schon eine Militär Offensive nach Süd Kurdistan seitens der Türkischen Armee gestartet wurde und ohne jegliche Erfolge zurück gezogen werden musste.

Ankara vergisst, das wir Kurden aus anderen Fehlern die wir in der Vergangenheit gemacht haben gelernt haben, was man von der Türkei nicht behaupten kann. Die Türkei denkt sich, das sie Die Pesmerge und die Gerillias wieder gegen einander aufhetzen kann, Ankara denkt sich wirklich das die Pesmerge oder Gerillias gegen einander kämpfen werden!

Dies wird jedoch nicht passieren, so auch der Pesmerge Komandant, wir werden nicht gegen die PKK kämpfen!

Jetzt nach dem die Türkei, öffentlich gemacht hat, dass 15 Soldaten gestorben sind, sind die Diskussionen wieder heiß um eine Militärische Operation in Nord Kurdistan. Mit der

Begründung das die Kurdischen Gerillias sich dort nach den Gefechten Mit den Türkischen Soldaten zurück ziehen würden.

Eine Große Fassade

Ankara denkt, das sie so das National Gefühl der Türkei etwas Stärken kann, immerhin gingen nach diesen Außerrungen viele Nationalistisch orientierten Türken auf die Strassen und forderten eine Invasion des Militärs nach Nord Kurdistan

Das ist nichts neues das Soldaten sterben

Anhand sicherer Quellen kann ich sagen, das fast jeden tag im Durchschnitt mindestens 4 Soldaten Sterben, jedoch wird dies nicht in die Türkischen Medien gebracht, weil es ja sonst so heißen würde, dass die Kurdischen Gerillias erfolgreicher sind als der 3 Mächtigste NATO Staat Türkei.

Jedoch Falls die Staats Propaganda versagt, werden die Zahlen sofort Öffentlich gemacht, um so die "Nation den Vater Staat" zu stärken und gegen die als so "bösen Terroristen" die schon 5 Mal einen Waffenstillstand ankündigten und auch bis zu Letzt einhielten, um den Frieden eine Chance zu geben mit Staats Propaganda zu schwächen, jedoch zu meist ohne Erfolg.

In der Hoffnung sie In Amed wiederzutreffen

Gençlik Ve Özsavunma

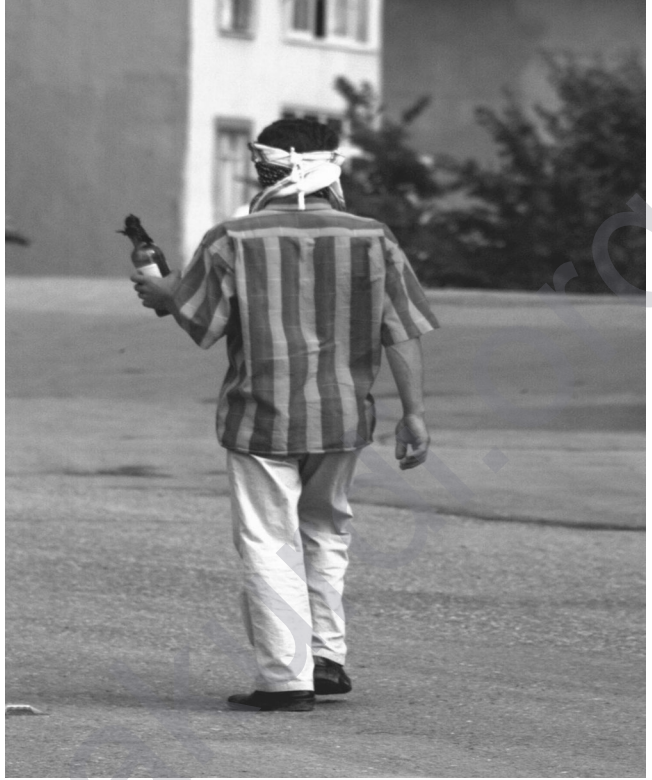
Gençlik

Şiyar KOÇGİRİ

“Halkımız ve Hareketimiz, Önderliğimiz ve tüm kazanımlarımız uluslararası ve bölgesel gericiliği ve de işbirlikçiliği arkasına almış bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyadır. Bundan sonraki her zaman dilimi topyekün direnişin ve öz savunmanın geliştirilmesini gerektirmektedir. Gençlik buna nasıl öncülük edebilir, bu yakıcı bir sorudur ve hareketimizin tümünü, her ferdini ilgilendirmekte, sorumlu kılmaktadır “

Genel seçimlerle başlayan sürecin doğru ele alınmasının tüm çalışma alanlarımız açısından olduğu kadar gençlik çalışmaları açısından da hayati önemde olduğuna inanıyorum. Uzun uzadıya tariflere girmeden ifade etmek gerekirse AKP iktidarı geçmiş hükümet örneklerinde olduğu gibi siyasal vitrini süsleyen bir yapılanma değildir. Olmayacaktır, olamaz. Bunu kabul etmesi demek siyasal olarak yok olmayı kabul etmesi demektir.

AKP iktidarı, uluslararası desteğin en üst düzeyde sağlandığı bir gerçekliği ifade etmektedir. ABD'nin BOP mevcut gerçekliğiyle yürüme şansına sahip değildir. Bunun için bölge halklarının daha fazla katılımına ihtiyaç vardır. Öngörülen Kürt ve Türk halklarının aktif katılımıdır.

Bunun için Türk tarafında geleneksel Kemalist önderliğin ve özünde de ordunun siyaset dışına çekilerek etkisizleştirilmesini; Kürt tarafında ise PKK ve Önderliğinin aşılmasını hedefleyen bir konsept yürürlüğe konulmuştur. KDP çizgisinde bir Kürtlük ve AKP çizgisinde bir Türklük ABD'nin temel ittifak gücü olarak tespit edilmiştir.

Türk tarafında AKP önderliği, Kürt tarafında KDP-Barzani önderliği, BOP için gerekli görülmektedir. AKP bu konsept temelinde büyük bir uluslararası destek ile ikinci kez iktidara getirilmiştir ve orduyu tas-

fiye süreci giderek hızlanacaktır. Bizim payımıza düşen ise bellidir. Uluslararası desteğe dayanan, iş çevrelerinin, medyanın ve Kürt işbirlikçi kesimlerinin desteğini alan AKP iktidarı, orduyu ve PKK'yi tasfiye etme hareketi olarak işlev görmek üzere harekete geçmiştir.

Açıklanan hükümet programı, yeni anayasa çalışmaları ve AKP'nin şimdiden başlattığı yerel yönetimlerimizi ele geçirme çalışmaları ve daha birçok veri bunun göstergeleri olarak ele alınabilir. Ordu ve PKK'yi tasfiye sürecinin karmaşık bir süreç olarak gelişeceğini görmeliyiz. İçerde

AB sürecini de içeren göstermelik demokrasi söylemi ve uygulamalarıyla ordu siyasal zeminin dışına itilirken buna karşı direnmesi ve geleneksel devlet yapılanmasını korumaya çalışması kendini kurtarmaya yetmeyecektir.

Güneye yönelik operasyonunda amaç orduyu boşa çıkarmaktır

En büyük söylemi cumhuriyetin bölücü tehdit ile karşı karşıya olduğu ve buna karşı kendisinden vazgeçilemeyeceği söylemi olacak ve Kürt fobisi ordu tarafından canlı tutulacaktır. Saldırgan üslubunu sürdüren ordu, AKP yedeğine alınmazsa ve tutumunda ısrar ederse Kürt özgürlük hareketine tasfiye ettirilecektir.

Bunun bir yolu güneye ordunun yollanmasıdır. Bu anlamda önümüzdeki süreçte güneye dönük bir operasyon ihtimali güçlüdür. Amaç başarılı bir sonuç alınmasından ziyade ordunun başarısızlığa sürüklenmesi ve siyasal sahneden itilerek etkisizleştirilmesidir. Bu bir olasılık olarak güçlüdür. Orduyu bu biçimde bir tasfiye süreci daha değişik tasfiye hamleleriyle birlikte gelişecektir ama bizi en fazla ilgilendiren boyutu budur.

Bize dönük ise kaba bir tasfiye sürecinden ziyade inceltilmiş, tabanımızı boşaltmaya dönük, sahte, işbirlikçi Kürtçülüğün desteğini sağlayan, Güneyde, KDP-Barzani çizgisiyle güçlü bağlantıları bulunan ince fakat yoğun bir saldırı dalgası geliştirilecektir. Zaten eğer dikkat edilirse AKP son seçimlerde Kürdistan'da büyük bir oy potansiyeline ulaşmıştır ve birçok bölgede bizi geçmiştir. Bizim yaptıklarımızı değil

yapmadıklarımızı yaparak bu başarıyı sağlamıştır. Parayla satın alma, devlet olanaklarını kullanma vb. yöntemler kullandığı doğrudur fakat bütün bunlar ikinci üçüncü hususlardır. Esası bizim yapmamız, yürütmemiz gereken fakat çeşitli nedenlerden dolayı yapmadığımız yürütemediğimiz çalışmaları gerçekleştirerek bunun örgütünü ve kadrosunu ortaya çıkararak bu başarı düzeyini yakalamıştır. Bunu bundan sonra daha da yoğunlaştırarak sürdüreceği açıktır. Bu anlamda her zamankinden daha tehlikeli ve incelikli bir yönelimle karşı karşıyayız. Siyasal toplumsal alana bu biçimde yönelirken askeri olarak suikast, sabotaj, yönetim gücüne dönük etkili ve dar kapsamlı operasyonlar, karalama, kriminalize etme, prestij kırma türünden daha çok profesyonellik gerektiren saldırı biçimleri de gündeme gelecektir.

Topyekün saldırıya karşı topyekün direniş süreci

Kıscacası uluslar arası ve bölgesel gericilikle ve yine Kürt işbirlikçiliğiyle desteklenen bir saldırı süreciyle karşı karşıya olduğumuz ve bunun geçmiş süreçte geliştirilenlerden daha derinlikli olduğu açıktır. Topyekün bir saldırı karşısında topyekün direniş süreci olarak da tanımlayabileceğimiz böylesi bir süreçte geçmiş alışkanlıklarla, örgüt ve eylem biçimleriyle çalışma tarz ve üsluplarıyla sonuç alamayacağımız, darbelenmekten ve marjinalize olmaktan kurtulamayacağımız nettir.

Dönem daha yaratıcı, sonuç alıcı, kapsayıcı, geçmişten farkını bir bakışta ortaya koyan cesur ve emek yoğunluklu bir yaklaşımı ge-

rektirmektedir. Hareketimizin tümü açısından böyle olmakla birlikte gençlik çalışmaları için bu çok daha fazla böyledir. Kısa kısa tespitlerle ve belirlemelerle gençlik hareketimiz için bazı hususları somut olarak ifade etmek gerekirse şunları belirtebiliriz.

Topyekün direniş içerisinde gençlik nasıl öncülük edecek

Her ne kadar gerekleri şimdiye kadar yeterince yerine getirilememiş olsa da gençlik halkımızın öz savunma gücüdür. Halkımız kendisine dönük her türlü saldırıya ilkin gençlik üzerinden yanıt verme ve tepki gösterme durumundadır. Bu gençliği her zamankinden daha duyarlı, daha militan, daha kararlı, daha örgütlü ve eylemci bir duruşla yükümlü kılmaktadır.

Dünyanın her tarafında ve tarihin her diliminde gençliğin dili, eylemi olmuştur. Eylemden kopan gençlik ne yaparsa yapsın suskun ve pasifize olmuş gençliktir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi gençlik halkımızın kendisine dönük her saldırıda ilk tepki vermesi gereken en hassas, en duyarlı, en atak ve cesur kesim olarak etkili bir öz savunma hattı olmak, kendini bununla yükümlü görmek, bu temelde eylem üzerinden bir duruşa ulaşmak durumundadır. Eylem içinde kendini eğitmek, eylem içinde kendini örgütlemek, eylem içinde kendini netleştirmek durumundadır. Ve bunun için kaybedecek vakti yoktur.

Halkımız ve Hareketimiz, Önderliğimiz ve tüm kazanımlarımız uluslararası ve bölgesel gericiliği ve de işbirlikçiliği arkasına almış bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyadır. Bundan sonraki her zaman di-

limi topyekün direnişin ve öz savunmanın geliştirilmesini gerektirmektedir. Gençlik buna nasıl öncülük edebilir, bu yakıcı bir sorudur ve hareketimizin tümünü, her ferdiyi ilgilendirmekte, sorumlu kılmaktadır.

Gençliğin eylem tarzındaki geriliği

Bu anlamda yeni bir eylem tarzını, bunun üzerinden yeni bir örgütlülüğü esas almak gerektiğine inanıyorum. Hali hazırda kalabalık gruplarla yapılan ve esasta da ajitasyon propaganda kapsamında olan molotofla yol kesme eylemleri, meşaleli yürüyüşler, basın açıklamaları, kimselerin girmediği sokaklara yazı yazmalar, bildiri dağıtmalar benimsenen ve geliştirilen eylem biçimleridir ve hızla aşılması gerekir. Bu dönem açısından bu eylem tarzının fazla bir etkisi olduğu söylenemez.

Giderek gençliği pasif, mücadeleden kopan, elitleşen, siyasal çekişmelere boğulan, halkın sorunları ve savunmasından uzak bir yapılanma olmaya doğru itmektedir. Gençlik hareketimiz bir çekim merkezi olmaktan hızla uzaklaşmaktadır. Çünkü bir eylem gücü olmaktan kopmaktadır, “genç siyasetçiler, tartışma severler, barış güvercinleri” daha şimdiden gençliğimize yakıştırılan isimler durumundadır.

Bunlar bile militan gençlik kimliğinden kopuşu göstermektedir. Ne hareketimizin ne de gençlik hareketimizin mirası böylesi bir durumu hak etmemektedir. İçinde bulunulan durumun hızla aşılması için her şey mevcuttur, olmayan bunun farkındalığı, sorumluluğu ve girişimidir. 50-100-200 kişilik gurup-

larla Molotoflu yol kesme eylemi yapmanın fazla bir anlamı, etkisi ve çekiciliği yoktur. Küçük birimler halinde etkili eylemlerin hedeflenmesi, bunun örgütlülüğüne gidilmesi şu anda hazır bulunan gençlik yapısının hızla, ciddi, sorumlu, disiplinli ve kararlı bir duruş içine çekilmesini beraberinde getirebilir. Bu anlamda belli bir planlama geliştirilebilir. Bunu üç aşamada ele almak mümkündür.

Birinci halka, direkt Önderliğin, halkın ve gerillanın savunulması temelindeki eylemliliklerdir. Bu kapsamda AKP, ordu, polis, muhbir, işbirlikçi, ajan kesimler hedeflenebilir. Küçük birimler halinde Molotoflu eylem birimleri oluşturulabilir. Bölgelerde ve şehirlerde oluşturulacak birimlerin birbirlerini tanınamaları bu örgütlenmenin sürekliliği ve eylem güvenliği açısından önemlidir.

İkinci halka halkımızı pazarlayan, malına, canına, onuruna ve kazanımlarına göz diken bunun üzerinden palazlanan, bize karşı düşmanca söylem ve propaganda yürüten kesimleri hedeflemelidir. Daha çok AKP-ordu-polis-istihbarat birimleriyle ilişkili, yine mafya, tarikat, aşiret kapsamında kirli ve karanlık çalışmalar yürüten kesimleri içeren bir hedefleşme gerçekleştirilebilir.

Üçüncü halka için yurtsever, çalışan, kadro kesimlerimiz içindeki kirli ve karanlık tipler, yapılar hedef alınabilir. Halk nezdinde teşhir olmuş ama bir takım yerlere dayanarak varlığını sürdüren, çalışmasını yürüten, bozan, pazarlayan, peşkeş çeken, halkımızın, Önderliğimizin, hareketimizin ya-

rattığı değerleri dejenere eden, saygınlığımızı, otoritemizi, işleyişimizi bozan bizi açık bir biçimde içten kemiren, tüketen, en kirli yaşamı sürerken yurtsever söylemi ve kurumları kullanan tipler hedeflenebilir.

Artık daha fazla tahamül yoktur

Ancak burada birinci ve ikinci halkalarda yakalanacak başarı ve itimat düzeyinin önemli olduğunu özellikle bilmek gerekir. Düşmana, onun işbirlikçilerine yönelemeyen, bu anlamda bir saygınlık ve güvenilirlik kazanamayan bir gençlik hareketinin içe dönük böylesi bir eylemliliğe geçmesi gerçekçi olmadığı gibi kabul de görmeyecektir.

Birinci ve ikinci halkalarda sağlanacak gelişmelere paralel içe dönük olarak geliştirilecek böylesi bir müdahale sempati ve güvenilirlik kazandırabilir.

İçinden geçmekte olduğumuz dönem bu noktada gençlikten büyük bir çıkışı istemektedir. Bu çıkışın oturup uzun tartışmalar yürütmek için zaman yoktur. Sıfırdan başlayan bir örgütlenme çalışması içinde değiliz. Otuz yıllık savaş deneyimine sahip olan bir gençlik hareketinin çok hızlı kararlaşması ve harekete geçmesi, uzun tereddüt ve tartışma süreçlerine takılmaması gerekir.

Bir de gençlik hareketimizde yapılabilecek yanlışların tümü yapılmıştır. Artık daha fazlasına da tahammül yoktur. Bundan sonra gençlik öz savunma güçlerini oluşturma ve ona göre bir konumlanma içine girmelidir. Buna ilişkin olarak yaşadığım yoğunlaşmayı en kaba hatlarıyla böyle ifade edebilirim.

Tecrit Özgür İnsanı Ve İnsanlığı Öldürmektir-2-

Değerlendirme

**A. Haydar
KAYTAN**

Günümüzün kapitalist sistem insanının 'kendi başına olma' halini birey olmak biçiminde anlamak, daha başından kendini kölelik zinciriyle bağlamak demektir. En genel ifadeyle bencilik olarak adlandırılabilir bu durum tam bir soyuzluk belirtisidir.

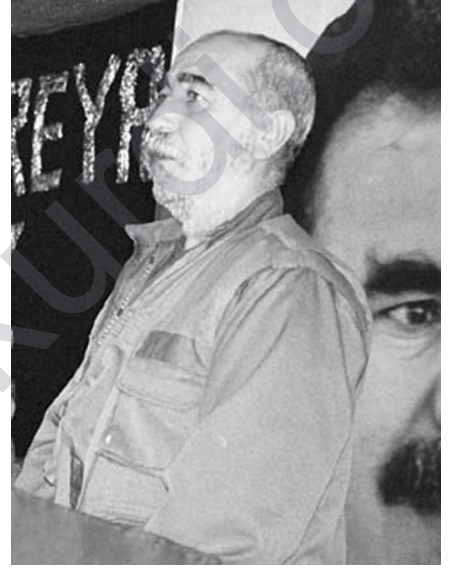
Kendisi dışındaki herkes sistemin bu sözde bireyi için ancak kendi çıkarlarına hizmet etme potansiyeli taşıdığı müddetçe bir anlam taşır. O, sözgelimi tavuğa nasıl yumurtası ve etinden yararlanacağı bir nesne olarak bakıyorsa, çevresindeki insanları da aynı bakış açısıyla değerlendirir.

Onun için insan dahil doğadaki her şey bir kullanım ve aynı anlamda tüketim nesnesidir. Bu özellikleri taşımayan hiçbir şeyin onun gözünde bir

anlamı ve değeri yoktur.

Değer kavramından söz edildiğini duyduğu zaman bu tipin sorduğu soru şudur: Ne kadar eder? Parayı biricik değer ölçüsü olarak ele aldığı için, kendisi de dahil, her şeye alım-satım konusu olarak bakar. Başka bir deyişle tam bir istifçi ve pazarlamacıdır. Biriktirir ve pazarlar.

Kapitalizmle toplumsallık asla bir arada var olamaz. Daha doğrusu kapitalist sistem toplumu inkâr eden sistemdir. Bu sistemin yarattığı insan türünün de toplum olgusu ve toplumsallıkla hiçbir ilişkisi yoktur.

Ahlak toplumun özgürlük biçimidir

Buradaki kullandığımız anlamıyla 'kendi başına' olmak, hiçbir sorumluluk duygusu taşıyamayı doğurur. Sorumsuz insan ahlaksız insandır ve o da gerçekte artık insan değildir. Ahlak, Önder Apo'nun deyişleriyle toplumun özgürlük bilincidir, toplumun zora dayanmayan ku-

"Buradaki kullandığımız anlamıyla 'kendi başına' olmak, hiçbir sorumluluk duygusu taşıyamayı doğurur. Sorumsuz insan ahlaksız insandır ve o da gerçekte artık insan değildir. Ahlak, Önder Apo'nun deyişleriyle toplumun özgürlük bilincidir, toplumun zora dayanmayan kuralı yaşamıdır"

rallı yaşamıdır. Kural dediğimiz şey toplumu bir arada tutan değerler, ölçüler ve ilkeler sistematığıdır.

İnsan seçmesini bilen bir varlık olduğu için insandır

Toplumun her üyesinin yaşam ortaklığı temelinde bu kuralara uyum gösterme yeteneği, taşıdığı sorumluluk düzeyini ortaya koyar. Toplumun organik karakteri sorumluluğun karşılıklı olmasını sağlar. Daha açık bir ifadeyle sorumluluk taşımak yalnızca bireye ait bir yükümlülük değildir; toplum da her üyesinden aynı düzeyde sorumludur.

Komünal yaşamın temel ilkesi olan 'Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için' ilkesi bu anlama gelir. Klanın bir üyesini korumak için çoğu zaman yok olmayı bile göze aldığı iyi bilinir. Karşılıklı sorumluluk budur.

Kural koymak, seçim yapma gerekliliğiyle karşı karşıya bırakmaktır. İyi ile kötü, güzel ile çirkin, doğru ile yanlış gibi şeyler bizi bir tercihte bulunmaya zorlayan gerçekliklerdir. Seçimimizi bunlara bakarak yaparız. İnsan olmanın anlamı budur. İnsan seçmesini bilen bir varlık olduğu için insandır.

Bizde olduğu gibi hayvanda da bir çift göz bulunur, hayvan da bir uçurumun başına geldiğinde düşmemek için geri çekilir. Uçurumun başına gelme örneğinde düşmeme biçimindeki refleksimizde gördüğü gibi, tutumumuz ba-

zen hayvanınkiyle çakışır. Ancak biz gözlerimizi sadece uçurumdan düşmemek, duvara ya da ağaca toslamamak için kullanmayız. Gözlerimiz boğulmak üzere olan birini de görür ve o anda onu kurtarmak için canımızı tehlikeye atıp suya atlarız.

Kimi zaman başarı kazanır ve kurtarıcı haline geliriz; kimi zaman kendi yaşamını da yitirenimiz olur. Öyle ki, yaşamını yitireni çoğu zaman kurtarıcıdan daha yüksek bir mertebeye oturturuz. Bunun içindir ki, birinin tehlikede olduğunu gördüğü halde yardım için kılını kıpırdatmayan kimse bizim için korkunç bir vicdansız ve ahlaksızdır. Ahlaksız ve vicdansız birinin de ahlakını yitirmemiş bir toplumda yeri yoktur.

Kapitalizm bireyi bütün değerlerinden boşaltmıştır

Gerçek anlamda her türlü değer toplumsal bir karakter taşıdığına göre, toplum dışına çıkmak ve toplum karşısında kendi başına var olma yolunu seçmek, kendini tüm değerlerden soyutlamak demektir. Kapitalizmin insan yaratımına denk düşen sözde birey bütün değerleri boşamıştır. Onun için rakamların dili dışında bir ölçü yoktur.

"Ne kadar eder, fiyatı kaç? Daha ucuz olmaz mı? Kaça satın alırsın? Ne verirsin, neye verirsin? Ne kadar eğlenceli, bilet parasına değer mi?" Bu çerçevede sorular zincirini is-

tediğiniz kadar uzatabilirsiniz. Kapitalizmin insanı için ölçü ve değer bu sorulara verilecek cevaplarda saklıdır. Ne var ki, rakamların dili parçalanmış yaşamın dilidir; birbirine eklenmiş parçalardan oluşan makinenin dilidir; robota dönüştürülmüş insanın dilidir. Bugün içimizde bile bu dil-den etkilenenlerin varlığına tanık olmak ilginçtir.

Değerlerden kopmak, ayırt etme ve seçim yapma yetisinin varlığını ortadan kaldırır. Dolayısıyla kapitalizmin insan tipi ayırt etme ve seçme yeteneğinden yoksundur. Bu da onu vicdansız ve ahlaksız kılar. Onun en büyük becerisi sınır ve ölçü tanımayan tüketme yeteneğidir.

Yaşamı zamana yayılmış bir intihar durumu

O neredeyse el attığı her şeyi kendi metabolizmasının çevrimine dahil eder. Yer, içer ve dışarı atar; deyim yerindeyse bu konuda adeta bir gübre üretme fabrikası gibi çalışır. Yiyeceği tüketir, içeceği tüketir, giyeceği tüketir, cinselliği tüketir, kültürü ve sanatı tüketir, vicdanı ve ahlakı tüketir, insanı tüketir, doğayı tüketir, kendini tüketir...

Bu sınırsız tüketme hırsı kapitalizmin insan tipinin içinde bulunduğu insani, vicdani ve ahlaki yalnızlığının doğurduğu acıları unutmaya çabası olarak tanımlanabilir. O gerçekte ileriye ve yukarıya doğru devinen yaşamı tüketir.

Onun barda, pavyonda, diskotekte, konserde, cıvık televizyon dizileri karşısında, reel ya da sanal âlemde gülüp eğlenmesine bakarak yaşamaktan zevk aldığını sanmak yanlışır. Çalışma ve uykuyla geçirdiği saatler dışında kalan zaman onun için öldürülmesi gereken bir şeydir. Dolayısıyla o hayata uzak, ölüme yakındır; hatta ölümlerle birlikte yaşar. Yaşamı zamana yayılmış bir intihar durumudur.

Bu özelliğiyle salt biyolojik bir varlığa indirgenmiştir. Soluk alıp verir, metabolizması işler haldedir ve yaşamı bu iki etkinliklerle çerçevelenmiştir. Akıl ve duygunun gücünü bilmez. Davranışları güdüselidir. Şiddet kullanmaya oldukça yatkındır. Şoven milliyetçi kıskırtmalarındaki şiddete başvurma eğilimini alabildiğine tırmandırır.

Popüler bir sanatçıyı dinlemeye gelen kalabalığa karışıp benzer hareketleri yapmakla, solcu bir genci döverek öldürmek isteyen gürhunun linç eylemine katılmak onun için aynı şeydir. Bu davranışıyla bir koyunu parçalayan kurt sürüsüne katılan bir başka kurdun reflekslerine sahiptir. İnsanın kurdu haline getirilmiş acımasız insan gerçeği işte budur.

Kuşkusuz burada çizilen tiplere erkeğe özgüdür. Ara sıra bazı kadınlar da bu tiplere dahil olsalar bile, onları bu halleriyle kadın olarak değerlendirmek artık mümkün değildir; onlar kapitalizmin yalnız bireyinin erkekleşmiş kadın versiyonlarıdır.

Sistem özü itibariyle aslında bu tüketici erkek tipi için çalışır

Kadın bu tip için sadece ve sadece tinsel ihtiyaçlarını tatmin edeceği cinsel bir objedir; şehvetini tahrik eden bir et yığındır. Onun kadınla ilişkisi anlaktır. Utanmazca aşk yaptığını iddia eder, ancak ilişkide bulunduğu kadının adını sormaya bile ihtiyaç duymaz.

Öyle ya, et her yerde ettir, etin kimliği ve kişiliği yoktur, ete adı sorulmaz. Satın alınırken yağlı mı yağsız mı, kemikli mi kemiksiz mi, kuzu eti mi koyun eti mi, taze mi balyat mı olduğuna bakılır. Kadının da onun gözünde doğranıp parçalanmış bir kuzu ya da koyundan farkı yoktur.

Hangi parçasını canı çekerse onu satın alır. Pazarda bulmazsa gasp eder; taciz ve tecavüz bu gasp türüne girer. Sistem özü itibariyle aslında bu tüketici erkek tipi için çalışır. Onun için mal üretir. Dolayısıyla kadını da bu mallar arasına katar.

Tümüyle bu insansız erkeğe ayarlanmış ve onun arzularına göre olan bir kadının tipini şekillendirmek için çaba harcar. Kapitalizmde kadın köleliği bu tarzda işler. Kadının bu metalaşması, tamı tamına yaşamın metalaşmasıdır.

Kapitalizmin ucube yaratımı olan bu insansız yalnız bireyin tersine, özgür birey yaşamın tutkulu bir aşığıdır. Onun için en kutsal şey, karşısında secdeye yatar gibi

yaklaşılması gerektiğine inandığı yaşamdır.

Yaşam onun bedensel varlığının içinde delicesine akan bir ırmaktır; bu ırmağın dur durak bilmeyen görkemli akışı halidir. Özgür birey, bu akışın, sürekli oluşum haindeki evrenin işleyiş ilkesinin bedensel varlığındaki gerçekleşmesi olduğunun farkına varan insandır. Bu açıdan canlı olanın yalnızca kendisi olmadığını bilir.

Ananın kutsallığı aynı anlamda doğanın kutsallığıdır

Canlılık her yerde ve her şeyde vardır, her şeyin bir ruhu vardır, her yer enerjile doludur. Ruh maddenin bu gözle görülmeyen ve elle tutulmayan enerjisidir. Belki çıplak gözle bu enerjiyi görmez, ancak bütün hücreleri ve bütün duyargalarıyla hissedir. O artık evrenin küçük bir maketidir, bir mikro evrendir.

Bu açıdan özgür insan evrendeki çeşitliliğe hayranlıkla yaklaşır, sınır tanımayan zenginlik bu çeşitliliğin kendisidir. Doğa bu çeşitliliğin tüm haşmetiyle sergilendiği bir güzellikler kaynağıdır; bu zenginliği doğuran, besleyen, yetiştiren ve sürekliliğini sağlayan anadır.

Kendisi de bu kaynağın içinde yer aldığından, doğa kendisinin de anasıdır. Ananın kutsallığı aynı anlamda doğanın kutsallığıdır.

Toplum Veya Komünalite

Ciwanen AZAD

“İnsanın anne rahminde iki hücrenin birleşmesiyle başlayan oluşumunun geçirdiği aşamalar, milyonlarca yıl sürmüş biyolojik evrimi tekrar eder mahiyettedir. Ancak insanlık toplumsallıkla içine girdiği süreçle oluşumunu tamamlar. İnsanın bir hücreden başlayan hem biyolojik yapısının hem de toplumsallaşmayla geçirdiği aşamaların ortaya çıkardığı sonuçlar, bütün varoluşun bir özeti, daha doğrusu tekrarı gibidir”

Düşünen doğa olarak insanın varlık koşulu olan toplumsallığını ve kendi varlığının bilincine ulaşma anlamına gelen birey olma gerçeğini yeni bir yöntemle ele almak gerekir. Günümüz insan toplumunun ve bireylerinin durumunu göz önüne getirdiğimizde, bu çabanın ne kadar kutsal bir iş olduğu daha iyi anlaşılır.

Bir bitkiyi ve hayvanı kutsamakla başlayıp tanrıçalar ve tanrılar yaratarak tek tanrılı dinlere kadar gelen, uzayın boşluklarını doluşturan, yerin derinliklerine inen, dünyadaki diğer bilinmezleri keşfe çıkan varlık insandır. Kısacası, “kozmostan kuantuma kadar tüm alanların bilgisini geliştiren insandır. İnsan tüm algılamaların öznesidir.

” İnsanı bu kadar yaratıcı kılan, onun toplumsallığı dediğimiz varolma biçimidir. Top-

lumsallık insanın kendi eliyle yeryüzünde yarattığı en büyük icadadır. Ancak hemen şunu belirtmek gerekir ki, insanın kendini var etme tarzı ve aynı zamanda kendisini yaratıcı kılıp güç yapan toplumsallığı olduğu halde, insanın karşısında en cahil olduğu olgu yine toplumsallığıdır.

Toplumlar devleti aşamadıklarından gerilemektedirler

Özelikle günümüz insanında toplumsallığın ne demek olduğu, toplumsal yaşamın mahiyeti, toplumsal yaşamda sorumluluk bilinci, onun özellikle ahlakla ilişkisi genelde bilinmeyen hususlar olmaktadır. Bu cahillik, en açık şekilde insanın kendisi için suç veya ayıp gördüğü eylem veya pratiklerinde ortaya çıkmaktadır.

Düşünce üretme ve araç yapmada sürekli

gelişme yaşayan insan, bunu toplumsallığına aynı biçimde yansıtamamaktadır. Bunun en temel nedeni insanlığın devletli toplum aşamasından beri toplumsallıkta sürekli bir gerilemeyi yaşamasıdır.

Bu tespitin ne anlama geldiğini kavramak için, gündelik yaşamda gerçekleşen ilişki ve çelişkilere sosyolojik bir gözle bakmak yeterlidir. Bu hususları toplumsallıkta bir sapma olarak devletli toplum başlığı altında daha geniş açmayı düşündüğümüzden, bu belirlemeleri konumuzun bütünselliği açısından burada fazla açıklamayacağız.

Bu konuda önemli olan husus, bize bu belirleme gücü veren toplumsal tarihimizi tanıtmaktır. Toplumsallıkta hangi özelliklere, neye dayanarak eleştirel olduğumuzu bilmek, toplumsal gerçeğin gücünü ortaya çıkarmak açısından önemlidir.

Toplumsallaşma bilimi terörize edilmiştir

Günümüzde insanın insan olma tarihini özgün ele alan herhangi bir akademik kurum yoktur. Toplumsallığı ve birey olma serüvenini bu biçimde inceleyen herhangi bir uzmanlık alanı bulunmamaktadır. Günümüzde insanın toplumsallık üzerinden kendini yeniden kurma bilimi ve sistemi olan sosyalizmi öğretmek yerine, bu toplumsallaşma bilimi terörize edilmiştir.

İnsan ve onun varolma biçimi olan toplumsallığı ile ilgili bütün sosyal bilimler ‘kasaplar gibi’ insanı ve toplumu parçalamakla meşguller. Her biri insanı herhangi bir yerinden tutmakta, tuttuğu kısmıyla insanı anladığını veya anlattığını sanmaktadır. Oysa insan uzun bir tarihin mirası olarak vardır.

Bir filozofun deyişiyle “Üç bin yıllık tarihini bilmeyen insan, günü birlik yaşayan insandır”. Günümüz bilimsel düşünce düzeyinin yarattığı imkânlarla artık üç bin yılın da yüzeysel bir yaklaşım olduğunu belirtmek gerekir. Bugün için günü birlik yaşamı aşmak en azından toplumsal tarihin tümünü bilmeye kendini yatırmayı gerektirir.

Verilerden hareketle yapılan bilimsel tespitlere göre, toplumsal tarih, insanın insan olarak ortaya çıkmasından bu yana geçen ömrünün yüzde 99’unu teşkil etmektedir. Toplumsal yaşam toplayıcılık ve avcılık tarzındaki üretimle geçmiştir. Bu dönemin yaşam tarzı yirmi otuz kişilik gruplar biçimindeki klan tarzındadır.

İlişkileri komünaldır. Demek ki insan tarihinin yüzde 99’u eşitlikçi ve dayanışmacı özgür komün yaşamı biçiminde geçmiştir. Bir varsayımına göre başlangıçtan günümüze kadar 80 milyar insanın yaşadığı kabul edilmektedir.

İnsan yaşayan maddi bir olgudur

Bu varsayımına göre insanlığın yüzde 90’ı ortakçı komünler içinde klan tarzında yaşamıştır. Yüzde 6’sı değerlerin etkisi altında tarıma dayalı bir yaşamı komünal yaşarken, sanayi tarzı üretimle tanışan insan sayısı 80 milyarın yüzde 4’ü kadar olduğu kabul edilmektedir.

İnsanın anne rahminde iki hücrenin birleşmesiyle başlayan oluşumunun geçirdiği aşamalar, milyonlarca yıl sürmüş biyolojik evrimi tekrar eder mahiyettedir. Ancak insanlık toplumsallıkla içine girdiği süreçle oluşumunu tamamlar. İnsanın bir hücreden başlayan hem biyolojik yapısının hem de toplumsallaşmayla geçirdiği aşamaların ortaya çıkardığı sonuçlar, bütün varoluşun bir özeti, daha doğrusu tekrarı gibidir. İnsanın doğada yaşayan maddi bir olguya dönüşmesi bu biçimde olmaktadır. Son bilimsel tespitlerle kanıtlandığı gibi, maddi hiçbir olgu yok olmamaktadır.

Dolayısıyla birikimleriyle maddi bir olgu haline gelen insanlığın tüm geçmiş değerlerinin yok olup gittiğini ve bugünkü yaşamda

hiçbir etkilerinin olmadığını söyleyemeyiz. Bu bilimsel doğrudan hareketle “Biz tarihin başlangıcında gizliyiz, tarih günümüzde gizlidir” gerçeği, maddi bir olgu olarak insanı anlamamızı sağlayacak çok önemli bir yöntem olmaktadır. Bu temel yaklaşım yöntemiyle varolma tarzımız olarak toplumsallığımızı, nedenleri ve sonuçlarıyla zaman ve mekân içinde değerlendirmemiz gerekir.

Bilincin gelişmesiyle beraber gelişen maddi ve manevi imkânlar sayesinde kendine güven duymanın ifadesi olarak ortaya çıkan ve tek bir insanın toplumla ilişkilerinde ifadeye kavuşan bireysellik olgusunu da insanlığın gelişiminin önemli bir parçası ve aşaması olarak değerlendirmek durumundayız. Yaşanan somutluklardan hareketle insanı farklı kılan özünü yakalamak, ortaya çıkan sonuçları da göz önünde bulundurup sapma düzeyindeki toplumsallığı, bireyciliği değerlendirmek ve olması gerekenleri bir ölçü olarak belirlemeye çalışmak çok önemli bir görev olmaktadır.

Yeni Bir Sosyal Bilim İçin

Ciwan
AZAD

Maddi yaşamdaki devingenlikle düşünsel aydınlanma arasındaki uyum ve paralellik toplumsal gelişim ve değişimin diyalektiğini oluşturur. Maddi yaşamdaki dinamikler hareketlendikçe düşünsel plandaki devingenlikte artar, düşünsel dünyaya yeni ufuklar açar, gelişim sağlar.

Bu gelişimin kaçınılmaz sonucu yaşamın yepyeni fikirler ve edilmelerle tanışmasıdır. Bu yönüyle maddi yaşam düşüncenin şekillenmesine etkide bulunur. Şekillenen düşünce ise bilim ve teknik alanında yepyeni yaratımlara yol açarak yaşamın ilerleyip değişime uğramasında rol oynar. Tarihin zaman tüneline günde uzanan toplumsal gelişimin tüm evrelerinde bu diyalektik işler. 'pratik- teori - pratik - teori.....' helezoni toplumsal gelişimin temel devindirici örgüsü ola-

rak görmek en gerçekçi yaklaşımdır.

Düşünsel üretim, eşittir toplumsal ilerleme

Dil, düşünce ve yürek birbirini bütünlüyor, besleyen ve tamamlayan bir karakter taşırlar. Bunların bütünselliğinden ortaya çıkan ürünler insanoğlunun aydınlanmasında ve toplumsal ilerlemede başat rol oynarlar. Bu birliktelikten doğan güç aynı zamanda insanoğlunu diğer canlılar karşısında güçlü kılan en önemli faktördür. Bilinç-düşünce insanın tutunma, üretme ve yaratıcı hale gelmesinin temel aracıdır. Bilimsel-akademik çalışmalar ise bu sınırsız gücün disipline edilmiş ifadeleridir. Nasıl ki, toplumsal örgü maddi üretimden bağımsız ele alınmayacaksa, bilimsel akademik çalışmalardan da ayrı ele alınamaz. Bu anlamda düşünsel,

felsefik, edebi üretimden yoksun bir yaşam düşünülemez. Her üretim toplumsal bir ihtiyacın sonucudur. Bundan dolayı da yapılan ya da yapılacak akademik bilimsel çalışmaların da hedefinin, amacının net olması, toplumsal ihtiyaçlarla sıkı sıkıya bağlı olması bir zorunluluktur. Bu gerçeklikten soyut akademik bir çalışma başarısızlığa ya da elitleşme yaratmaya mahkumdur.

Gelişim, değişim ve devingenliğin dinamosu aydınlanmadır. Aydınlanmanın temelini disipline edilmiş bilimsel çalışmalar oluşturur. Toplumsal aydınlanmanın mayasını büyük oranda bilimsel akademik çalışmalar ve bilimsel üretim oluşturur.

Bu anlamda düşünsel üretim eşittir toplumsal ilerleme ve gelişim. Bilim ve iletişim çağı bu gelişim diyalektiğinin güncelde somutlaşan sonuçlarıdır. Sihir

"Gelişim, değişim ve devingenliğin dinamosu aydınlanmadır. Aydınlanmanın temelini disipline edilmiş bilimsel çalışmalar oluşturur. Toplumsal aydınlanmanın mayasını büyük oranda bilimsel akademik çalışmalar ve bilimsel üretim oluşturur. Bu anlamda düşünsel üretim eşittir toplumsal ilerleme ve gelişim. Bilim ve iletişim çağı bu gelişim diyalektiğinin güncelde somutlaşan sonuçlarıdır"

ve büyü ile başlayan bu serüven mitoloji, din, felsefe duraklarını aşarak bugünkü noktaya ulaşmıştır. Zorunluluklar insanoğlunu arayışa, arayışlar ise hep yeni buluşlara sevk etmiştir.

Ulaşılan düzey bilim ve teknoloji alanındaki gelişimin sınırsızlığıdır. Bilimsel akademik çalışmaların bu gelişmedeki rolü ise başattır. Toplumların gelişmişlik düzeyi bu alanda kat ettikleri gelişmeye paraleldir.

Megolomam-makyavelist sistem ve bilim;

Bilimsel ve akademik çalışmalar herhangi bir sınıra hapsedilemez. Bu yönlü çabalar bir toplumun bağrında boy veren kişisel çabalar biçiminde de olsa yarattıkları sonuçlar tüm insanlığı ilgilendirir, evrenselliğin sınırlarını zorlar. Bilim ve bilimsel çalışma her daim sınırsızlığın ifadesidir.

Fakat paranın tanrısallığına dayanan kapitalist sistemde bilim ve bilimsel çalışmalar birçok yönüyle sermayeyi kontrol edenlerin sınırlarına takılır. Bilimin toplumsallaşmasının önüne paranın kirliliği yüzü bir set biçiminde yükselir.

Bilim ve iletişim çağında milyonlarca insan hala basit bir doğa olayını bile çözemiyor, tanrı taktiri diyorsa; günlük yaşam içerisinde maruz kaldıklarını taktiri ilahi olarak adlandırıyor ve en önemlisi de altı milyarlık insanlık ailesinin ezici çoğunluğu hala salt inanca dayalı yaşıyorsa bilimin, bilimsel çalışmaların toplumsallaşmasından bahsedilemez.

Toplumları parçalayan “Avrupa uygarlığı”

17. yüzyıldan itibaren Avrupa merkezli aydınlanma süreci ile bilim ve teknoloji alanında devasa adımlar atıldı. Kapitalist sistemin doğasında varolan makyavelist yaşam felsefesi bu gerçeği yok etmedi. Aksine insan ufkunu ve düşünce gücünü daha da körelterek modern çağa taşıdı. Derinleştirdi ve aklın kaçınılmaz kaderi durumuna getirdi. Kapitalist sistemin bu doğasına angaje bir biçimde geliştirilen akıl gücü sistemle birlikte insanlığa karşı her açıdan tam bir megalomanizm savasını başlattı.

Megolomam ve makyavelist yaklaşım beklide tarihin en ince bir biçimde yürütülen faaliyeti olan insanı ve yaşam kaynağı doğayı yok etme serüvenine yol açtı. “.....Sümer rahibi orijinal mitolojiyi yaratırken, belki de şimdiki hakim bilimin Avrupa sosyologlarından daha fazla insani gerçeklere yakındı. Avrupa bireyciliği toplumun ve ekolojisinin katliamcısı konumuna düşmüştür. Bilginler (eleştirisiz, düzenin emrindeki bilginler) gerçeğin kasaplarıdır.

Gerçeği parça parça edip “şuradan ye, buradan ye” diyen kasabın bir hayvan üzerinde yürüttüğü doğramayı, onlar tüm doğa ve toplum üzerinde yürütüyorlar. Önce “deneme ve gözlem yöntemi” dediler, tanıdılar. Sonra “uygulama ve pragmatizm dönemi” dediler, yiyip bitirdiler. Bu anlatımın dışında hiçbir şey, atomu insanlık üzerinde patlat-

mayı, çevrenin topyekün yıkımını izah edemez. Kapitalist toplum üzerine çok yazıldı. Ama hakkında söylenmesi gereken en doğru söz söylenmedi. Sümer rahibi köleci sınıfın yükselişini bal gibi bilerek, “tanrılar ve dışkılarında yaratılan insan” mitolojisini yaratıyordu. Avrupa uygarlığının bilim rahipleri ise, aynı olguyu yarı cahilce yeniden yaratıyorlar. Hiç kimse, “Sümer mitolojisinde gerçekliği aramaz. Avrupa merkezli bilimde ise sürekli deneyle kanıtlanan bilim vardır” demesin. Sümer mitolojisinin insani yaşama yakınlığı, bin kat daha bilimsel olguya yakınlığı ifade eder.

Önemli olan toplumu kasaplar gibi parçalamadan yaşamaksa, Sümer bilginleri ve ardı sıra gelen peygamberler sınıflı anlamda bile insanlıkla dopdoluydular. Onlar kutsallık derecesinde insan yaşamına yakın idiler; ona değer verirdiler. Avrupa uygarlık sosyologları, atom ve çevre yıkımından ve genelde tam bir soyguna dönüşen finans kapitali ve krizlerini yaşadktan sonra yavaş yavaş imana gelir gibi yapıyorlar.....” Ekonomik birikimlerde olduğu gibi bilimsel çalışmalarda da odak Avrupa’dır. Avrupa kapitalizmin boy verdiği ve gittikçe sistem olarak gücünü tanrısallaştırdığı bir merkezdir.

Genel insanlık tarihini Avrupaya mal etme olgusu

Bu merkezin güncelde aldığı biçim geçmişteki gibi sadece ekonomik ve askeri gücüne dayanarak hakimiyet kurma değil

bilimsel akademik çalışmalarıyla da dünyaya, insanlığa yön verme biçimindedir.

Megaloman ve makyavelist felsefenin ürünü olan bu yaklaşım, özünde tüm tarihsel gelişmeleri, birikimleri Avrupa merkezli ele alma ve sunmadır.

Tüm gelişmeleri Avrupa ile Avrupa'nın değerler sistemi ile açıklamadır. Genel insanlığın tüm tarihsel birikimlerini Avrupa ile başlatıp Avrupa'ya mal etme çabasıdır.

Arkeolojik çalışmalar, bunların değerlendirilip topluma sunulacak biçime dönüştürüldüğü güçlü akademik çalışmalar çoğunlukla Avrupa merkezlidir.

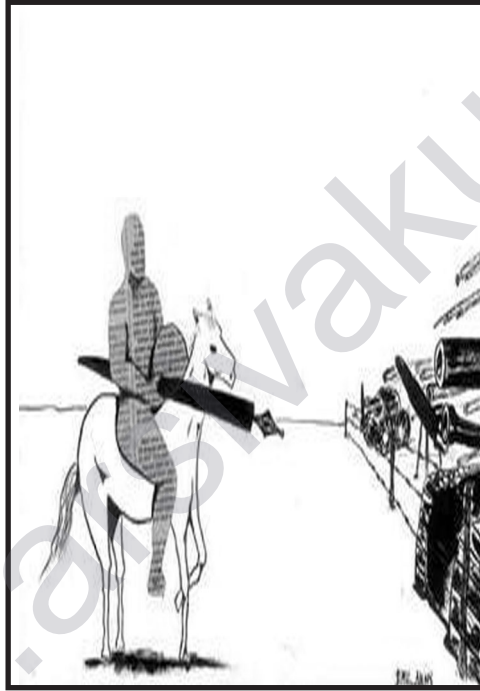
Ya buralarda kurulmuş ya da Avrupa'nın finanssörlüğünde çalışma yürüten merkezlerdir. Dolayısıyla açığa çıkan ürünler çoğunlukla bu merkezlerin ağır etkisini taşırlar. İslamiyet'in tarihçesini bağrında boy verdiği toplum olan Araplar veya bu dini benimseyen Müslümanlar değil Avrupalılar, Alman, İngiliz tarihçileri yazar.

Bu tarihinin verilerini Alman akademisyenleri derler.

Ortadoğu toplumlarının tarihsel gelişimine dair araştırmalar, incelemeler ve veri oluşturmalar yine çoğunlukla Avrupa merkezli akademik kurumlarıdır. Bu yönüyle batının ekonomik gücü bilgiyle, kendisini merkez alan akademik çalışmalarla birleştiği oranda tüm dünyaya hükmeden bir sonuç yara tıyor.

Reel sosyalizm ve bilim;

İnsanlık kendi doğasında varolan arayış istemini hiç yitirmedi. Avrupa merkezli kapitalist sistemin toplumsal-çağsal sorunlara yanıt olamaması ve daha da derinleştirilmesi alternatif arayışlara yol açtı. Bu sosyalist ideoloji ve düşüncenin şekillenmesini getirdi. Sosyalist düşünce 20. yüzyılın başında reel sosyalizm gerçeğinde pratikleşti.

İnsanlığa ve toplumlara verdiği değerleri inkar etmemek koşuluyla reel sosyalizmde çözüm olamadığı vardı. Sonuç ve bu sonucun hala devam eden etkileri ile kendini gösterdi. Çözumsuzlüğü, tıkanıklığın ve hatta krizi derinleştiren yansımalarının en çok kendini gösterdiği sahaların başında da bilimsel akademik çalışmalar

gelmektedir. Kapitalist sistemle her alanda adeta bir zıtlık ve karşılaşma kördüğümüne kendini hapseden reel sosyalizm, bilim alanında da idealizme karşıtlık adına tam bir manevi moral değerler yıkımına yol açtı. İdealizmin tanrısına karşı maddeyi tanrısallaştırdı. Bu tanrısallaştırma gerçeği canlı bir organizmaya benzetilebilecek olan toplumsal gerçekliği yadsımaya bir yol açtı.

Reel sosyalizmin iktidarı bilim adına koruma çabası

Reel sosyalizmin kaba materyalist determinist felsefesinin asıl tehlikesi, toplum yasalarını fizik yasalarıyla özdeşleştirmesidir; kendiliğinden bir ilerleme anlayışına veya çağdaş kaderciliğine kendini koyuvermesidir. Kaldı ki, gerek makro fiziğin gerekse mikro fiziğin bulunduğu yeni gerçeklik, kesintisizlik ve düz determinist gelişme yasalarının olmadığına ilişkindir....

Reel sosyalizm Hiyerarşik uygarlığın zirve sistemi olan kapitalizme alternatif olarak ortaya çıktı. Bilim alanında kapitalizmin çıkarlarına amade olan hakim bilime alternatif bir bilim olarak ortaya çıkma iddiasına sahipti. Bu iddiaya sahip reel sosyalist yaklaşımlarda çağın sorunlarına yanıt olmaksızın kanserleşme gerçeğinin ters taraftan yaratıcıları oldular.

Özellikle ilk çıkış sürecinden sonraki dönemlerde topluma

rağmen toplum mühendisliğine soyunma, devrim adına iradi müdahaleyi çok fazla ön plana çıkarma, devlet kapitalizmini aşan bir iktidar gerçeğini yakalayamama, insanı manevi moral değerler bakımından doyurmadan ziyade maddi doyumunu ön plana çıkarma ve değişimin sürekliliğini pratik yaşamda uygulayamama bu sonucu doğurdu.

Reel sosyalist sistemin böyle bir karakter kazanmasıyla birlikte onun bilimi de giderek bu karaktere büründü. Toplum ileri letme fonksiyonundan uzaklaştı. Çağsal gelişmeleri ele alma, sorunları tespit etme ve çözüm bulma işlevinden uzaklaştı. Ve giderek topluma yabacılaştı; toplum üstü iktidarın güdümünde, iktidarı bilim adına koruma çabasının içine girdi.

Ortadoğu ve bilim;

Tarihsel açıdan Ortadoğu insanlığın görkemli gelişim merkezidir. İlk yaratımların yurdu. Arayışların insanoğlunu düşünce ile inanç ile uygarlıkla buluşturduğu ilk duraktır. İlk üretimin, yerleşimin ve bilim yuvası üniversitenin boy verdiği mekandır. Fakat güncelde bu görkemli geçmiş tarihin tüneline kalmış durumda.

Toplumsal yaşama yön veren bu görkemli geçmişin birikimibilimselliği değil doğmalar ve tabular zinciridir.

Toplumsal gözeneklere sinen cehalet halkların önüne kurulmuş bir tuzak ve onların gelişim istemlerini yutan bir canavar işlevini görüyor. Geleneksellik,

bunun oluşturduğu doğmalar tabular toplumsal dinamizmi büyük oranda öldürerek gelişimi frenliyor.

Bu gerçeklik sorgulamayı günah, yaratım gücünü delilik olarak damgalıyor. Sorgulama, anlama, gelişme ve ilerleme adına bölge halkları din, mezhep, tari katlar veya özünde renk değiştirmiş birer mezhepten farkı olmayan yerleşmiş ideolojiler girdabında enerji tüketiyor.

Bu kısır döngüyü kırması gereken üniversite, akademi, enstitü vb. kuruluşlar ise resmi ideolojilerin sınırlarını aşamıyor, hatta resmi ideolojileri topluma taşıyan birer kanal rolünü görüyorlar. Çoğunlukla etnisite temeline oturan bu kuruluşlar bilimsellik adına dinselliği ve milliyetçiliği geliştirmekten öteye bir rol oynayamıyorlar.

Modernitenin Krizi ve Bilim;

XVIII. yüzyılın dev adımlarıyla ilerleyen Aydınlanma düşüncesinin ulaştığı seviye, Avrupa'dan bütün dünyaya yayılan bir yaşam formunu tanımlamakla kalmıyor, onu, kendinden sonraki süreçler için de vazgeçilmez bir referans noktası haline getiriyordu.

1789 ile birlikte eyleme ve aslında sokağa dökülen bu düşünce, giderek tanrının yeryüzünde sözde ajanları aracılığıyla uyguladığı egemenliği reddederek, yerine insan aklının, burjuvazi aracılığıyla uygulanan egemenliğini önermekteydi. Üç yüzyılın ardından, aklın iktidarı uzun va-

dede sarsılmaz bir güvenceye kavuştu. Bilimsel düşünceye ve buna bağlı olarak üretimde tekniğin sınırsız kullanımına dayanarak; Avrupa merkezli bir biçimde gelişerek, bulaştığı her alanda kendini süratle yeniden üreten kapitalist üretim ilişkilerinin döl yatağına dönen modern çağ aslında toplumlara temel bir davranış biçimini dayattı: rasyonel tutum ve karar mekanizması.

XVII. yüzyıldan itibaren Batı düşüncesi, giderek hakikati insan iradesinden bağımsızlaştırarak ve insanı tüm süreçlerden dışlayarak, özgürlük getireceğini öne sürdüğü akli en yüce otorite haline getirdi ve böylece saltanatını yıkmış olduğu tanrıyı yeryüzünde yeniden üreterek, insanı yeniden köleleştirdi.

Büyük çalkantılar yüzyılı olan XX. yüzyılın ikinci yarısından itibaren sistemli bir biçimde sorgulanmaya başlanan akıl, rasyonalite, mekanik nedensellik, pozitivizm, bilim, Avrupa merkezilik, ilerleme düşüncesi, evrim gibi kavramlar, ait oldukları kronolojik çerçeve ve onun kültürünün sorgulanabilir hale geldiğini gösterdi.

Modernliğin krizi hala aşılamamıştır

Yani, sorunsallaştırılan artık modernimin ta kendisiydi ve bu anlamda alternatif arayışları da bu sorunun beşiği olan Batıda gerçekleşmekteydi. Postmodernizm, post yapısalcılık gibi düşünce akımlarının işaret ettikleri temel nokta, Aydınlanmanın sağaltıcı mirasının artık hastalık

yayan bir leşe dönüştüğü ve insan toplumlarının bu paradigmayı aşarak yeni bir dil geliştirmek ve yeni bir dünyanın kapılarını aralamak zorunda olduklarıydı.

Günümüzde halen tezleri fazlasıyla tartışmalı olan bu ekoller, Batı merkezli gelişen kapitalist üretim ilişkilerinin yarattığı küresel ölçekteki tahribatı her düzeyde sorgulanır kılması ve sosyalizmi de kapitalizmin gerek epistemolojik, gerekse de ontolojik gölgesinden çıkamaması bağlamında mahkum etmesiyle özgürlükçü düşünce geleneği açısından büyük bir önem taşıyorlar.

Sonuç olarak, XXI. yüzyıl için söylenebilecek en önemli şey, geçmiş yüzyıllardan devralınan sorunların katmerli bir biçimde sürdüğü ve modernliğin krizinin henüz aşılamamış olduğudur. ABD'nin vardığı siyasal ve ekonomik yayılma düzeyi, bize geçmiş çağların bir figürünü, köleci Roma imparatorluğunu hatırlatıyor. Ancak bu sefer, imparatorun elindeki en önemli güç, eskiden olduğu gibi kaba bir şiddete dayanan silahlar değil.

Ne de o çok abartılan, yıldız savaşlarını simüle eden uzay teknolojisidir Amerikan imparatorluğunu farklı kılan. Fark, bu imparatorluğun ve onun dayandığı sistemin, insan toplumlarının kültürlerini, yaşam biçimlerini, düşüncü şekillerini, alışkanlıklarını ve en önemlisi sosyal etkileşim ve ilişkilendirme tarzlarını etkileyip köklü bir değişikliğe uğratarak, kolayca egemenliği altına alabilme becerisidir.

Çıkış yolunu nasıl bulabiliriz

Kısacası, yeryüzüne yayılmakta olan savaşlardan çok daha sinsi bir biçimde kendini egemen kılmış durumda olan para kültürü ve insan hayatının anlamını buna hapseden koşullardır.

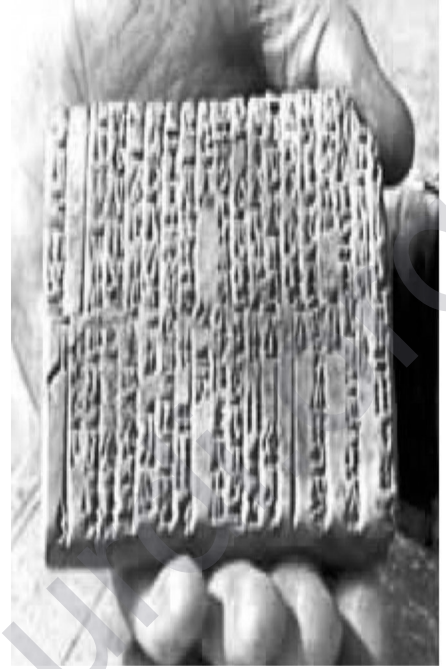
Amerikan küresel egemenliği, somut olarak uçak gemileri ile hava üslerine; soyut olarak da uyguladığı saldırgan dış politikasına dayanıyor olsa da; bunların gerisinde sinsi bir biçimde kendini klonlayan gerçeklik, yani kapitalist üretim ilişkileri, insanın varlığını, yaşama gerekçesini ve anlamını silahlardan daha şiddetli bir biçimde esir almış durumdadır.

Bu verili durumu baz alarak yola çıkıldığında, insan iradesinin kırılabilirliği ve silikliği, geçmişin yenilgileri ve olumsuz deneyimleriyle (reel sosyalizm) birlikte son derece umut kırıcı bir tabloyu gözler önüne seriyor.

İnsan toplumlarının boğulmakta oldukları bu sarmaldan bir çıkış yolu yok mu?

Bu soruya geçmişte verilen yanıtların geçerliliklerinin de tartışılır olduğu günümüzde, düşünen insanların yaşadıkları kafa karışıklığını ve beyinsel felci tümüyle olumsuzlamak da hata olacaktır.

Meryem'in bakire olduğuna kesinkes inanmış bir Katolik'in safça düşüncüsüyle karşılaştırılabilir bir radikalizme/sek-

terizme takılıp kalmamak ve huzursuz bir biçimde "gerçek"i aramaya koyulmak; mutlak bir doğrunun, her zaman her yerde geçerli olacak bir yargının boyunduruğundan kurtulmuş olmak da olumlu sayılabilecek bir niteliktir.

Ancak bunun bir sınırının olması gerekiyor mu? Bu soruya da elbette çeşitli açılardan, çeşitli yanıtlar verilebilir, ancak yaşanan dünyanın koşullarından memnun olmayanların ve Marx'ın 11. tezinin taşıdığı anlamı bir biçimde sahiplenilen insanların bu bulanıklığı aşarak, olumsuz gidişatı, çelişkileri olumlu bir biçimde çözümlemeye çalışmaları anlamında bir sınırdan söz edilebilir.

Bu sınır, otoriter olmayan, çoğulcu bilimsel düşüncenin dönüştürücü eyleme dökülmeye başladığı, en azından buna niyetlendiği aşamanın sınırınıdır.

Yiğit Kürdistan Halkına Ve Gençliğine

İnsanlığın ve özgürlüğün yeşerdiği topraklar olan Ortadoğu'da egemenler, çıkarları için bütün toplumsal kesimleri, etnik yapıları, cinsleri ve doğayı bir birine düşman etmek için komplolar gerçekleştirmişlerdir. Bunun en güçlü örneği ise Kürtlerin özgürlük direnişlerine karşı yürüttükleri komplo girişimleridir. ABD, Türkiye, Yunanistan ve benzeri güçlerin '99 yılında Önderliğimiz üzerinde gerçekleştirdiği uluslararası komploda güncelleşmiş komploculuğun bir girişimi ve en büyüğüdür.

Uluslararası komplo tamamlanmak isteniliyor!..

Uluslararası komplo bugün bütün sıcaklığı ile devam etmektedir. '99 yılında Önderliğimiz şahsında Kürt halkının özgürlük iradesine karşı gerçekleştirilen uluslararası komplonun bir devamı da Önderliğimiz üzerinde gerçekleştirilen zehirlenme olayıdır. Uluslararası komplonun yeni bir yıl dönümünde egemenler komployu tamamlamaya çalışıyorlar.

Uluslararası komploda payı olan güçler, ABD, Yunanistan, İngiltere, TC, TC'nin ordusu ve hükümeti olan AKP zehirlenme girişimini sadece Önderliğimiz şahsında gerçekleştirmemektedir. Bir yandan Önderliğimizi zehirlemeye çalışırken diğer taraftan ise toplumu, ahlak yapısını da zehirlenmeye çalışmaktadır. Ajanlaştırma, Nakşi örgütlenmeleri, toplumu açıklıkla terbiye etme aynı zamanda toplumunda zehirlenmesidir. Bu saldırıların bir biri ile güçlü bir bağı vardır. Dolayısıyla biz Kürdistan gençleri olarak Önderliğimize, halkımıza ve gerillamıza karşı gerçekleştirilen bütün saldırıları zehirlenme konsepti olarak ele alıyor ve buna dönük bütün meşru savunma yöntemleri ile cevap vereceğimizi ifade ediyoruz. Önderliğimizin İmralı sürecinin başlangıcından günümüze kadar yürüttüğü barış ve demokrasi girişimlerine rağmen TC hükümeti AKP ve ordusu bütün kirli yöntemleri geliştirmekten geri durmamaktadır. Önderliğimizin İmralı'daki koşulları düzeltilmemekle birlikte, her gün fiziksel ve psikolojik olarak yoğun baskı altında tutulmaktadır. Önderliğimizin koşullarının düzeltilmediği, İmralı'dan çıkmadığı sürece her gün ve her an bizim için yaşanmamış sayılacaktır. Yaşam olacaksa Önderliğimizle olmayacaksa asla şiarıyla bütün gelececek saldırılara karşı Önderlik çizgisinde direniş hattımız kesintisiz sürecektir.

Önderliğimizi esir eden bütün güçlere Kürdistan zindan edilecektir!

Kürdistan'da 9 Ekim tarihi bizler için kara bir yas günü olmakla birlikte bu yas günü direnişimizin zirveye ulaşacağı tarihi günlerden biri olarak ele alınmak durumundadır. Bütün Kürdistan gençliği bu tarihte okulları boykot etmeli, işyerlerine gitmemeli ve yaşadıkları yerlerde bütün kepenkleri kapatmalı ve kapanmasını sağlamalıdır. Yaşamı Kürdistan'da düşmana zindan etmelidir.

AKP binaları açık bir hedefdir. Önderliğimize uygulanan tecrit AKP'ye, ordu mensuplarına ve komploda rolü olan bütün güçlere, yine Kürdistan topraklarına ve halkına karşı her türden kirli saldırıyı geliştiren güçler nefes alamayacak duruma getirilmelidir. Kürdistan'da yaşam bütününüyle karalara bürünmelidir.

Yine bu tarihte gerçekleştireceğimiz, bütün eylemliliklerimiz **EDİ BESE** hamlemizi dalga dalga büyütecek bir eylem çizgisinde olmalı, gerillamızın dağlarda gerçekleştirdiği eylemleri beslemeli, metropollerde gerilla kararlılığında ve cesaretinde eylemler gelişmeli sokaklar, mahalleler, şehirlerin en önemli mekanlarını kilitleyecek eylemler gerçekleştirilmelidir. Yaşamın her alanında örgütlü gücünü ortaya çıkaran Kürdistan gençliği Önderliksiz bir yaşamı asla kabul etmeyecektir. **"YA ÖNDERLİKLE ÖZGÜR YAŞAM YA HİÇ!"** diyen Kürt gençleri, Kemallerin, Mazlumların, Beritanların, Zilanların direnişçi ruhu ve duruşuyla Kürdistan üzerindeki kirli oyunları ve komploları boşa çıkararak özgür toplumu yaratacaklardır.

BİJİ REBER APO!

EDİ BESE!

YA ÖNDERLİKLE ÖZGÜR YAŞAM YA HİÇ!

KOMALEN CİWAN KOORDİNASYONU
8 EKİM 2007

PKK Halkın Direnişidir

Özgürlük Notları

Abdullah
ÖCALAN

"Fakat bütün bunlardan her zaman PKK eşittir Kürt veya Kürdistan halkı olacaktır, biçiminde bir sonuç çıkarılamaz. Parti yozlaşabilir, parti bürokratlaşabilir, parti yenilebilir, parti başkalaşıma uğrayabilir, ama halk ve iradesi var olmaya devam edecektir. İşte bizi bu partiden de üstün, sürekli ve güçlü olan halkın iradesine ulaşmayı, onu kurumlaştırmayı partimizin ilkelerine bağlılığın gereği olarak da değerlendiriyoruz. Yani 'parti halk içindir' sözüne tam işlerlik kazandırmak istiyoruz"

Partinin kuruluş yıl dönümleri, tarihi yıl dönümleridir, savaş yıl dönümleridir, başarı yıl dönümleridir. Halk tarihlerinde, parti tarihlerinde bazı yıl dönümleri vardır ki öncesi ve sonrası arasında büyük farklar olur.

Partinin kuruluşundan, ilanından önce diyebiliriz ki halkımızın tarihinde; bizim için olmayan bir yaşam, bizim için olmayan bir çalışma, sonuna kadar düşman için olan, sonuna kadar düşüş olan, dünya halklarından daha geri, daha kötü bir durum söz konusuydu.

Parti'nin kuruluşunu insan kavrayamazsa hiçbir şey tanıyamaz. Hatta kendisini bile tanıyamaz. PKK'nin kuruluşu; Kürt olsun mu olmasın mı, Kürt yaşasın mı yaşamasın mı, Kürde insanca bir yaşam olsun mu olmasın

mı soruların cevabıdır. İşte biz, böylesi bir dönemde, '78'lerde, kendimizi parti olarak değerlendirmeye, yani parti olmaya cesaret etmeliydik.

Ok yaydan fırlamıştı artık

Yani öyle parti olduk değil de, "parti olmaya cesaret etmeliyiz, bir ad gerekiyorsa o adı da vereceğiz, bu Karker adı olur başka bir ad olur önemli değildir" diyorduk. Önemli olan, artık kendimizi parti olarak değerlendireceğimizdi. O adsızlık konusundaki belirsizliği aşmak istedik.

Daha sonra ki yıllar hareket yıllarıdır, ok yaydan fırlamıştır. Hedefe doğru hızla giden yıllardır ve gerçekten artık parti biçiminde politik tutumumuzu keskinleştirdikten sonra, bizim için ok yaydan

çıkılmış oldu. Dolayısıyla artık hedefe doğru isabet etmek ve doğruları yerinde zamanında ifade etmek, bu konuda çok çeşitli ezici, darbeleyici kuvvetlerin etkisi altında yere düşmemek için ne kadar maharet varsa ne kadar çaba varsa yoğunlaştırıp sarf edecektik.

PKK, kürt gericiliği ile savaştı

PKK, bu çıkışıyla, kendi gelişimini sürdürmesiyle nelere yol açtı? İşte PKK'de silahlı savaşım, onun geliştirme çabaları sadece TC'nin özel savaş gerçeğiyle bağlantılı değildir. Bin asırlık Kürt gericiliğiyle de, onun düşüncesiz, yüreksiz bırakılmış, uşaklaştırılmış, kimliksiz, sefil, dağınmış, sistemsiz ve dobra dobra sizde de etkisini

gösteren, her bakımdan silik özelliklerle de çekiştik. TC'ye yönelik çözümlene veya onun politikalarına kendi politikalarımızı dayatma; diğer yandan da yapımızı kargaşadan, sistemsizlikten çıkararak düzenli bir kuvvet haline getirme, siyasal ve askeri kuvvet haline getirme temelinde yaptığımız çalışmalar, bizi PKK'nin bu aşamasına getiriyor

PKK önderliği büyüyor, neden çünkü doğrular üzerindeydi de ondan

Şimdi ben görüyorum ki, PKK güçlenmiş, PKK nasıl güçlendi diye şu anda herkes şaşırıyor. İşte PKK'nin büyüklüğü söylediğim birkaç söz, söylediğim birkaç doğrudur. Neden diğer partilerin elinde kötülükten, düşüştü başka bir şey kalmadı? Biz doğrularla birlikteydik.

Çürük sözle parti başarıya ulaşmaz. Yalan sözlerle kendimizi doğrulara ulaştıramayız. Bunun için bu partiler, bu duruma düştüler. Onlar düşmanın partileri oldular. Neden? Çünkü doğru sözleri yoktu; ilk çıkışları düşmana dayalıydı. Yine büyüklükleri düşmanındı. Şimdi PKK çok büyüktür. Çünkü büyük doğruları var. PKK önderliği büyüyor, neden çünkü doğrular üzerindeydi de ondan...

Siz de PKK ile uğraşıyorsunuz. PKK büyük bir ilimdir, öğrenin. Büyük bir moraldir, büyük bir ahlakıdır öğrenin. Büyük bir savaştır, öğrenin. Öğrenmezseniz bu büyük bir ayıp olur. Kimse de kendi ayıbıyla bizi ra-

hatsız edemez. O halde PKK'yi bütünüyle yaşamak demek, bütün bu özellikleriyle yürütülen savaşımını anlamak demektir.

Bu savaşımın yürütülüş biçimine, cesaretine, moraline, ahlakına ulaşmak demektir. O halde, kimlik savaşımımız aynı zaman da ahlaki kimliğimizi kazanma savaşımıdır. PKK, kimliksizliğe karşı kimliğe sahip çıkmadığı. İnsan insan yapan özelliklerden alıkoyan her duruma karşı insanlık savunucusudur. Bu anlamda verilen savaş, insanlık onurunu, insanlık namusunu kurtarma savaşımıdır.

Kendi insanını kazandığın zaman yenemeyeceğin güç yoktur

Yine PKK gerçekliği, halkların gerçekliğidir, PKK gerçekliği şerefli halk gerçekliğidir, PKK gerçekliği insanlık gerçekliğidir. Bunların hepsi de ispatlanmıştır... PKK'de kazandıran bu anlamda yetkinleştiren insandır. Halk haller soruyor ve birçok öncü gücümüz de anlamaya çalışıyor; kazanmak için bize ne lazım. Bu kanıtlanmıştır çok acıktır ve defalarca belirtilmiştir.

Yetkinleşen insanla ancak bu iş olur. Gözünü dışta, şu devlete, şu tekniğe dikme sonuç getirmiyor. En büyük devlet, en büyük teknik sensin. Kendi insanını kazandığın zaman, onu gittikçe yetkinleşen bir silah haline getirdiğin zaman yenemeyeceğin bir dünya gücü yoktur. PKK, insanlık değerleri üzerinden oluşmuştur. Bu anlamda PKK'nin benim için çok önemli olan, ye-

rine getirilmesi gereken bazı değerleri vardır. Şehitlerin vasiyetleri vardır. Partimiz gerçekten büyük şehitlere sahiptir. Her bir şehidi bir abide gibidir. Bu şehitler adına konuşmaya mecburuz. Biz bazı büyük doğrularla olmaya mecburuz. Şimdi zindanda binlerce arkadaşımız var. Biz, onların acısına bağlı kalmaya mecburuz. Dağ başında da binlerce aç-susuz arkadaş var. Biz bunlara karşı dürüst olmaya mecburuz. PKK'nin sözü budur. Diğer taraftan da bizim düşmanımız büyüktür her gün bizi yok etmek istiyor. Biz düşmanın karşısına durmaya mecburuz. Kendimizi gevşetmeyiz. Buna da hakkımız yok. Bu söylediğim şeyleri her kes anlıyor. PKK bilimi, PKK siyaseti, PKK doğrusu budur. Bu anlamda PKK savaşı, vicdanlı bir savaştır. Dürüstsen vicdanın vardır, değilsen karasın, vicdansızsın demektir.

PKK nedir?

PKK denilen olayı bu anlamda her hangi genel bazı doğrulara göre bir siyasal parti, bir ideolojik siyasal çizgi anlamında kendini yürüten bir siyasal kuvvet, bir askeri kuvvet olarak görmek çok yüzeysel bir yaklaşımdır. Belki de bunlar işin biçim kısımları, koruyucu kabuklarıdır. Öz çok daha belirleyici oluyor veya öze ulaşmak öncelikli ve gerekli olanıdır.

PKK nedir? PKK'liler kimdir, Kürdistan halkı kimdir, bunu düşünmüyorlar. Eğer bugün Kürdistan halkı varsa, çok açık-

tır ki bu halk PKK'nin eseridir. Şimdi Kürt halkı bize yakındır. Milyonlar burada değil, fakat ruhlarımızla birbirimize yakınız. Neden? Onlar bazı doğrulara yakınlaştıkları için. Biz her dönemden daha fazla şimdi bir-birimize yakınız.

En doğrusuda budur. Ben buradan farklı bir yere adım atmadım, ama şimdi Kürt halkı bütün önderlerden daha fazla, tarihteki tüm bağlılıklarından daha fazla bize yakındır. Neden? çünkü bu halkı bazı doğru-lara ulaştırdık. Bu, baştan beri böyledir. Bu yaklaşımı istiyorsan, birlik olursun. Birlik oldun mu hiç kimse seni yenemez.

PKK doğrulardan oluşan bir partidir

Nasıl şu anda düşman beni yenemiyorsa, birlik olursanız, dünyanın hepsi bir olsa da kimse sizi yenemez. Bu, sizin doğru yaklaşımlarınıza bağlıdır. Şimdi siz 'PKK nedir?' diyorsunuz. PKK işte bu doğrulardır. Bizi birlik yapan bu doğrulardır, bu doğrular bizi düşman karşısında birlik yapıyor ve yenilmez kılıyor. PKK bundan başka bir şey değildir.

Bu anlamda PKK uyuyan gerçeğimizi, ihanete uğramış gerçeğimizi açıklığa kavuşturmak, seslendirmek, mümkünse irade sahibi kılmak ve halkın iradesinin oluşumuna bir fırsat sunmaktır. PKK bu anlamda gerekeni yapmıştır. Dar bir öncü topluluğun örgütlü, kararlı hareketi olarak tüm eksikliklerine rağmen halkımızı kendi gerçek-

liği konusunda dillendirmiştir. Buna dayanarak şimdi diyoruz ki; irade halkındır. Parti iradesi bir dönem gelir halkın iradesi olur, nitekim bu PKK için söylenilebilir. PKK iradesi halkın iradesidir veya bir iradenin yaratılışının gücüdür.

Parti halk içindir

Fakat bütün bunlardan her zaman PKK eşittir Kürt veya Kürdistan halkı olacaktır, biçiminde bir sonuç çıkarılamaz. Parti yozlaşabilir, parti bürokratlaşabilir, parti yenilebilir, parti başkalaşıma uğrayabilir, ama halk ve iradesi var olmaya devam edecektir. İşte bizi bu partiden de üstün, sürekli ve güçlü olan halkın iradesine ulaşmayı, onu kurumlaştırmayı partimizin ilkelere bağlılığın gereği olarak da değerlendiriyoruz. Yani 'parti halk içindir' sözüne tam işlerlik kazandırmak istiyoruz.

Bu anlamda, başta siz tüm Partilileri ve ARGK savaşçıları, tüm halkımızın cephe çalışanlarını; her alanda ve her görevde, en sıradan görevden tutalım en stratejik hayati görevlere kadar, bu tutumla sonuna kadar güvenle, sonuna kadar yüksek ve keskin azim ve iradeyle yüklenmeye, gereken doğru bakış açısı kadar pratik çabalarını esirgemeksizin, çok ölçülü adımlarla olmak kadar bazen en keskin ve gerekiyorsa gözü kara yüklenimlere kadar, her tür tutuma kendinizi hazır kılarak ve buna göre bir hazırlığın sahibi olarak katılmaya çağırıyorum.

Kendinizi mutlaka devrime mal etmeli ve mutlaka kazanmalısınız

Bu mükemmel bir şans. Bu şansa ısrarlıca sarılmak kadar başarı için de mutlaka doğrulara gerçekten bir yaratıcılıkla yüklenmeye, her anımı bir doğru çalışma tarzı belleyerek katılmaya, bu şansı bir şans olmaktan çıkarıp bir yaşam, bir kader haline getirmeye çağırıyorum.

Artık buna kendinizi layık görmeye, hem de bunun yılmaz bir savunucusu, gönülden olduğu kadar keskin bir disiplinle temsil yeteneğinde olduğunuzu kanıtlamaya çağırıyorum.

Bu temelde hepinizi, bütün bu olup bitenleri gerektiğinde sonuna kadar anlayarak, sonuna kadar kendinize gerekli olduğu kadar, sonuçlarını çıkararak, bilincinize ve yüreğinize kazıyarak, düşmana müthiş bir savaşı da dayatmak kadar kaybettığımız halkımızı, hatta dostlarımızı daha fazla kazanarak ve en başta Partimizin içini doğru ilkeler ve esaslar temelinde yeniden kurarak, bütün taktik planlarımıza bu ana karar temelinde yaklaşım göstererek, 'varsın başarı ben varım, yoksa başarı ben yokum' diyerek, kendinizi mutlaka devrime mal etmeli ve mutlaka kazanmalısınız.

Kahrolsun Her Tür Emperyalizm, Sömürgecilik ve İhanetçilik!
Yaşasın Halkların Özgürlük ve Eşitlik Dayanışması

Kürdistan'ın Aydın ve Demokrasi şehidi olan Mehmet Uzun şahsında, tüm Kürdistan devrim şehitlerini bir kez daha anıyoruz. Kürt gençliğine bıraktığınız miras ve anılarınız mücadele yolumuzu her zaman aydınlatacaktır.

Şehit Namının

KOMALEN CİWAN AVRUPA

Çatak Beyazlığında Kızıl Direniş

Gerilla anısı

Rojin

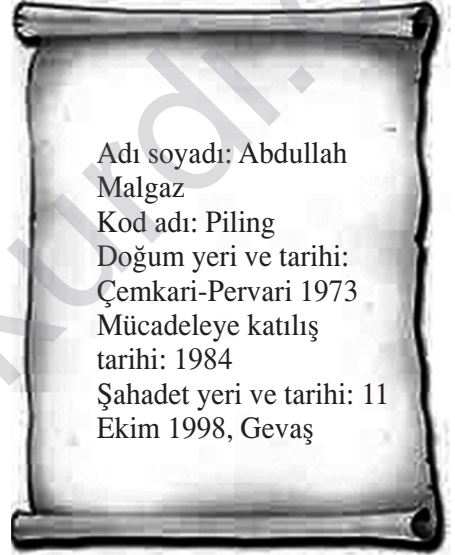
“Burada aldığı ruhu ve bilinçli etrafına da saçar. Ve Garzan, şahinlerin yuvası olur. İlkeli ve tarihsel sabırla yüklenir çalışmalarına. Bütün zorluklar karşısında Parti Önderliğinin ‘Umut zaferden daha değerlidir’, belirlemesini hatırına getirir. Bu büyük sözü kendine ilke edinir, esas alır. Ve asla umutsuzluğa yer vermez. Çok uzun yıllar üst düzeyde sorumlu olarak, bir an bile umutsuzluğa kapılmadan çalışma yürütür”

Insanlığın beşiği olan Mezopotamya’da bin yıllardan beri güneş doğmaz olmuştur. Her doğduğunda kara bulutlar yutmuştu onu. Bir gün güneş yüksek dağların ardında doğmuş ışıkları vadilerin kuytuluklarından engin bir denizi andıran ovalara kadar vurmuştu. Her ulaştığı yerde insanlığı mezar taşlarına sinen sessizlikten koparmış, toprakları yeşertip bereketli kılmıştı.

Evet; binyıllar sonra adı bile unutilan yaşam, yeniden yeşermeye başladı. Yaşamı hep kan, gözyaşı olan halk artık insan olmanın naralarını atıyordu. Doğan güneşin ışıkları altında, ne kara bulutlar ne fırtınalar, ne de kasırgalar artık zapedemezdi bu güneşi. Dicleye, Fırat’ta, Periye ve toprağa ceme düştü.

Cizre ovası da, İğdır ovası, Muş ovası, Harran ovası gibi yaşam buldu. Güneş yükseldikçe yükseldi. Tarihte Nuh’un gemisinin meskeni

olan Cudi dağının da başı artık dikti. Kollarını açtı, ve Cizre ovasını kucakladı. Cizre ovası bir geyiğin metanetini, duruşunu andırıyordu artık. Buradaki halk güneşe yürümeye başladı. Bütün bunlar Tanrı’nın bir lütfü müydü onlara. Dağlarla bütünleşip, aramaya koyuldular kaybettiklerini. Bu tanrının bir lütfü değil, yaşam, güzellik, ölümsüzlük, özgürlük tohumlarının yeşermesiydi. Bu tohumlar bu halkın bağrındaki umut tohumlarını yeşertti. Tohum yeşerdikçe insanlar yediden, yetmişse dağlara yürüdü. Çocuklar bu ülkede artık çocuk olarak yaşayamaz olmuşlardı. Her bir çocuğun

Adı soyadı: Abdullah Malgaz
Kod adı: Piling
Doğum yeri ve tarihi: Çemkari-Pervari 1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1984
Şahadet yeri ve tarihi: 11 Ekim 1998, Gevaş

gözlerinde, yüzünde savaşın izleri okunur, savaşın yakıcılığı yansır olmuştu. Silah bu küçük temiz insanların da yakkın dostu olmuştu artık. Ve savaş...

Ve dağ...

İşte bunlardan birisi de daha küçük yaşında evinin damına çıkıp, özlemle Cudi ile arkadaş olacağı günü sabırsızlıkla bekleyen Piling arkadaştı. Daha önceleri de ailesi Koçer olduğu için birçok defa gitmiş, görmüş ve bu güzelliğin dağların havasını solumuştu.

O, artık buraya göçebe olarak gelip gitmek istemiyordu.

Fırtınadan daha hızlı olmanın sırrını çözdü

Dağların ve güneşin oğlu silahların arkadaşı olmak istiyordu. Dağlar böyle insanları kucakladıkça daha da güzelleşiyordu. '84 yılında kollarını her iki tarafa açarak bu kez bir başka kucakladı, Piling arkadaş Cudi'yi. O'nu kimsenin tutabilmesi mümkün değildi. Çocukluğunu yaşamadan dağların güzelliği, özgürlüğün yoldaşı oldu. Mahsum Korkmaz arkadaşın dergahı olan tarihi Botan dağlarındaydı artık. Agit yoldaşın, dağların ve güneşin oğlu olmanın ateşiyle yanıp tutuşan küçük bir yoldaşı olur. O, Agit yoldaşından ancak ateş olanların, ateşin gerçekliğini anlayabileceğini öğrenmişti. Yaşam koşulları oldukça zor olmasına rağmen, Agit yoldaş O'na direnmeyi ve amaçla kilitlenmeyi öğretti. O, bunun için oldukça direngen ve dağların küçük bir şairi olmaya ant içmişti.

Piling arkadaş da 15 Ağustos'ta köleliğe ilk kurşun sikan arkadaşlardan birisiydi. Yıllar geçtikçe mücadele O'nun omuzlarına daha fazla sorumluluklar yüklüyordu. '88 yılında daha daha yükselebilmek, ateşin gerçekliğini ilanlamak için, ateşin özü Önderlik'le buluşmaya gidecekti. İşte yıllardır hep hayal ettiği yaşamın kaynağı olan Önderliğin yanındaydı. Yoksul köylü bir ailenin çocuğuydu. Okulla gidememişti. Ancak O'ndaki gelişme hırsı o kadar fazlaydı ki, gece-gündüz demeden kendini okuma, yazmaya verir ve "Parti Önderliği'nin bütün çözümlerini okumalıyım" derdi.

Çok kısa bir sürede okuma, yazmayı öğrenmişti. Partiden aldığı bilinçle proleter bir kişiliğe ulaşmayı başardı. Burada edindiği parti bilinci ile Agit yoldaşından aldığı askeri ruhla kendini daha da yığurdu. Ve bu süreçte fırtınadan daha hızlı olmanın sırrını çözdü. Böyle bir ruhla başka Şahinler uçurtmak için ülkeye, destanlara konu olan Sipan'dan, Mereto'dan, Herkil'dan uzanarak, Garzan eyaletine uzanır.

Yüreklere girdiği gibi kendi yüreğinede dünyaları sığdırabilmişti

Burada aldığı ruhu ve bilinci etrafına da saçar. Ve Garzan, şahinlerin yuvası olur. İlkeli ve tarihsel sabırla yüklenir çalışmalarına. Bütün zorluklar karşısında Parti Önderliğinin 'Umut zaferden daha değerlidir', belirlemesini hatırına getirir. Bu büyük sözü kendine ilke edinir, esas alır. Ve asla umutsuzluğa yer vermez. Çok uzun yıllar üst düzeyde sorumlu olarak, bir an bile umutsuzluğa kapılmadan çalışma yürütür. PKK 5. Zafer kongresiyle yedek merkez görevine seçilir.

Kongreden sonra düşmanın baskılarından dolayı doğup büyüdükları, emek sarfedikleri, alın teri döktükleri toprakları büyük bir acıyla ve gözyaşlarıyla bırakıp, Etruş mülteci kampına yerleşen halkın yanına gönderilir. Burada halkın acılarına, sevinçlerine, çektikleri zorluklara ortak, çocuklarla çocuk, ihtiyarlarla ihtiyar olur. Halkın bütün dramını, acılarını, umutlarını en içten duygularla paylaşırdı. En zor koşullarda bile insanlara nasıl yaşanabileceğini, yaşamın nasıl anlamlı kılınabilece-

ğini öğretirdi. Bunun için O'nu tanıyan herkes bağlanırdı.

Zaten bağlanmamak elde değildi. Böyle çaba, emek sahibi insanlara bağlanmamak için yüreksiz olmak gerekiyordu. O, bir görev adamıydı. Parti kararıyla alandan ayrıldı. Ayrıldıktan sonra halk sürekli olarak O'nu aradı. Mêm'in Zin ile bütünleştiği gibi; Şirin'in, yüreğine bir daha çıkmamacasına girip Ferhat'ın kanına karıştığı gibi Piling arkadaşta halkın yüreğine girmişti. Kendisi yüreklere girdiği gibi kendi yüreğine dünyaları sığdırabilmişti.

Büyük İskenderin ordusunu kıran Kato dağları ona kucak aşmıştı

'96'nın baharıydı. Piling arkadaş belki gözlerini yaşama ilk açtığı gibi savaşla yeniden doğuşu gerçekleştirdiği, silahı omuzuna alıp özgürlük savaşçısı olduğu, O'nu ilk kucaklayan Agit yoldaşa yoldaş olduğu yere, Botan'a; O'nun küçük bir cennet parçası Beytüşşebap zozanlarına sorumlu olarak gider. Zozanlarda bahar bitmek nedir bilmez. Hele Zozanların boyun eğmeyen Nızmo dağında dinmeyen fırtınalar ve yaban ördeklerinin meskeni olan Nızmo gölü'nün ay ışıklı gecelerindeki yakamozlarını seyretmeye doyamaz insan.

Burada zozanlar çayırlarıyla yemyeşil; papatya, gelincik, kır çiçekleriyle rengarenk ve desenli bir hali görünümündedir. Hele iki adımda bir volkan gibi patlayan pınarların damak donduran suyunun soğukluğu ve yılan kıvraklığındaki nazlı nazlı akışı, serin havası ve yaz ortasında yağın yağmuruyla insanları büyüler. Buralar sadece bir parça cennet değildi,

çok sayıda çatışmalara da sahne olmuştu zamanında. Deşta Mergede, katledilen Ali asker ve üç-yüz savaşçısının yanında daha neleri görmemişti ki...

Yine dostlarından başka hiçkimseye sırlarını açmayan Kato, büyük İskenderin ordusunu kırmamış mıydı. İşte bütün bunlar Piling arkadaşına kucak açmış, ve Onu bağrına basmıştı. Eyaletin açılım sahaları olan Gürpınar, Bahçesaray, Çatak'ın sınırlarını açarak daha da genişletmek ve gerillayı yaygınlaştırmak için görevlendirilmişti.

PKK'lilik her an yeni başlangıçlar yapabilmektir

Bir zamanlar İskenderin ordusunu kıran Katolar bugünde Piling arkadaşla elele vererek, bütün gerici, egemen güçlere karşı savaşmak için buradaydı. Zaten militanlık zoru başarmak değil miydi. Burada her zaman olduğu gibi çalışmaları öyle moralli, öyle azimli yürütüyor ki, ondan etkilenmemek elde değildi. Piling arkadaşındaki ruh bütün yapıya da yansiyordu. Onun olduğu yerde moralsizlik, yılgınlık, örgütsüzlük, iradesizlik asla ortaya çıkmazdı.

Direnmek vardı. Parti Önderliği, 'iradesini güçlendirip, keskin kıldığın oranda komutan her türlü büyüklüğe ve tanrısallık düzeyine ulaşabilir' der. İşte Piling arkadaşta bu belirlemedeki tanrısallık düzeyine ulaşan arkadaşlardan birisiydi. Yaşamı anlayarak, anlam vererek yaşar ve bütün arkadaşlara anlamlı yaşamanın içeriğini aşıları.

PKK hareketi gibi kutsal bir mücadele içinde anlamsız yaşamak, yaratıcı olmamak, düşünce

gücünü ortaya çıkartmamak en büyük ihanettir Piling arkadaşına göre. Çünkü biliyordu ki PKK'lilik, her an yeni başlangıçlar yapabilmektir. Bunun için bir öğretmen gibi verir, bir öğrenci gibi de alırdı. Yaşamdan elini çekmiş, vatsat, sıradan yürüyüş sahiplerini yanına alır, öyle bir ilgilenirdiki, herbiri bir dağ olurdu. Öyle bir dağ ki hiçbir gericiliğe, düşmana geçit vermeyen...

Piling arkadaş için yoldaşlık kavramı yücelik düzeyindedir

Zozanların bir özelliğidir; kim kimi önce görse savaş inisiyatifi onundur. Düşmanın yapmış olduğu bütün operasyonlarda yoldaşlarıyla ve Kato'yla elele verip, düşmana ağır bedeller ödeterek geri çekilmek zorunda bırakırdı. Piling arkadaş savaşın çocuğuydu. En ince ayrıntılarına kadar hesaplar hem gücünü savaştırır, hem kendisi savaşırdı. 15 Ağustos Atılımına denk bir savaş yaklaşımı vardı. Bir defa bütün bölge gücü Kela Memi, Beytüşşebap, Besta üçgenin de toplantı amacıyla, biraraya gelmişti.

Düşman dört taraftan bütün vahşetiyle, tekniğiyle üzerimize saldırdı. Piling arkadaş böylesi bir sıcak savaş ortamında bile gücünün yanında savaşması gerektiğine inanırdı. Bundan hareketle bütün gücünü düzenleyip, kendisinde silahını alıp, noktanın üzerindeki tepeye çıktı. Düşman vadiden noktanın içine girmeye çalışıyordu. Arkadaşlar düşmanın bu kolunu farketmemişlerdi.

Piling arkadaş tek başına olmasına rağmen, düşmanı geri püs-kürterek bütün arkadaşlarını, büyük bir tehlikeden kurtarmıştı.

Daima kendinden çok yoldaşlarını düşünürdü. Çünkü Onda yoldaşlık kavramı yücelik düzeyindedi. Latin şair Kelans; "insanım insancıl olan hiçbir şey bana yabancı kalmaz" der. Piling arkadaşta böylesi bir öz vardı.

Başarıların mucizelerle değil çalışma ile olabileceğini biliyordu

Zozanlarda kış erken bastırır. Tipiler, fırtınalar bütün pratik boyunca görüşemeyen güçleri adım adım birleştirip bir sonraki savaş yılına kadar uğurlardı. Bir süre için bile olsa, kan, ter döktüğümüz, düşmanla kıyasıya savaştığımız hep bizleri kucaklayan, düşmanın ise korkulu rüyası olan Kato'dan ayrılma zamanı gelmişti. Oldukça başarılı geçen bir sezondur. Bu başarılı pratiğin ardından '96 yılının son baharında Piling arkadaş Önderlik Sahası'na gitti. Belki fiziki olarak ayrıldı ama, Piling arkadaşın verdiği ruh, azim, inanç, bağlılık, yücelik sürekli içimizdedi.

Önderlik Sahası'nda olduğu sürece Önderlik Piling arkadaş Garzan eyaleti için hazırlar. Garzan tarihte devlete karşı Kela Mir, Mala Ali Yunus, Mutki'deki Meydan isyanlarıyla tanınır. Ve oldukça yurtsever bir konuma sahiptir. Ulusal kurtuluş mücadelesine ilk destek veren ve oldukça stratejik bir konuma sahip olan alanlardan birisidir. Halka yanlış yaklaşımlar sonucunda alan oldukça daraltılmış daha önce bin, binbeşyüz gerilla gücünü içinde barındıran Garzan eyaleti, artık bir tek gerillaya bile bakamaz hale gelmişti. Ve oldukça önemli kayıplar yaşanmıştı.

Parti Önderliği bütün konuşmalarında “Garzan’ı eski konumuna getirmeliyiz, gerillayı oradan yeniden oturtmalıyız” der. Böyle bir sistem ve layık olma duygusunun azmiyle, “gerillayı Garzan’da oturtacağım” sözüyle ‘97’de tekrar ülkeye gelir. Hakkari, doğu cepheci komutanı olarak görev alır. ‘98’de Önderliğin talimatıyla kutsal görevini yerine getirmek üzere Garzan, Botan sınırı olan ve bir eyalet biçiminde düzenlenen ... Çatak, Gürpınar, Van, Gevaş, Hizan, Tatvan, Bitlis, Şirvan’dan oluşan Batı cephesi sorumlusu olarak yeni açılım sahasına büyük bir kararlılıkla yönelir. Başarıların mucizelerle değil, çalışmalarla olabileceğini biliyordu.

Halkı kazanabilmek için var gücü ile çalıştı

Bu süreçte Garzan da tasfiye düzeyinde çok fazla kayıplarımız olmuştu. Gerilla artık burada tutanamıyordu. Ama O, Garzan’ı özüne uygun bir alan yapıp, gerillayı oturtacağım diyordu. Pratikte bunun gerçekleştirmenin çabası içindeydi. Halkı tekrar kazanabilmek için var gücüyle çalıştı.

Parti Önderliği ‘bütün insanlığa hitap edecek kadar yüce olacaksınız’ diyordu. Piling arkadaşta, yürüttüğü çalışmalarla buradaki halkı tekrar kazanmakla ve bu alanları açıp, gerillayı oturtmakla bu yüceliği göstermişti. Alan gerilla girmediklerinden dolayı düşmanın etkisi altındaydı. Çeteciliği direk hedeflemediğinden, sergilediği olumlu pratikten dolayı birçok köy silah bırakmıştı.

1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle Parti tek taraflı bir ateşkes ilan etti. Ateşkesten ötürü eylemler yapılmıyor, daha çok kitle çalışmaları

na, ilişkilerine ağırlık veriyordu. Bütün çağrılara rağmen, düşman durmadan operasyonlar düzenliyordu. Bu bağlamda kapsamlı operasyonların birisi de Gevaş-Çatak hattında bulunan Kanispi alanında düzenleniyordu. Alan zozanlıktı. Van gölü çıldırmıştı, Sipan çığılık çığığaydı. Gökyüzü de yeni muharebelere hazırlanıyordu. Hepsi olacakları haber veriyordu. Dağlar başlarını kaldırdıkça kaldırıyor, boyun eğmiyordu. Sipan, Mereddo şahinleri çağırıyordu. Şahinler operasyon alanından çıkmak için havalanmayı planlıyorlardı. Ama düşman çember üzerine çember attığından ayrılamıyorlardı. Bunun üzerine Piling arkadaş buldukları alanda arkadaşları mevzilendirir.

Düşman gittikçe çemberi daraltmaktadır. Arkadaşları bir düşman timini aralarına alıp, imha eder ve timden üç askeri esir alır. Bu yüzden düşman gücünün yüreğine büyük bir korku girer.

Şahinleri ile gök yüzüne uçtular

Ve arkadaşların üzerine gelemez. Çünkü arkadaşların karşılarında tepeden tırnağa Apo’cu ruhla donanan bir güç bulunmaktadır. Bunu üzerine düşman, kobralar, havanlar ve daha birçok teknikle sabahtan, akşama kadar alana adeta ateş yağdıracaktır. Bu vahşet karşısında Sipan, Siser, Kurik, Milica’nın çığılıkları arşı delmektedir. Şahinlerini koruyamadıkları için kahrolmaktadırlar. Güzellik öldürülebilirdi miydi? Bir şahin gi-decek, bin şahine mesken olacaklardı. Gün yorgundu, zaman durmuş, gökyüzü ağlıyordu. Darê Sipi, Goran Deşti alanında bulunan bu küçük nokta kan

gölü olmuştu. Tarih yeni bir vahşete tanıklık etmişti.

Piling arkadaş, 20 şahiniyle beraber güneşe yürüdü. Botan, Garzan, Etruş derken, yeniden Garzan’ı özüyle buluşturmak için 15 yıl boyunca hiç durmadan yüklendi. Ve 15 yıllık mücadele tarihi burada yeni ve temiz bir safya açtı. Çünkü Piling arkadaşın uçurduğu binlerce şahin vardı. Hepsi bir Piling olma sözü verdi. Gökyüzünde yıldızlar çoğaldı. Bunlar bütün yıldızlardan daha parlaktı.

Düşman parçalanmış cesetlere saldırmıştı. Hepsini yakmıştı. Piling arkadaşın başını kesmiş ibret olsun diye halkın içinde teşhir etmişti. Halk bu yüce komutanı nasıl unutulabilir ki, halk buna karşılık akın akın gelip dağlarla kucaklaşıyor, silaha sarılıyordu.

Şu anda bunları yazarken bile, Piling arkadaşın şehit düştüğüne inanmıyorum. Hatta o’nu tanıyan bütün arkadaşlar güneşin, dağların oğlu Piling’in şehit düştüğüne inanmıyor, inanmak istemiyor. Çünkü o, yaşıyor. Biz var olduğumuz müddetçe Piling arkadaşta yaşayacaktır. Güneş batıdan doğmaz, güneşin çocuklarının yeri, güneştir. Bestler türküsünde şu dizeler onları daha iyi anlatır.

Yıkamayın, belki aylardır yıkanmayan cesetlerimizi günlerce güneşin altında yıkanırız biz

O, güneş o güneş için değilmiydi ki bu vahşi dağlara meydan okuyuşumuz. İlk karşılaştığımız güneşle buluşma yolunda oldu İkinci buluşmamız güneşte olacak!

Mücadele Arkadaşları adına Rojîn

Bir Ay Vardır Aylar İçinde

Gerilla anısı

Mücadele arkadaşları

Bir dönemi anlatmak veya anlayabilmenin en iyi ve en gerçekçi yolu yaşanan dönemde ortaya çıkan kişilikleri gerçeklikleri içinde doğru ele almak ve kavramaktan geçmektedir. Her dönemin hatta her anın çarpıcı kişilikleri vardır. Che'yi Che yapan kendi dönemine verdiği cevaptır.

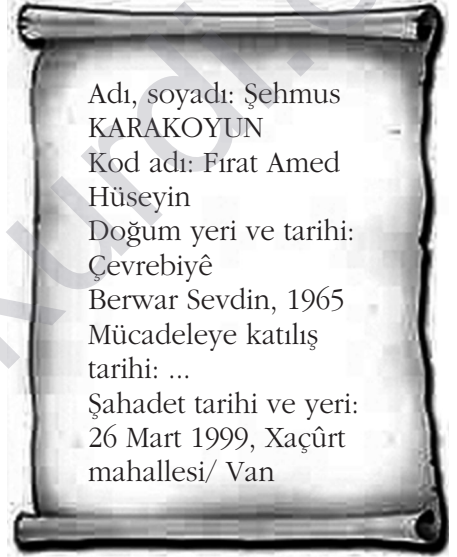
O, dönemi anladı. Ruh, yürek ve kişiliğindeki evrensel özü birleştirerek bunun pratik uygulayıcısı oldu. Anladı, kavradı ve yaptı. Yapararak insanlığın kurtuluş simgesi oldu. Mazlum'u Mazlum yapan; kişiliğinde ve pratiğinde en zor koşullarda bir halkı ve bir partiyi temsil etme, kendi kişiliğinde yaratma olayıdır.

'65 tarihinde Çevrebîyê köyünde dünyaya gelen Fırat heval, Kahramanlık Haftası olarak ilan edilen 21-

28 Mart tarihleri arasında 26 Mart'a denk gelen şahadetiyile dönemin bir kişiliği olarak sürece damgasını vurdu. Kahramanlık Haftası'nın büyük kahramanı Fırat

heval, yaşamı boyunca ortaya koyduğu mücadelecî kişiliğiyle belirgin bir özelliğe sahip olmuştur.

Tek başına kaldı ancak doğru yolda bir yürüyüşün sahibi oldu. Doğru yoldan şaşmadı, yılmadı. Tam tersine hep yükseldi. Çizgiden şaşmayan Fırat heval içerisinden geçilen dönemin hassaslığını çok iyi biliyordu. Anı anına bir derinleşme ve yo-

Adı, soyadı: Şehmus
KARAKOYUN
Kod adı: Fırat Amed
Hüseyn
Doğum yeri ve tarihi:
Çevrebîyê
Berwar Sevdim, 1965
Mücadeleye katılış
tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri:
26 Mart 1999, Xaçûrt
mahallesi/ Van

ğunlaşma sahibiydi.

Mücadeleyle tanıştığı ilk günlerden başlayarak kaldığı kısa dönemlik Amed zindan süreci ve sonrasında döneme cevap olamadığının kararlılığını hep sürdürdü.

Sadece yoğunlaşmış derinleşmezdi, düşüncülerinin pratik uygulayıcısı olurdu. Bunun için hep bir uğraş sahibiydi. Öz ve sözü, düşünce ile pratiği kendinde çok iyi birleştiren bir kişilikti

“Koşulların durumunu ve halkın gerçekliğini çok iyi değerlendiren Fırat heval sorumluluğunu yaptığı Van merkezinde geliştirdiği planlamayla yoğun bir eylemsellik sürecini başlattı. O, bu dönemde hem planlayıcı, hem gerçekleşen tüm eylemlerde öncü ve hem de koordineyi sağlayan profesyonel bir şehir kadrosuydu”

Fırat heval. Başkan Apo'nun Roma'ya yürüyüşü ve ardından geliştirilen uluslararası bir komplo sonucu yakalanarak TC'ye teslim edilmesi sürecinde Fırat heval gösterdiği pratik ve çabayla sürece nasıl cevap verilmesi gerektiğini çok iyi ortaya koydu.

Profesyonel şehir gerillasıydı

Koşulların durumunu ve hal-kın gerçekliğini çok iyi değerlendiren Fırat heval sorumluluğunu yaptığı Van merkezinde geliştirdiği planlamayla yoğun bir eylemsellik sürecini başlattı. O, bu dönemde hem planlayıcı, hem gerçekleşen tüm eylemlerde öncü ve hem de koordineyi sağlayan profesyonel bir şehir kadrosuydu.

Sorumluluğu oldukça ağır ve tehlikeliydi. Van merkezin de birinci derecede faaliyetlerden sorumluydu. Van'da tanınıyordu. Çevresi oldukça genişti. Gerçekleştirdiği birçok eylemden dolayı daha önce yakalanmış, çözülmediğinden dolayı kısa bir süre cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakılmıştı.

Ancak O bu durumları asla çalışması önünde engel görmedi. Hep ne yapılmalı, nasıl yapılmalı, nerede ve ne zaman biçimindeki sorular üzerinde yoğunlaştı. Bunlara cevap olmadıkça tam bir profesyonel şehir gerillası gibi hareket etti.

O dönemin bir kurtuluşçusuydu. Bilincini, yüreğini ve duygularını dönem için ayaklandıran bir kurtuluşçuydu.

“Bir kurtuluşçunun tarzı; tek başınaymış, koşulları ağırmış, ille bir yerlere dayanması gerekiyormuş gibi durumlara asla yer vermez, bunları asla mesele yapmaz.” Tıpkı büyük kurtuluşçu Fırat heval gibi

PKK'de hedeflenen fedaice bir tarz

19 Mart '99 tarihli notunda; “Malzemelerimiz olmadığından farklı eylem gerçekleştiremedim. Newroz hazırlıklarımız devam ediyor, en iyi şekilde kutlamaya çalışacağız” diyor. Uluslararası komployu boşa çıkarmada kafasında kapsamlı planlar hazırlamıştı. Newroz böyle bir darbe için büyük bir gündü. Bütün hazırlıkları bu temeldeydi.

Düşman her alanda Newroz öncesinde tedbirlerini almış, Newroz'u yasaklamıştı. Ancak Fırat heval Newroz ateşini çok öncelerden yakmıştı. Her gün şehir merkezinin değişik mahallelerinde kitleler sokağa dökülüyor, düşmana olan kin ve öfkesini dile getiriyordu. Kitle oldukça örgütlü ve koordineli hareket ediyordu.

Bu çabasından dolayı Fırat heval halkın büyük saygısını kazanmıştı. Fırat hevalin bu pratiği dönemseldi. Gerilla ile serhildanları içiçe yürütme, serhildanlarla gerillayı besleme ve giderekten bunu silahlı bir düzeye çıkartma dönemin en önemli taktiği idi.

Fırat heval bunu oldukça koordineli bir şekilde yürütmeyi başarmıştı. Oldukça sürükleyici

ki kişiliğiyle bunun üstesinden gelebiliyordu. Yine VI. Kongre'nin kararlarına kendi cephesinde en doğru karşılığı verme; VI. Kongre'nin yeniden yapılanma hamlesine oldukça olgun, sağduyulu ve öngörülü özellikleriyle yanıt olmadıkça kararlılığı ve en önemlisi de bunu fedaice bir yaklaşımla gerçekleştirmesi oldukça önemlidir. Ölümüne her an hazır dı. Şereflice ve onurluca bir ölümü selamlayanlardandır. Ancak düşmana yönelirken ölmeyi değil öldürmeyi, kaybetmeyi değil kazanmayı ve teslimiyeti değil direnişi esas alıyordu.

Eylem tarzı bunu çok iyi ispatlıyor. Şahadet anı bunun en somut ispatıdır. Bu anlamda eyleminde PKK'de hedeflenen fedaice bir tarz vardır. Bu tarz düşmanın geriletmesinde, bozguna uğratılmasında oldukça çarpıcı ve çarpıcı olduğu kadar da dönemseldir. Koparıcı ve sonuç alıcıdır. Bir bütünen yaşamını mücadeleye ve halka adanmış olan Fırat heval, ihanete ve teslimiyete de en büyük darbeyi vurdu.

Son kurşun ihanete

26 Mart günü Van merkezine bağlı Xaçûrt mahallesinde düşmanın kapsamlı operasyon düzenleyeceği bilgisini alan Van ARGK İntikam Timi adına Fırat heval iki kişi ile birlikte bu alana geçer. Düşman alanda önceden mevzilenmiş bekliyordu. Fırat heval ve beraberinde götürdüğü iki kişi düşmanın

çemberine düşer. Bu esnada her iki kişi Fırat hevali bırakarak kaçarlar. Bunları kaçmasıyla Fırat heval durumu anlar. Kendisiyle birlikte gelen iki kişi ihanet etmiş, Fırat hevale komplo yapmışlardı. İhanete batmış soysuzlar Fırat hevalin hemen teslim olacağını düşünüyordular. Fırat hevalin teslim olmasıyla da düşmanın onlara vereceği kemik kırıntılılarıyla mutlu olacaklarını sanmışlardı. Ancak beklediklerinin tam tersi olmuştu. Fırat heval şereflice bir ölüme her zaman hazırdı. Düşmanla çarpışmaya da hazırdı. Belinde taşıdığı iki tabancayla düşmanın “teslim ol” çağrılarına yanıt veriri. Çatışma başlar. Tek başına düşmanın çemberindedir. Ama korkusu yoktur.

Gerilla tarzını uygulamadaki ustalığı

Cesaretlidir. Fedailikte karar kılmıştır bir kere. Bir fedai gibi yaşamayı ve ölmeyi kendisine ilke edinmiştir. Çatışma sırasında bir polis ölür, iki polis yaralanır. Fırat heval sonuna kadar çatışır. En son tabancasında iki mermi kalır. Kurtulmasının imkansız olduğunu bilen Fırat heval düşmanın eline sağ geçmemek için tabancayı kafasına dayar ve bir kurşunu kafasına sıkarak ölümsüzlük yolunda yaşamına son verir.

Tabancada bir kurşun kalır. O da o'na ve o'nun şahsında partiye ve Kürdistan halkına sırt çevirip ihanet edenler içindi. O Van merkezinde kaldığı

zaman zarfında birçok ajanın ve işbirlikçinin cezalandırılmasında birincil derecede rol almıştı. Düşmana olduğu kadar ihanete karşı kin-öfkesi çok büyüktü. Bunun içindir ki mühiş eylemci bir kişilikti. Soğukkanlıydı; duyarlı, atik ve atılgandı. Düşmanın hareketlerini önceden seziyor ve ona karşı tedbir geliştiriyordu. Fırat hevalin en önemli özelliği profesyonel bir eylemci olmak kadar profesyonel bir örgütleyiciydi aynı zamanda. Bir unsurun yakalanıp ismini vermesiyle deşifre olmuştu. Fakat O gizliliğe olan bağlılığı, gerilla tarzını uygulamadaki ustalığıyla yine çatışmalarına devam ediyordu.

Büyük vatan aşkıyla,

Van merkezinde büyük fedai eylemini gerçekleştiren Berwar hevalin hedef tespitini o yapmış, hedefe kadar arkadaşı götürmüş ve eylemi gerçekleştirene kadar da büyük bir soğukkanlılıkla beklemişti. Deşifre olduktan sonra parti geri çekilmesini istemişti. Partiye yazdığı son notunda “havaların çok kötü olmasından dolayı ulaşamadım. Yola çıktım tekrar geri dönmek zorunda kaldım.

Havaların düzelmesiyle tekrar sizlere ulaşacağım” demişti. Şehit düştükten sonra düşman Fırat hevalin cenazesini ailesine vermeye korkuyor. Düşman Fırat hevalin çok geniş bir çevre tarafından tanındığını, herkesin o'na derinden bir saygı beslediğini ve alanda

gelişen bütün eylemselliklerde Fırat hevalin öncülük yaptığını biliyordu. Bundandır ki korkusu büyüktü, cenazesini vermek istemiyordu. Ancak halk cenazeyi düşmandan almak için serhildanlara kalkar.

Bunun zerine düşman cenazeyi ailesine vermek zorunda kalır. Yaklaşık beş yüz araçlık bir konvoy eşliğinde zılgıt ve sloganlar eşliğinde Fırat hevalin cenazesi defnedilir. Yaşanan izdihamdan dolayı yaşlı bir yurtsever kadın şehit düşüyor. Fırat hevalin annesi, Fırat hevalin şahadetinden sonra “Mutluyum, Serok Apo'nun ve Kürt halkının başı sağ olsun. Bu olayda hiçbir üzüntümüz yoktur. Sadece ihaneti nefretle kınıyor, cezasız kalmamasını istiyorum” diyerek yurtseverliğin, şehide bağlılığın nasıl olması gerektiğini bu tavırla çok iyi ortaya koyuyor. Evli olmasına rağmen bütün yaşamını davaya adayan Fırat heval, aynı zamanda sevgisini, aşkını vatan, halk ve savaş aşkıyla bütünleştiren, yüreğini, beynini ve ruhunda bu davaya adanmıştı.

Büyük özgürlük tutkusuyla dolduran, bunun için kanının son damlasına kadar savaşarak bu ilkesine bağlı kalan bir kahramandır. Oldukça soğukkanlı ve güven verici kişiliğiyle halkın gönlünde taht kuran Fırat hevalin şehadeti önünde saygıyla eğiliyoruz. Şehide bağlılık fedaice bir ruhla anılarını bağımsız bir Kürdistan'la taçlandırmaktır.

Başkale'den silah arkadaşları adına Mervan

Fırat Heval

*Bir ay vardır aylar içinde
her gün her anı*

diller üstünde

Adı Mazlum'la anılır

Bedenlerde ateşler yakılır

*Birleşince ateşler Dört diyar
ve cihanda Türküsünde*

halaya durulur

Bir ay vardır aylar içinde

Her tarafı ateşler içinde

Ateşinde kavrulanlar Agitçe isyana vurulur.

*Ey insanlık, ruhunu ateşe vermeyen
cümle alem*

Bilir misin aylar içindeki bu ayı

Bilir misin, Zekiya ve Rahşan'ı

Ronah" ve Bêr"van'ı

*Teslim olmamak için bir kurşunu
kafasına*

bir kurşunu ihanete bırakan Fırat'ı

Bilemezsin, Gözlerin kör

Kulakların sağır,

Zincire vurulmuş ellerin

Aç gözlerini ve duy duy ve uzat ellerini

Bu ay Mart ayıdır

özgürlük aşıklarının buluşma ayıdır

Doğanın ahenginde

Fırat'ın, Dicle'nin, Munzur'un

görleşme ayıdır

Bu ay Mart ayıdır

Baharın habercisidir.

Çünkü bu ay

*özgürlükle yakınlaşma
ayıdır*

Çünkü bu ay

*Fırat hevalin
şehadet ayıdır.*

Toplum Ve Spor

Toplum ve spor

Ömer YÜCE

Bir toplumda spora katılımın şekli, düzeyi yararı ve sorunları sadece kişilerin yetenekleri ve ilgilerine bağlı değildir. Toplumun spor'a bakış açısı dolayısıyla sporu yönetim ve organizasyonu büyük önem taşımaktadır.

Günümüzde tüm dünya ülkeleri spora büyük önem vermekte ve uluslararası spor organizasyonlarında ön sıralarda yer almak için mücadele etmektedir. Bu sonuçlar ulusal saygınlığın bir göstergesi olarak kabul

edilmektedir. Ancak kaybedenler her zaman kazananlardan daha çok olmaktadır. Başarıları sürekli olan ülkelere bakıldığında ise sporun bu toplumların yaşam biçiminin bir parçası olduğu görülmektedir.

Filozof Platon, sporu şöyle tanımlamıştır. Spor, yapan (sporcu) açısından kazanmaya dönük

teknik ve fiziki bir çaba; izleyen (seyirci) açısından yarışmaya dayalı estetik bir süreç; toplum genelince oluşturulan bütün içinde de, yerine göre o toplumun çelişki ve özelliklerini olduğu gibi yansıtan bir ayna (ya da bağımlı değişken), yerine göre onu yönlendirebilen etkili bir amaç, ama, son tahlilde, önemli bir toplumsal kurumdur. Bu tanım, sporun diğer yönlerini de göz ardı etmezsiniz, toplumsal açıdan ele alarak yapılmış en gerçekçi tanımdır.

Spor otonom olarak kendiliğinden oluşmaz

Çünkü spor kendine özgü toplumsal kuralları, değerleri, etkileşim simgeleri ve süreçleriyle canlı bir toplumsal yapıdır.

Spor kendi geçmişi ile toplum geçmişi arasında sıkı bir bağ oluşturur. Bu kuvvetli

ilgi, sporun toplumsal süreçler yolu ile şekillenmesinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle spor, otonom olarak kendiliğinden oluşmaz. Özellikle, toplumdaki ilişkiler yolu ile ortaya çıkarak, değişir ve yeniden biçim kazanır. Spor uluslararası yasaları, yönetmelikleri ve kurallarıyla, en rasyonel biçimde kurulup çalıştırılan örgütler durumundadır.

Spor ve toplum ilişkisini sosyolojik olarak araştırmak gerekir

Ancak, yine de yapıları ve işleyişlerinde içinde buldukları toplumun geniş ve derin izlerini taşırlar. Bu yüzden Spor-Toplum ilişkisini doğru biçimde tartışabilmek için genel sosyolojik bulguları spor sosyolojisinde yeterince kullanabilmek gerekir.

Sosyologlar için toplumun dinamik ve statik yanları arasında

“Ana dilleri ne olursa olsun konuşacak ortak dili öylesine kolay bulabilsinler.” Andrew Strenk: “Ülkelere saygınlık kazandırmak, çeşitli olay ve durumlara tepki göstermek, ülkenin ya da sistemin propagandasını yapmak, belli ülkeleri uluslar topluluğuna kazanmak ya da ondan soyutlamak için sporun çok yararlı ve etkili bir siyasal ve diplomatik silah olduğu açıktır”

bir ayırım yapmak pek olağandır. Fakat toplumu daha iyi anlamak için bu iki yanın her zaman birlikte olduğunu da akıldan çıkarmamak gerekir. Bir toplumun yapısı, toplumun parça ve birimlerinin düzenliliğine işaret eder. Topluma temel grupların bir birleşimi olarak baktığımızda, sözü edilen temel grupların karşılıklı bağımlılığı ve düzenli ilişkilerini görürüz.

Spor artık bir tüketim aracı olarak kullanılmaktadır

Bütün bir toplum yapısı bu bağımlı ilişkili ve karşılıklı sorumlu gruplardan oluşmaktadır. Bu bakış açısıyla toplumun statik yanı saptanır. Toplumun analizi ile, çeşitli alt gruplardaki kişilerin statüleri, temel gruplarla alt grupların ilişkileri ve bu ilişkide alt grupların pozisyonu ile toplumdaki tüm temel grupların birbirleriyle eşgüdümleşmesi açıklıkla ortaya çıkarılmış olur.

Günümüz endüstri toplumlarında, toplumsal işbölümü ve uzmanlaşmanın gelişim düzeyine uyararak, sporun da sayıları ve çeşitleri artmıştır. Hatta spor kendi başına çok büyük ve karmaşık bir endüstri oluşturmaktadır. Artık spor çok sayıda tüketicisi olan bir ürün olarak kabul edilmektedir.

Stadyumlarda izleyicileri, TV, gazete ve dergilerde okuyucuları sayılarının fazlalığı nedeniyle bir çok başka ürünün tanıtımı için spor alanları tercih edilmektedir. Spor gi-

yim, özellikle gençlerde normal günlük giyim yerini almıştır. Eğitim kurumları, sporu eğitimde etkili bir araç olarak benimsemişlerdir. Politikacılar halkta olumlu imaj yaratabilmek için spor organizasyonlarında ve ödül merasimlerinde görünmeye özen göstermişlerdir. Hükümetler toplumsal çözümü önlemek, insanların kendi özüne dönmeyi ve kendi kültürel gerçeğine yönelmesini engellemek için sporu önemsemeye, spor tesis ve organizasyonlarına yatırım yapmaya başlamışlardır.

Spor psikolojik yönü etkileyen bir faktördür

Günümüzde hızla gelişen teknoloji, insan gücüne duyulan gereksinmeyi giderek azaltmış ve bunun sonucu olarak insanın doğal yapısına uymayan bir yaşam biçimi ile birlikte iş ve sosyal çevreden gelen baskılar, stresler dolaşım ve solunum sistemi hastalıklarını, özellikle gelişmiş ülkelerde başta gelen ölüm

nedenleri arasına sokan faktörlerdir.

Spor, çağdaş insanın karşısına dikilen bu tehlikeye karşı dinamik, güncel yaşamın getirdiği streslerden uzak bir ortam yaratarak çözüm getirmekte ve kazandırdığı sağlıklı yaşam biçimiyle de koruyucu tıbbı yardımcı olmaktadır.

Sporun bu işlevi yanında kişilerin sosyal ve bireysel karakter gelişimi üzerinde de olumlu etkileri açıktır.

Bu nedenle gelişmiş ülkelerde spora büyük önem verilmekte ve erken yaşlardan başlayarak çocuklara spor ve beden eğitimi programları uygulanmaktadır.

Modern toplumların en belirgin özelliği olan sosyal farklılaşma artan işbölümü ile sosyal bütünleşme arasındaki uyumun sağlanmasında spor

aktif bir ajandır. Toplumun sosyal yapısı içinde uyma ve çatışma modellerinin yanı sıra, huzursuzlukların, sapma (deviant) davranışların azaltılması ve bunların normlarla ahenkleştirilmesi, gerginliklerin toplum yararına yöneltilebilmesinde spor önemli faktörlerden biridir.

Bu açılardan ele alındığında da spor sağlık giderlerinin azalması, hastalıklar nedeniyle işgücü kaybının önlenmesi ve sağlıklı insanlardan oluşan mutlu ve barışçı bir toplum yaratılmasında umut vermektedir.

Spor tüm insanlar içindir

Sporla her insan özgün yaşamasını yeniden bulur, bu sırada bütün insanlarla bütünleştiği bir etkinliğe ve denemeye girer “Herkes için Spor” ve “Yaşam Boyu Spor” sloganları tüm dünya ülkelerinde benimsenmiş ve yaygın olarak uygulanmaya başlamıştır. Aşağıda yer verilen sözler, Spor-Toplum ilişkisini ve sporun toplum için değişik açılardan önemini vurgulayan bazı örneklerdir.

Başarılı olmak için her türlü yardımdan çok bütün milletçe sporun esasını, değerini anlamak ve ona kalpten sevgi göstermek, onu vatani vazife saymak lazımdır”

Papa II. Jean Paul: “Sporun aslında bir eğlence olmadığını ve bu yöndeki çabaların insanlık için çok ciddi bir konu olduğunu insanlara inandır-

mak için çalışmalısınız. Spor, dinlerin, inançların, her çeşit insanca özelliklerin ayrılıklarını ortadan kaldıran, insanları birleştiren bir semboldür”

Noel Baker (UNESCO Uluslararası Spor ve Bedensel Boş Zaman Değerlendirme Konseyi Başkanı): “Bana insan ilişkilerinin stadyumlardan ve spor karşılaşmalarından başka hiçbir konum ve kesimini gösteremezsiniz ki, insanlar, orada, öyle çok ortak yanları olduğunu öylesine kolay anlaşırlar.

Spor, dil duvarını aşarak geniş kitlelere ulaşmakta en kolay yöndür

Ana dilleri ne olursa olsun konuşacak ortak dili öylesine kolay bulabilsinler.” Andrew Strenk: “Ülkelere saygınlık kazandırmak, çeşitli olay ve durumlara tepki göstermek, ülkenin ya da sistemin propagandasını yapmak, belli ülkeleri uluslar topluluğuna kazanmak ya da ondan soyutlamak için sporun çok yararlı ve etkili bir siyasal ve diplomatik silah olduğu açıktır”.

Baron Pierre de Coubertin: “Sporun gerçek ödevi genç insanları savaşa hazırlamaktır, Dünyada spor hayatı, spor gayesi çok önemlidir. Bu kadar önemli olan spor hayatı, bizim için daha da önemlidir.

Çünkü ırk meselesidir. Irkın düzelmesi ve gelişmesi meselesidir.” Iose Cagigal: “Ülkelerin bugün oynadıkları propa-

ganda oyununda, spor, hem en büyük ilgiyi çeken, hem de dil duvarlarını aşarak başarılarını geniş kitlelere en kolay anlatan öğedir.

Tek sözcük İngilizce bilmeyenler bile Beamon’un 8. 90 uzun atlamasının ne anlama geldiğini bilirler. Bir ülkenin spordaki başarıları, artık, başka alanlardaki gelişmesinin de göstergesi sayılır duruma gelmiştir”

Spor her ülkenin siyasal ve sosyal yönetimine bağlı olarak biçimlendirilmiştir

Antonio Salazar: “Portekiz’i 40 yıl süreyle 3 F, fiesta (şölen), fadima (örgütlü din) ve futbol ile yönettim” Alex Natan: “Sporcularımız ulusal gurur ve ulusal saygınlık konularında çok çarpık görüşlere sahip spor askerleri durumuna gelmişlerdir.

Bugün, bütün dünyada, uluslararası spor, uluslararası sorunların çözümünde açık ya da gizli olarak kullanılan bir propaganda silahı, milliyetçilik duygularını körükleyen yeni psikolojik savaş yol ve yöntemlerini harekete geçiren bir amaç olmuştur”

.Spiro Agnew: “Spor toplumumuzu bir arada tutan tutkudur.”

Görüldüğü gibi spor her ülkede ve her dönemde önemli bulunmuştur. Ve içinde gerçekleştiği toplumun sosyal yapısına ve siyasal yönetimine bağlı olarak biçimlenmiştir.

Aufklärung in Europa

**Hevidar
KOBİ**

Die Aufklärung stürmte wie ein Wind als philosophisch-gesellschaftliche Bewegung das Europa des 17. und 18. Jahrhunderts. Sie veränderte das Bewusstsein einzelner Personen, so wie die politischen Strukturen und löste die kirchliche

Dogmatik und den Aberglauben ab und ließ sie mit naturwissenschaftlichen Erkenntnissen ersetzen.

Die Aufklärung ist der entscheidende Entwicklungsschritt in der Geschichte der Neuzeit: sie ist der wesentliche Moment für die Überwindung von Feudalismus und Absolutismus.

Die Hauptimpulse der Aufklärung kamen aus Frankreich und England. In Deutschland erscheint die literarische Epoche im Gegensatz zu ihrer allgemeinen Bedeutung eher schwach.

Schriftsteller und Denker wie Newton, Locke, Descartes und Voltaire hatten ein System begründet, das auf dem Primat von Vernunft und Erfahrung basierte und das Selbstbewusstsein des Bürgertums ausdrückte, das sich von politischen und ideologischen Bevormundungen löste. In Deutschland schritt diese

Entwicklung nur sehr langsam voran, denn es gab außer Leibniz und Kant kaum bedeutende Philosophen, die eigenständige Ansätze entwickelt hatten und den „Mut hatten sich seines eigenen

Verstandes zu bedienen“, so wie Immanuel Kant es ausdrückte. Gleichheit der Menschen, Toleranz, und der unbedingte Wille vorurteilslos nach der Wahrheit zu suchen, waren die Ideale der großen Aufklärer.

„Menschen werden mit Rechten geboren“

Es bildeten sich Lesegesellschaften, regelmäßige Treffen in den Stadtwohnungen reicher und gebildeter Frauen aus Adel und Bürgertum wurden organisiert. An den Universitäten lehrten Philosophen der Aufklärung. Die Menschen bemühten sich andere Menschen, die sie als unmündig bezeichneten aufzuklären, doch viele der Menschen empfanden die geistige Selbstständigkeit als unbequem und waren an ihre Unmündigkeit schwer gewöhnt. Es war ihnen bequemer sich den kirchlichen Dogmen und den Befehlen der Absolutisten zu unterwerfen als selber zu Denken und zu Handeln. Rousseau, ein französischer Philosoph machte die Aussage „Menschen werden mit Rechten

geboren“, von dessen Aussage sich auch die allgemeinen Menschenrechte entwickelten. Robespierre, ein französischer Politiker während der Französischen Revolution, der dem Club der Jakobiner angehörte, wurde von Rousseaus Ideen beeinflusst.

Robespierre wandte die Aufklärung mit gewaltvollen Mitteln an und richtete seine Gegner hin. 1791 wurde die weibliche Revolutionärin und Schriftstellerin Olympe de Gouge durch die Guillotine hingerichtet, weil sie sich gegen die Gewalt richtete, eine friedliche Gesellschaft durch demokratische Mittel verlangte und sich für Frauenrechte einsetzte.

De Gouge's letzter Satz vor dem Tod lautete: „Die Frau hat das Recht, das Schaffot zu besteigen; gleichermaßen muss ihr das Recht zugestanden werden, die Rednertribüne zu besteigen.“

Robespierre wurde später mit seinem Bruder auf die gleiche

Weise, wie De Gouge hingerichtet. Auch die Engländerin Mary Wollstonecraft kämpfte um die Anerkennung der Würde der Frau und die Befreiung des weiblichen Geschlechts von männlicher Vorherrschaft gegen eine patriarchalisch geprägte Gesellschaft. Mary

Wollstonecraft's Hauptwerk heißt „Plädoyer für die Rechte der Frau“.

Die Rolle der Frau während der Aufklärung

Auch während der Zeit der Aufklärung, wo die Menschen Gleichheit verlangten, waren die Frauen rechtlich und politisch unmündig. Das Leben

der Frauen war gekennzeichnet durch Abhängigkeit und Unterdrückung. Die Töchter standen bis zur Eheschließung unter der Vormundschaft ihrer Väter und später unter der ihrer Ehemänner.

Die Männer boten den Frauen Schutz und erwarteten dafür ihre Gehorsamkeit. Diese Bestimmung stand

sogar bis 1938 im französischen Gesetzbuch. Die Sehnsucht nach einem Ende der geschlechterspezifischen Rollen und der Unterdrückung, führte dazu, dass Frauen sich an Protestaktionen beteiligten, Zeitschriften herausgaben und Petitionen und politische Schriften verfassten. Trotz all der Versuche aus der Rolle der klassischen Hausfrau auszubrechen, wurden den Frauen kaum Rechte zugesprochen.

Sie blieben in den Augen der Männerwelt die Geschlechter der zweiten Klasse. Auch wenn heute in Europa die Rede von Gleichberechtigung ist, die Frauen wählen dürfen und politisches und rechtliches Mitspracherecht haben, kann man nicht von einer Demokratie sprechen. Die Mehrzahl der europäischen Frauen gibt sich zufrieden mit der klassischen

Rollenverteilung und lässt sich wie Marionetten von der patriarchalisch strukturierten Gesellschaft lenken und akzeptiert es als Gleichberechtigung. Der Kampfgeist der damaligen revolutionären europäischen Frauen während der Aufklärung hat sich in Faulheit und Unmündigkeit zurückgewandelt.

Bir İki Üç Daha Fazla Delila'nın Ardından

Kasım ENGİN

Biliyor musun güzel arkadaşım ben insanın iç yapısının hep temiz olduğuna giderek inanan biriyim. Kötülük dedikleri olgu sonra da insana bulaşıyor. İnsan özünde hep biraz adaleti, eşitliği, kardeşliği, beraberliği ve sevgiyi kendi içinde barındırıyor. Sınıflı toplum adeta her şeyi alt üst ediyor.

Yılların alışkanlıkları tarz haline gelince neredeyse genetikleşiyor. Diyeceksin neden o zaman o kadar kötülük. Bende derim ki en kötü insanın o denli duygusal yaklaşım sergilemesini neyle izah edeceğiz o zaman. Çünkü insan gözlemliyor da, en kötü olan insan dahi o kadar duygu yüklüdür ki yaşamın pragmatist ve çıkarıcı bakışı, ön yargılı eğitim biçimi, sınıflı toplum, dini dogmalar, kan bağı adına geliştirilen mil-

liyetçilik insanı kirletiyor. Ve insan bu tuzakta kendisini kurtaramıyor.

Kendin olabilme

İşte değerli arkadaşım ben buna inanıyorum. Daha fazlasına da inanıyorum. Biliyormusun her insan birazda doğuştan bu nedenlerden dolayı birazda PKK'lidir. Eğer PKK'li olma olgusu adalete, eşitliğe, kardeşliğe ve özgürlüğe adanmışlık ise her insandan bu değerlerle şöyle ya da böyle vardır.

Önemli olan bu cevheri görüp açığa çıkarmadır. Kimi insan bunu açığa çıkaramıyor. Kolay olan sınıf eğilimlere esir düşme yolu seçiliyor. Verili olanı herkese uygulayabiliyor. Ama önemli olan verili olmayanı yani sıra dışı olanı uygulayabilmektir. Kendi içindeki bir nevi bi-

linçaltına itilmiş olan benini açığa çıkararak kendin olmayı becerebilme oluyor ki bunu da herkes yapamıyor ya da herkese buna cesaret edemiyor.

PKK'li insan ilk sömürsüz insandır

Söylemek istediğim özcesi insanın toplumsal esaretinden dolayı kendi içinde var olan ilk insanı açığa çıkaramamasıdır. Kendi içindeki PKK'li olan insanı doğurtmamasıdır. Bu da insanlığın bir talihsizliğidir.

Güzel insan, ben PKK'li insanın çok temiz olduğuna içten inanan biriyim. PKK'li insan ilk sömürsüz insandır. İlk tahakkümden uzak olan insandır. Hiyerarşiye hep kafa tutan insandır. Kan bağından uzaklaşmış olarak toplumsalmış insandır. Dini motifleri salt

"Güzel insan, ben PKK'li insanın çok temiz olduğuna içten inanan biriyim. PKK'li insan ilk sömürsüz insandır. İlk tahakkümden uzak olan insandır. Hiyerarşiye hep kafa tutan insandır. Kan bağından uzaklaşmış olarak toplumsalmış insandır"

ayınle ilgili düzeyde ele alıp putlaştırmayan ilk insandır. Bak etrafında ki insanlara yani PKK'li insanlara hep başlangıçta böyle değil miydiler? Katılma kararı verirken hep böyle değil miydiler? Yine daha büyük amaç ve umutlar için yola çıkmadılar mı?

O kadar güzel insanlar bu uğurda gitti ki!

O kadar güzel insanın acısını yüreğine gömmek artık zor geliyor. Birde hevalim en seçkin, en güzel insanlar gidiyor. İnsan zorlanıyor.

Diyeceksin ki;

Gerilla bir özgürlük türküsüdür ve biz bu türküyü söylemekle görevliyiz. Bu türküyü söyleyenin morali düşemez. Düşmemelidir.

Diyeceksin ki;

Gerilla bir özgürlük arayışdır ve bu arayışı güçlü olanların morali düşemez, tersine düş kırıklıkları yüksek coşku performansıyla giderilir.

Diyeceksin ki;

Gerilla bir güzelleşme eylemidir ve bu eylemi gerçekleştirebilecek olanlar ancak en üst düzeyde güleçliği koruyarak bunu yapabilirler.

Ve diyeceksin ki;

Gerilla bir kendini gerçekleştirme olayıdır ve o zaman kendini gerçekleştirmek için sonuna kadar gideceksin. Bende diyorum ki; bunların hepsi doğrudur.

Buna varım diye bilmek için

geldik bu dağların zirvelerine.

Ve hep yukarıda söylenen hayallere kavuşmak için tüm acılara inat direndik.

Hep biraz da bunun için ayakta kaldık

Hep birazda bunun için bizi pazarlamak ve satmak isteyen tiplere karşı dimdik ayakta durduk. Ve tabii ki biraz da şeyh Bedrettin misali 'yârin yanğından gayri her yerde her şeyde hep beraber diye bilmek için ' bu yollara düştük ve devam ettirilmesinde ısrarlı olduk.

Ancak güzel yoldaşım dedim ya, devrimciler birazın ötesinden insanlar olarak birazın ötesinde duygu yüklü yaratıktır. Ondandır ki; her yoldaşının bir yıldız misali kayışı bedeninden ve ruhundan kayan bir

parça oluyor. Ve seni senden alıp götürüyor. Bu gerçekten dayanılması zor bir duygudur.

Peki, Kürt gençleri bu dayanılması zor olan acıya nasıl cevap vereceklerdir?

Elbette Delila tarzında vereceklerdir. Onun gibi dağları kendine mesken ederek "benim meskenim dağlardır" diye haykıracaklardır. Bir Delila yerine bin Delila olursa yaşanan acılar biraz hafifleyecek ve Delila'lar uzandıkları topraklarda rahat uyuyabileceklerdir.

Aksi takdirde gençlik, insanlık ve Kürtlük adına yapılacak olan sadece ve sadece gaflet ve hatta birazda ihanet olacaktır.

NURİ DERSİMİ'NİN

halen bugün kulaklarımızda çınlayan "onların sana tek bir kelimedede amansız, emredici ve kahredici bir vasiyeti var; intikam intikam intikam. Gir-daplara atılan, ateşlerde yakılan gelin ve kızlarımızın feryadını dindirmek için intikam..."

İşte bunun için diyoruz Delilaların arkadaşı, yoldaşı, adaşı, hemşerisi, hısımları ve yakını olunabilir. Başkası da asla!

Tekrardan ama daha tok bir sesle;

Bir iki üç daha fazla Delila ve Delilalar için Kürt gençliği dağlara!!!

Bir gerillaya yazılan mektuptan alınan alıntı.

Zagrosların Sanatçı Ruhlu Kızı

Şehitler anısına

Silah arkadaşı

Bêrîtan, Zağrosların eteklerinde doğup büyümüş, Altın Hilal'in bin yılların öncesinden gelen neolitik insan özelliklerinin tümünü özünde taşımayı başarmış, kadın güzelliği ile isyancılığını yaratıcı bir temelde birleştirerek yaşamsal kılmayı başarmış genç bir Kürt gerillasıydı.

Çok sonradan farkına varsa da, doğup büyüdüğü köy kültürünün köklerinde Mezopotamya'nın o ihtişamlı tanrıça kültürü yatmaktaydı.

Bilinci zayıf, köylü bir genç kız olmasına rağmen onu hep içten içe dürtükleyen, karşı durulmaz bir arzuyla o çetin dağlara, acımasız savaş meydanlarına itekleyen, savaş meydanlarında ve çetin dağ koşullarında ona irade gücü kazandıran, kök-

lerine olan bağlılık ve özgürlük tutkusundan başka bir şey değildi.

Daha 16 yaşlarında beş genç Kürt kızı olarak göreve daha rahat ve elverişli yaşam koşullarını, evlerini ve köylerini terk etmelerinin temel kaynağı yurtsever bir ortamda büyümüş olmaları değildi.

Bêrîtan yoldaş, dağ ve savaş koşullarıyla karşı karşıya kaldığından oldukça zorlanarak ve bu zorlanmanın sonucunda gerçeğin bilincine varacaktı. Yaşadığı zorlanmaların ardından kadın ve halk olarak tarihsel köklerini, yine günümüzde bir kadermişçesine mahkum edilen prangaları hissederek en

derinden bilincine varmak- herkese basit olmayan anlamlı katılımı gerçekleştirmeyi başara-caktı. O artık özgür iradeli bir Kürt kadın gerillasıydı!

**Sade ve doğaldı
Bêrîtan yoldaş**

Biraz dikkatlice baktığında, en doğal insan özelliklerinin bütün sadeliği ve saydamlığıyla onda yaşadığını fark ederdiniz.

Gülmeleri ve ağlama-

"Daha 18 yaşında olmasına rağmen, beş bin yıldır tutsak edilmiş tanrıçanın zincirlerinden kurtulmuş sevinç ve coşkusuyla heybetlice yürüdü. Çünkü Bêrîtanca bir yaşamın bir kurşunla hiç ama hiç bitmeyeceğin en iyi bilenlerdendi"

larıyla, tepkileri, sevinçleri ve heyecanlarıyla bir çocuk gibi doğal, sade ve yerinde algılara sahipti.

Yanlış bulduğu bir şeye “bu yanlıştır!” demeyi esirgemen, bir dakika sonra bile olsa eğer yanlış dediği şeyin doğruluğunun farkına varırsa, hiç evelemeden ve sağa sola gitmeden “evet, bu doğrudur!” diyebilme gücünü gösterecek kadar erdemli ve kaygısızdı Bêrîtan yoldaş.

Bir dakika içinde hem gülebilmesi hem ağlayabilmesi bir tutarsızlık değil, karşılaştığı durumlar karşısında insanın ruhsal şekillenişinin bir gereği olarak üzüntü veren şeye karşı üzüntü, sevinç veren şeye karşı sevinç ve coşkusunu en içten yansıtabilecek kadar doğal ve tahrip olmamış zengin bir ruha sahipti.

Eğer Bêrîtan yoldaş bu ruhsal şekillenışı ile özgür ülke koşullarında okuma ve eğitim imkanlarına sahip olsaydı, en içten duygularıyla inanıyorum ki

mükemmel bir sanatçı olacaktı. Bunun için hiç eksiliği yoktu, fazlasıyla bu cevheri taşıyordu.

Ama yaşam bu coğrafyada bir başka yaşamak zorunda bırakılmıştı. O da bu cevherinin özgürlük tutkusunda, özgürlüğü en sanatsal bir ruhla işlemede gösterdi.

Zincirlerinden kurtulmuş sevinç ve coşkusuyla heybetlice yürüdü

Dilin ucunda hafif peltek ve ince sesli konuşması yüzündeki güleçlik gözlerindeki parlaklık ve acının derin izlerini taşıyan yaşları onun bambaşka kılıyordu onda, sokratça bir bilgeliğin mütevaziliği yansiyordu.

Bêrîtan yoldaş teorisini oluşturması da, bir tanrıça gibi özgür, erdemli ve asil yaşamayı; aynı zaman da içimizden, bizden biri gibi olmayı başaran, son derece mütevazi bir kişiliğe erişti. Nirhursag'ın memleketinde ve bin yılları sonra toplumu ve onun geleceğini- özgürlüğün- var eden Me'lerin en mütevazi yaratıcılarından oldu. Az yaşadı, ama öz ve anlamlı yaşadı. Kadının ve onunla aynı kaderi paylaşan toplumunun acılarına ve sevinçlerini kısa bir zamanda yüreğinin her yanında hissetti, duyumsadı.

Daha 18 yaşında olmasına rağmen, beş bin

yıldır tutsak edilmiş tanrıçanın zincirlerinden kurtulmuş sevinç ve coşkusuyla heybetlice yürüdü. Çünkü Bêrîtanca bir yaşamın bir kurşunla hiç ama hiç bitmeyeceğinin en iyi bilenlerdendi.

Şahadetin, böylesine zamansız ve apansız ayrılışın ne kadar acı verse de, Mezopotamya'nın bereketli topraklarına ekilen tohum misali yeniden, daha güre ve çoğalarak yeşereceğine olan inanç ve umut bize- yüreğimize- bu acıyı da güçlü karşılama direnci ve iradesi vermektedir.

21. yüzyılın başlarında karartılan geleceğini, unutulmuş geçmişle yeniden aydınlatmaya çalışan, Bêrîtanlaştıkça, tanrıçalaşan kahraman Kürt kızlarının ölümsüzleşen direnişleri, özgürlük mücadelemizde hepimizin vazgeçilmez rehberleri olmaya devam edecektir.

Bêrîtan Melek (Perihan Aybar, 21 Eylülde Çukurca'nın Maruka alanında bir saldırı eyleminde kahramanca şehadete ulaşmıştır.

O Yaşamın Son Soluğunu Bıraktığı Güzel Beybunlar

Şehitlerin anısına

Pelşin TOLHILDAN

"Bu çölün ortasında
yüreğinde bir pınar
kaynatan o'ydü. İçinde;
yaşamın Haziran cimrilğine
inat bir pınar kaynatan bir
düş müydü? Bir rüya mı?
Bir affedilemez suçluluk
duygusu mu? Deniz'in
güzelliği mi? Ama bildiği bir
tek şey vardı şimdi; bir
çölün gerçekliği bir de
içinde kaynayan pınarın
serinliği. Çölleri yaratan
evrenin elleri, pınarları da
bağışlıyordu bir biçimde.
Böyle düşünürken ilişti
gözleri pembe beybunlara.
Yaşamın son soluğunu
bıraktığı güzel çiçeklere.
Narinliklerine. Yaşamın
ölümün tarafına geçerkenki
son gümrük kapısı gibi"

Bir saate yakındır o kayalığın üzerinde oturmuş düşünüyordu. Çarçella'nın büyüülü güzelliğinin bile içindeki hüznü, boşluğu artırması zor görünüyordu. İnsanın içindeki okyanusu düşündü. Öyle ya her insan bir okyanus taşırdı içinde, her insan bir okyanus taşıdığını bilmesede taşırdı.

O okyanusa akan denizler, o denizlere ulaşan nehirler vardı ya hepsi insanın içinde okyanus olurdu. Şimdi ki-me, nasıl, hangi dilden anlatacağı içindeki okyanusa dökülen bir Deniz'in kurduğunu? Okyanusça bir anlatabilseydi? Anlatırdı ya buralarda okyanusca bilenler çok az.

Onlar da her zaman hatırlamazlar bu dili bildiklerini ya neyse. İçindeki okyanusa dalıp dalıp çıkar oldu, boğulmaktan korkar oldu. Ansızın arkadan bir çift ipek sarılışlı kol do-landı boynuna. Yüzüne

kadifeden kor bir öpücük kondu. Evet bu o'ydü. Artık içine ak-mayacak olan Deniz'in kolları ve dudaklarıydı. Deniz'in sarılışı ve çekilişi. İçindeki okyanusa akarken bir o'nun dalgaları böyle çarpardı kıyıların kapılarını.

"Aaa, Deniiizzz!"

Döndü arkasına. Göz alabildiğince Çarçella manzaraları. Bordo, mor, mavi, yeşil, sarı, turuncu ve daha birçok rengin içice geçtiği sırtlar. Sararmaya yüz tutmuş otların hemen kıyısında yeşermiş otlar, onların biraz yukarısında çıkmaya hazırlanan otlar. Dört mevsimin iklimi, tılsımı Çarçella! En üstlerde hala kar. O karlarda el ele nasıl da akıp gelmişlerdi biraz ötesindeki güzel gölün kıyılarına. Konuşa konuşa:

"Aahh günlerdir di-yorum nerede kaldı bu yoldaş kombat! Bir

gelse de beğenmediği savaşıcısının iki kez Çarçella kar altındayken nasıl Deriya Hırçe'den çıkıp erzak getirmeye gittiğini bir anlatsam ona."

Deniiizzz!

Tamam ya kızmaaa! Sana yoldaş kombat diyorsam önce yoldaşlığın kabulüm olduğu için. Eğer seni yoldaşım olarak sevmesem kıyamet kopsa demem kombat.

-Neyse görevini anlat. Beğenmediğim savaşı kombat!

-Bak bak, işte tam burada o kadar zorlandım ki nefesim kesildi. Ama son ana kadar direndim.

-Canım benim, sen yaman bir Türksün ya.

-Ne yamanı ya. Bana "Sen Kürdistanlı bir Türksün" diyecektin herhalde.

-Ahh, pardon, Kürdistanlı Türko!

İçinden Kürdistanlı Deniz'le yaptıkları bu diyalogu geçirdi. Birkaç

ay öncesinde şu baktığı sırtlardan inerken yaptıkları bu konuşmalar geçiyordu aklından, yaralarına basa basa. Deniz akılmıyordu arkasında, hiç kimse yoktu. Ama emindi bu Deniz'in sarılışıydı, emindi. O'nu hissetti. Birden okyanusunun başına en kara bulutlar toplandı, yağdı, yağdı, yağdı... Bu, Deniz'di. Vedalaşmaya gelmişti. Sarılmadan vedalaşamazdı O, dokunmadan sevmeydi o. O yüzden geldi bu dağlara. Görmeliydi.

İçinde söyleyecek ne çok sözü vardı

Gördü, “her gün yüzüne Güneş'in resmi doğuyor” dediği bu dağları dokunarak sevdi, sarılarak vedalaştı. Şimdi, işte şimdi veda etmişti. Şimdi anlıyordu O'nu yitirdiğini, inanamıyordu, Deniz gündüz ortası, uykuda değil, rüyada değil, geldi ve gitti, O'na sarılarak gitti. Boynunda, omuzlarında, yüzünde bir sıcak esinti oldu geçti. Görüşmemişlerdi.

Deniz bunu kabullenemezdi. İçinde söyleyecek ne çok sözü vardı. Yoldaşlıklarına dair. Güneş'e dair. Dağlara dair. Zamansız kaybettiklerimize dair. Olmadı! İstemediği halde Deniz de zamansız kaybedilenlerin kervanına katıldı. İçi içini yerken, bu zamansızlıklara öfkeliyken gitmeyi yediremezdi kendine. O yüzden geldi. O, bir veda bırakmadan ayrılamazdı. Nasıl vedalaşacaktı ki ansızın olmuştu her şey ve gidişi:

Uçar birlikler bir anda helikopterlerden atlayıp etraflarını

sarmış, arkadaşlarıyla onların arasına girmişlerdi. Yoldaşlarına ulaşmalarına on dakikalık bir mesafe kalmışken kara bir çalı gibi, kara bir alın yazısı, ihanet gibi, vahşet gibi kapkaranlık uzanmışlardı aralarına. Tek bildikleri karanlık kelimelerdi. O'na, Reyhan'a ve Hevi'ye söyledikleri tek şey vardı: “Teslim olun!”

Haziran ayında. Şairi niye dinlemedin be Çarçella!

Bir mermi patlatacak zamanı ve aralığı bile tanımıyordu, bazen yaşam ne kadar cimri olurdu, ölümler arasındaki o ince çizgide. Kardan sığınakları yaşamın cimriliğine göz kırpyordu. Aralıklara uzanan her şey bu gün karanlıktı. Yaşamın cimriliği sadece bu karanlıkları mutlu kıldı.

Deniz adı üstünde, teslim olmaz. Gencecik bahar bedenlerine aldırılmadan darağacına şakalaşarak gidenlerin geleneği yaşasın diye koymuştu adını Deniz. O geleneği miras yapıp çıkanların ilk şehirlerindendi, Antepliydi, Araban'lıydı. Denizler gibi sevmişti ülkeyi, Kürdistan parçasıydı O'nun memleketi. Deniz bu, adı üstünde, akar, okyanuslara kadar...

Reyhan! Batman ovasının cesur kızı. Reyhan kokusunu kim hapsedebilir?

Hevi! Tükenmeyen, hep var olan, yaşamın motoru. Kim esir edebilir karanlıkların geçici karamsarlıklarına umudu?

“Teslim olun!”

“Ahhh! Yaşam bu kadar cimri olma! Bir iki mermi atalım” de-

dikleri anda ölümün kolları uzanıyor Çarçella'nın göğünden bir Haziran gününde. “Haziran'da ölmek zor” dese de şair, bu Haziran gününde yaşam çok çok cimri.

“Teslim olun!”

“Yaşam çok cimrisin, bırak bir cevap haykırayım şu karanlık çağrıya, son nefesimde!”

Olmadı, Çarçella'nın alınına bugün “göğünden bugün ölüm yağacak” yazmışlar. Hiçbir hüküm geçmeyecekmiş yaşamın. Yaşam son nefeslerini bırakacak boynu bükük beybunların pembesine.

“Teslim olun, size bir şey yapmayacağız!”

“Aahh, Çarçella niye göğüne ölüm yazdırdın bu Haziran ayında. Şairi niye dinlemedin be Çarçella!”

“Teslim Olun!”

“Yaşam alacağın olsun, bu cimriliği son soluğuna sığdırdın ya!”

“Teslim olun!”

Pimi çekilmiş bir bomba vardı artık ellerinde. Okyanuslara aşık bir Deniz'in, bahar nimeti bir Reyhan'ın ve tükenmez bir Hevi'nin elleri aynı bombaya, gözleri birbirine kilitlenmiş. Biri çeker pimi ve...

“Teslim olun!” çağrısı donup kalır ölüm yazan göğün altında. Uçar birlikler geçer birlikler olur karlara bıraktıkları üç kadın bedeninin karşısında.

Bomba ölüm ve yaşam adına patlar.

Cimriliğini yaşamın bağışlamayan üç kadın, ölümü de bağışlamaz zamansızlığından ötürü. Ölümüne ve yaşama patlayan bom-

balar kadınlar.

Bir bomba üç kadın!

Bir bomba üç yaşam!

Bir bomba üç asır!

*Bir bomba üç kanayan ana
yüreği!*

Bir bomba ve üç kadın!

Birden ürperdi, sanki kayalık altından çekilip gitti boşluktaydı. Sanki o bomba O'nun hafızasının, hatıralarının, hazinesinin orta yerinde patlamıştı. Deniz'siz, Reyhan'siz, Hevi'siz yaşamın çölüne uyanmıştı. Çarçella'nın dört mevsimi çekilmiş, tüm iklimler çöl, tüm mevsimler yakıcı yaz olmuştu. Kollarından, boynundan, omuzlarından geçip giden Deniz'in sıcaklığıydı.

Bu çölün ortasında yüreğinde bir pınar kaynatan o'ydu. İçinde; yaşamın Haziran cimrililiğine inat bir pınar kaynatan bir düş müydü? Bir rüya mı? Bir affedilemez suçluluk duygusu mu? Deniz'in güzelliği mi? Ama bildiği bir tek şey vardı şimdi; bir çölün gerçekliği bir de içinde kaynayan pınarın serinliği. Çölleri yaratan evrenin elleri, pınarları da bağışlıyordu bir biçimde. Böyle düşünürken ilişti gözleri pembe beybunlara. Yaşamın son soluğunu bıraktığı güzel çiçeklere. Narinliklerine. Yaşamın ölümün tarafına geçerkenki son gümrük kapısı gibi.

◀ Bir gündüz ortası düşün tek gerçek tanığı beybunlar. Yaşamın son soluğunu belki de bu yüzden emanet almışlardı, son bir vedalaşma sarılışı için. Yaşam cimrililiğinin utancını taşı-

yordu pembe beybunların yanaklarında... Affedilemezliğini bile bile gündüz ortası bir düşte beybunlara emanet bir soluğu alıp bir sarılış için Deniz'e veren aynı cimri yaşam olabilir miydi? Evren, sonsuz enerji akışına kattığı Deniz'i, Hevi'yi, Reyhan'ı bir beybun pembeliğine emanet etmiş olabilir mi? Sadece baharda değil dört mevsim Çarçella ikliminde hep var olsunlar diye...

Tüm beybunlar yaşamın cimrililiğinden utand

Gündüz ortası uyanık düşteki vedalaşma, ömrüne utangaç bir pembe yara olarak iz bıraktı. Kayalıktan ağır ağır kalktı. İçinde çöl yakıcılığı, kaynayan bir pınar serinliği, bir yaranın pembe utangaçlığı, mutluluklardan, çocuklardan, hayallerden çalınmış tüm pembeler gibi utangaç, suçlu...

◆ Yüzünü Çarçella'nın renge renk sırtlarına döndü, Denizsiz dağların zorluğuyla tanıştıyordu. O Deniz ki, dağların yüzüne her gün Güneş yazdırıyordu. Yer yeniden sarsıldı ayaklarının altında. Kayalık çekildi altından. Bir bomba üç kadın! Tüm beybunlar yaşamın cimrililiğinden utandı da iyice pembeleşti.

Bir saat sonraki bir bomba üç kadından habersiz!

ŞEHİT DENİZ'e

*Sana şiir yazmadıysam güzelim
Daha önce dediğim gibi
"ilham vermediğinden" değil,
seni şiir gibi sevmek
istediğimden.*

*Sana şiir yazmadıysam
gözbebeğim
Seninle şiir gibi yaşamaktı
niyetim...*

*Yüreğini,
zümrüt duygularını,
gülen güzel yüzünü,
insan tanışı kalbini
ruhunun şebnemlerden şeffaf
inceliğini
yazamadıysam,
yazamadıysam sana şiir DENİZ,*

*Güçsüzlüğünden kalemimin.
Bir de adın gibi sonsuz olsun,
hep aksın istedim sevgimiz...*

Un Referendum Sous Haute Tension

Güney
AZAD

Le massacre de Sengal Le massacre perpétré contre la population kurde yezidi de Sengal par les états voisins de la région est destiné à dépeupler les régions kurdes.

Les instigateurs de ce massacre sont les individus qui tentent de faire disparaître les kurdes de l'histoire et de la surface de la terre depuis des décennies. En s'attaquant aux kurdes yezidis, ces états terroristes s'attaquent à l'essence même de l'identité kurde.

Les autorités kurdes et irakiennes doivent garantir la sécurité des populations kurdes vivant en dehors de la région autonome du Kurdistan. Si les autorités ne peuvent garantir la sécurité des kurdes, il est primordial que les moyens

soient fournis aux kurdes pour se protéger et se défendre .

Les états voisins de l'Irak veulent dépeupler les régions pétrolières de sa population kurde afin de les arabiser. Ce massacre s'inscrit dans la politique d'extermination générale menée par les états voisins à l'encontre des kurdes. La coalition anti-kurde formée par les états fascistes de la région mène une véritable politique d'extermination à l'encontre des kurdes.

Depuis l'annonce du référendum qui décidera du sort des villes pétrolières du nord de l'Irak, historiquement et géographiquement kurdes, les attentats contre la population kurde et leurs représentants se sont intensifiés dans la région. Les états voisins de l'Irak utili-

sent tous les moyens pour déstabiliser la région et empêcher la tenue du référendum qui conférerait aux kurdes la gestion des villes pétrolières du nord.

Les turcs, Iran et Syrie augmentes leurs attaques sur les kurdes

Les iraniens et les turcs ont augmenté leurs attaques à la frontière du Kurdistan irakien pour empêcher la tenue du référendum. La population kurde vivant le long de la frontière a dû fuir les bombardements, en abandonnant tous leurs biens. Une véritable zone tampon a été mise en place par les turcs et les iraniens au nord et à l'est de la région autonome du Kurdistan irakien. Ces états fascistes ont tout simplement entrepris le siège

du Kurdistan irakien.

Une véritable guerre psychologique et d'intimidation est mise sur pieds pour forcer les kurdes irakiens à reporter la date du référendum. Le report du référendum constituerait une grande défaite pour les kurdes et leurs alliés

Les dirigeants kurdes ne doivent nullement céder aux menaces de ces états et veiller à la tenue du référendum.

Ces régimes despotiques veulent empêcher le développement du Kurdistan irakien qui pourrait être un modèle de démocratie pour la région. Des discussions sont en cours entre les différents états de la région concernant la construction d'un mur qui isolerait le Kurdistan irakien du reste de la région. La coalition (Syrie, Turquie et Iran) a déclaré ouvertement la guerre aux kurdes.

Les kurdes irakiens, leurs représentants et leurs alliés sont prévenus par la coalition formée par les états voisins. Les bombardements des villages kurdes et le massacre de Sengal sont des avertissements à destination des kurdes. Les attaques contre la population kurde et ses représentants augmenteront si les kurdes ne reportent pas la date du référendum.

De nombreux kurdes ont

fui les persécutions de ces états pour se réfugier dans les zones contrôlées par les guérilleros kurdes. Le régime des mollahs est impitoyable face aux kurdes et aux iraniens qui réclament un régime démocratique en Iran. La théocratie iranienne n'a rien à envier à la république kémaliste.

L'objectif de ces états est tout

simplement l'élimination pure et simple des kurdes.

Les brigades de la mort

Les services secrets des différents états voisins de la région sont solidement implantés dans le nord de l'Irak. Les agents de ces états agissent dans la région sous le couvert d'associations civiles et d'entreprises.

Jadis, les deux principales parties kurdes de la région ont favorisé l'implantation de ces individus et de ces organisa-

tions (Mit, Jitem...) dans la région. Aujourd'hui, les autorités kurdes irakiennes ont du mal à lutter contre ces individus qui constituent un véritable danger pour la stabilité de la région.

Ces agents recueillent des informations et mènent des opérations terroristes pour le compte de leur gouvernement dans la région autonome kurde mais

aussi dans le reste de l'Irak. Ces individus sont responsables pour une grande partie du chaos régnant en Irak.

Les services secrets de ces différents états voisins de l'Irak recrutent des individus et les forment à commettre des actions terroristes contre la population kurde afin de déstabiliser le Kurdistan irakien.

Les états voisins de l'Irak utilisent tous les moyens pour maintenir le pays dans le chaos. Le régime des mollahs apporte son soutien aux extrémistes chiites tandis que les autres états

soutiennent les extrémistes sunnites.

Ces états n'auront rien à craindre des forces impérialistes tant que le chaos régnera en Irak.

Les états fascistes de la région continueront de massacrer les kurdes tant que les différentes tendances politiques kurdes n'auront pas adopté une politique commune. Il est primordial que les dirigeants et les organisations kurdes se réunissent et s'accordent sur une politique commune.

Bir Sabitdisk Nasıl Çalışır?

Tecnik

Heja
ASLAN

Sabitdisk üst üste monte edilmiş halde dönen pek çok alüminyum katmandan (manyetik plaklar) oluşur. Dakikada 10.000'e kadar çıkabilen bir hızla dönerler. Günümüz EI-DE plakları çoğunlukla dakikada 5400 veya 7200 hızla dönerler.

Sabitdisklerin birden fazla okuma-yazma kafası vardır.

Tüm manyetik plakların alt ve üst taraflarında okuma yazma kafalarının eriştiği manyetik alanlar vardır. Bu kafalar bir motor tarafından konumlandırılır.

Bir izden diğerine erişmek için geçen zamana ortalama erişim hızı denir. Her kafa yüzeyin yaklaşık üç milimetre üzerinde durur, çünkü rotasyon belli bir ivme oluşturur. Manyetik plak ve okuma-yazma kafası ara-

sındaki bu mesafe sabitdisklerin birbirlerine çarpıp Headcrash olarak adlandırılan veri kayıplarını önler. Kafalardan biri diske değdiğinde diskin tamamı kullanım dışı olur.

Yazma kafası, yazma sırasında yüzeyi manyetikleştirir (PC'nin sağladığı dijital verilere uygun olarak) minik bir elektro manyetik alır. Okuma kafası, manyetik alanı elektronik şekle dönüştürerek verileri sabitdiskten okur ve veri olarak işler.

İz (Spur) ve sektörlerde düzenleme

Her katman, çemberler halinde dönen binlerce ize bölünmüştür. Bu düzenleme bütün katmanlarda aynıdır. İz yoğunluğu kayıt edilebilir veri miktarını be-

lirler ve diskin yapı şekline bağlıdır.

Bir sabitdiskin yapısını geometrik olarak düşündüğünüzde katmanlar üzerinde üst üste duran izler bir silindir oluşturur.

İzler yine sektörlerle bölünür. Bunu pasta dilimleri gibi düşünün. Bir sektör en küçük veri birimidir. Çoğunlukla 512 byte'tır, ancak sabitdiske göre değişiklik gösterebilir. Kaydedilen veriler belli bir adres alırlar. Örneğin Üst yüzey, katman 2, iz 12, sektör 10 gibi.

Laptop'unuzun pil süresini artırın

Eğer bir süredir laptop kullanıyorsanız, burada yazılan tekniklerin ve püf noktalarının büyük bir kısmını büyük ihtimalle biliyorsunuzdur. Ama yine de bir göz atmakta

fayda var, belki gözünüzden bir şeyler kaçıyor...

1. Sık sık DEFRAG yapın. Sabit diskiniz ne kadar az çalışırsa pili o kadar az tüketir. Bu yüzden sabit diskinizdeki dosyaların fragmante olmasını (birkaç parçaya ayrılmasını) sık sık DEFRAG işlemini yaparak engelleyin ve sabit disk kullanımını azaltın.

2. Parlaklığı düşürün. Hem CPU hem de ekran parlaklığını kabul edebileceğiniz limitlere kadar düşürerek il süresinde ciddi tasarruflar elde etmek elinizde.

3. Arka plan programları. Arka planda çalışan programların sayısını mümkün olduğunca azaltın. Bu sayede CPU'ya düşen yükü hafifletmiş olacaksınız.

4. Harici aygıtlar. Pille çalışırken gerekmedikçe kablosuz ağ, USB disk, hatta USB fare bile kullanmayın.

5. Daha fazla RAM. Bellek fiyatlarının oldukça düşük seviyelerde gittiği bugünlerde laptop'unuza yapacağınız bir RAM terfisi pil süresinde ciddi uzamaları beraberinde getirecektir. Bilgisayarınızda daha fazla RAM olursa sabit diske daha az iş düşer, böylece pil daha az tüketilir.

6. CD ve DVD sürücüler. Film seyredecekseniz, filmleri önce sabit diskinize çekin, oradan izleyin. Virtual Daemon gibi Sanal CD/DVD sürücüler de kullanabilirsiniz. CD ve DVD sürücüler iki de bir du-

rup kalkarak pile gereksiz yere yük olurlar.

7. Pil temas noktalarının temizliği. İki üç ayda bir pili çıkarın, alkollü bir bezle pil temas noktalarındaki metal bölgeleri temizleyin. Bu sayede pilden gelen akım laptop'a daha ve-

rimli olarak transfer edilecektir.

8. Pilinize antrenman yaptırın. İki üç haftada bir laptop'u makul bir süre pille kullanın (eğer çok fazla mobil çalışan biri değilseniz).

9. Hibernate (Uyku Modu) . Mutlaka Standby (bekleme) yerine Hibernate (uyku modu) seçeneğini kullanın. Kullanmadığınız zaman bekleme esnasında uyku modu çok daha az pil tüketecektir.

10. Fazla ısınmayın. Laptop'lar sıcağı pek sevmezler. Havalandırma deliklerini ve fan çıkışlarını belli periyotlarla temizlemeyi ihmal etmeyin.

11. Güç tüketim yönetimi.

Güç yönetimini mümkünse Windows'a bırakmayın. Eğer bilgisayarınızla beraber geldiyseniz mutlaka onun için özel olarak üretilmiş olan güç tüketim yönetim uygulamasını (Toshiba Power Saver, LG Battery Miser gibi) kullanın. Genelde tüm bu programlarda "maksimum pil ömrü" seçeneği vardır, seyahatlerde bu seçeneği tercih edin.

12. Çoklu çalışma. Pil ile çalışırken ekrana bir sürü uygulama açıp aralarında geçiş yaparak çalışmayın. Bir rapor üzerinde çalışırken arka planda MP3 dinlemeyin örneğin...

13. Önceliklerinizi iyi hesap edin. Eğer seyahatteyseniz ve canınız çok sıkılmadıysa DVD seyretmeyin veya oyun oynamayın. Böylece çok az güç tüketen yazı yazma, e-mail okuma gibi işle ilgili aktiviteler için daha fazla pil ömrü ayırmış olursunuz.

14. Bellek etkisi. Eğer eski model bir laptop kullanıyorsanız "bellek etkisi" problemini minimuma indirmek için iki üç haftada bir pilleri sonuna kadar şarj edin ve sonuna kadar boşaltın. Li-Ion pil kullanan laptop modelleri eski olsalar bile bu genellemenin dışındadırlar.

15. Otomatik kayıt. Bu özelliği kullanmayın. Belli aralıklarla sabit diski çalıştıran ve dosyalarınızı kaydeden bu seçenek pili daha çabuk tüketir. Onun yerine siz zaten neyi ne zaman kaydedeceğinizi biliyorsunuzdur, değil mi?

Üç heykel

İki komşu ülkenin hükümdarları birbirleriyle savaşmazlar ama her fırsatta birbirlerini rahatsız ederlerdi. Doğum günleri, bayramlar da ilginç armağanlar göndererek karşdakine zekâ gösterisi yapma fırsatlarıydı.

Hükümdarlardan biri, günün birinde ülkesinin en önemli heykeltıraşını huzuruna çağırdı. İstedığı; birer karış yüksekliğinde, altından, birbirinin tıpatıp aynısı üç insan heykeli yapmasıydı. Aralarında bir fark olacak ama bu farkı sadece ikisi bilecekti. Heykeller hazırlandı ve doğum gününde komşu ülke hükümdarına gönderildi. Heykellerin yanına bir de mektup konmuştu. Şöyle diyordu heykelleri yaptıran hükümdar:

“Doğum gününü bu üç altın heykelle kutluyorum. Bu üç heykel birbirinin tıpatıp aynısı gibi görünebilir. Ama içlerinden biri diğer ikisinden çok daha değerlidir. O heykeli bulunca bana haber ver.”

Hediyeyi alan hükümdar önce heykelleri tarttırdı. Üç altın heykel gramına kadar eşitti. Ülkesinde sanattan anlayan ne kadar insan varsa çağırttı.

Hepsi de heykelleri büyük bir dikkatle incelediler ama aralarında bir fark göremediler. Günler geçti. Bütün ülke hükümdarın sıkıntısını duymuştu ve kimse çözüm bulamıyordu. Sonunda, hükümdarın fazla isyankâr olduğu için zindana attırdığı bir genç haber gönderdi.

İyi okumuş, akıllı ve zeki olan bu genç, hükümdarın bazı isteklerine karşı çıktığı için zindana atılmıştı. Başka çaresi olmayan hükümdar bu genci çağırttı.

Genç önce heykelleri sıkı sıkıya inceledi, sonra çok ince bir tel getirilmesini istedi.

Teli birinci heykelciğin kulağından soktu, tel heykelin ağzından çıktı.

İkinci heykele de aynı işlemi yaptı. Tel bu kez diğer kulaktan çıktı.

Üçüncü heykelde tel kulaktan girdi ama bir yerden dışarı çıkmadı.

Ancak telin sığabileceği bir kanal kalp hizasına kadar iniyor, oradan öteye gitmiyordu.

Hükümdar heykelleri gönderen komşu hükümdara cevabı yazdı:

“Kulağından gireni ağzından çıkartan insan makbul değildir. Bir kulağından giren diğer kulağından çıkıyorsa, o insan da makbul değildir.

En değerli insan, kulağından gireni yüreğine gömen insandır. Bu değerli hediyen için çok teşekkür ederim.”

Hikayeler

Bilmiş kral

Eski zamanlarda bir kral, saraya gelen yolun üzerine kocaman bir kaya koydurmuş, kendisi de pencereye oturmuştu.

Bakalım neler olacak?.

Ülkenin en zengin tüccarları, en güçlü kervancıları, saray görevlileri birer birer geldiler, sabahtan öğlene

kadar. Hepsi kayanın etrafından dolaşıp saraya girdiler.

Pek çoğu kralı yüksek sesle eleştirdi.

Halkından bu kadar

vergi alıyor, ama yolları temiz tutamıyordu. Sonunda bir

köylü çıkageldi. Saraya meyve ve sebze getiriyordu.

Sırtındaki küfeyi yere indirdi, iki eli ile kayaya sarıldı

ve ıkına sıkına itmeye başladı.

Sonunda kan ter içinde kaldı

ama, kayayı da yolun kenarına çekti.

Tam küfesini yeniden

sırtına almak üzereydi ki, kayanın eski yerinde bir kesenin

durduğunu gördü. Açtı. Kесе altın

doluydu. Bir de kralın notu

vardı içinde.

“Bu altınlar kayayı yoldan çeken kişiye aittir” diyordu kral.

Köylü, bugün dahi pek çoğumuzun farkında olmadığı bir ders almıştı.

“Her engel, yaşam koşullarınızı daha iyileştirecek bir fırsattır”

Bunları Biliyor musunuz?

Çinliler yiyeceklerini niçin çubukla yerler?

Çinlilerin yemek yeme alışkanlıklarının yiyeceklerini çok küçük parçalar halinde yemelerinden çubuk kullandıkları anlaşılıyor.Çinde eskiden yalnızca zenginler masada otururlardı. Halkın çoğunluğu tabakları ellerinde yemek yerlerdi. Bir elleriyle tabaklarını tutar, öteki elleriyle çubuk kullanarak beslenirlerdi. Hızla artan nüfus yüzünden yiyecek sıkıntısı çeken çinliler önlerindeki yiyeceği küçük parçalar halinde çoğaltarak yiyorlardı. O zamanlar ağaç sıkıntısı nedeniyle de tahta kullanımı kısıtlıydı. Masa kullanımı bu yüzden çok zordu. Çubuklar fildeşinden ve kemikten yapılırdı.

Bir hafta niçin 7 gündür?

Babilliler 7 günlük haftayı zaman birimi olarak kullanıyorlardı. İlk çağlarda bilinen beş gezegen ile güneş ve ayın sayısı nın 7 oluşu bu sayıyı gizemli ve uğurlu kılıyordu.

Daha sonra dinlerde göğün 7 kat oluşu ve doğadaki ana renk sayısının 7 oluşu, müzik notalarının 7 oluşu sayının önemini daha çok belirtti.

Daha sonra Fransa takvim yapısını değiştirerek hafta sayısını 10 yaptı ama kabul görmedi. Rusya 5 günlük hafta uygulamasına geçti, o da tutulmadı. Sonunda yine hafta 7 gün olarak kaldı.

PENCERE

*Gönül diyor,
ben olsa olsa bir damlayım yalnızca
Ben neredeyim, varamadığım koca
deniz nerede*

*Bunu söyleyen güneş denize varınca
Baktı ki başka şey oyk kendinden başka
etrafta*

*Söyle, var mı dünyada günahsız,
Söyle günah işlemeden yaşanır mı?
Buna kötülük diyerek kötülük yapacaksan,
Söyle, ulu tanrı, ne yarımın kalır benden
Farkındamısın ey zaman, yaptığın
kötülüklerin
Tövbelerin, acıların en ağırtı sana düşer
Alçakları korurken, yoksulları ezersin
Bunamış bir moruksun, belkide eşeğin teki*

Ömer Hayyam

*“Göz odur ki, dağın arkasını göre,
akıl odur ki, başa geleceği bile.”
“Güneşi kaçırırım diye gözyaşı dökersen,
yıldızları da göremezsin.”
“Gülmek için mutlu olmayı beklemeyin,*

*belki gülmeden ölürsünüz .”
Victor Hugo*

SADECE SEVGİ

*Öfkeliye, canayakınlıkla cevap ver
Kötüye iyilikle...*

Cimriye, hediyeler ver

Gerçeklerle yalancıyı sustur...

Galibiyet nefret uyandırır

Çünkü, yenilen mutsuzdur.

Yeryüzünde nefretle nefretin önüne geçilmez

Sadece SEVGİYLE...

BUDHA

*Gerçek mutluluk, gecenin karanlığında
güneşi pencereye çizebilmektir .*

Işığında sevmeyi öğrendim

Güzelliğinde, şiir yazmayı

Yüreğinde dans edersin

Kimse görmeden

Fakat bazen görünüür

Ve dosdoğru şiir olursun

-buda-

(: Mizah :)

Dört Kaplumbağa

Dört kaplumbağa piknige çıkmaya karar veriyorlar. Erzakları hazırlayıp yola koyuluyorlar. Bir yıl, iki yıl, bes, on yıl derken 30 yıl sonra piknik yerine varıyorlar. Hemen erzakları çıkarıyorlar, gazozlar, yiyecekler, herşey ortaya çıkıyor. Gazozlar da sise gazoz. Ve acacak YOK! Tek çözüm, birinin eve gidip acacığı alıp getirmesi. Doğal olarak en genç kaplumbağayı seçiyorlar.

Genc eleman:- "Giderim, ama bir şartım var." der ve ekler.- "Buradaki yiyeceklerin hiçbirine ben gelinceye kadar dokunulmayacak." Diğerleri de bunu kabul eder.

Elemanimiz yola çıkar. Aradan bir, iki, on, yirmi yıl geçer.

Bu arada yaşlı kaplumbağalardan birisi fenalasırlar, Ölmek üzeredir. Arkadaşları ne yapşa faydasız. Kaplumbağa'nın son dileği olup olmadığını sorarlar. O da:- "Gerci genç kaplumbağaya söz verdik ama, suradaki sarmalardan bir tanesini yeşem olur mu?" der. Diğerleri de kıramaz ve:- "Elbette!" diyerek, sarmalardan birini verirler. Tam ağzına atacacağı sırada genç kaplumbağa calıların arasından fırlar ve:- "Gitmiyorum iste, gitmiyorum!"

Büyüyünce ne olacaksın

Bir öğretmenin sınıfında hiç sevmediği bir çocuk varmış ve hep ona laf sokmak istiyormuş. Öğretmen:- İsmet büyüyünce ne olmak istiyorsun?

İsmet:- Manken olmak istiyorum öğretmenim. Öğretmen hemen başlamış laf sokmaya:- Nasıl manken olacaksın bu suratla, senin gibi çirkin çocuk yok bu sınıfta, sende manken olacağım diyorsun.

İsmet altta kalır mı:- Bende o zaman öğretmen olurum sizin gibi.

Bill Gates

Bill Gates Microsoft'un bir seminerinde bilgisayar sektöründeki gelişmenin hızını anlatmak için şöyle bir benzetme yapmış. "Eğer Volkswagen firması son 25 yıl içinde bilgisayar sektörü kadar hızlı gelişmiş olsaydı bugün 500 dolara alacağımız arabalara 25 dolarlık benzin koyup dünya turu atmamız mümkün olacaktı" Birkaç gün sonra VW firmasının bir basın açıklaması yayınlanmış. "Eğer otomotiv sektörü Bill Gates'in işletim sistemi gibi gelişmiş olsaydı, her alacağımız arabada tek koltuk ola-

cak, diğer koltuklar için ekstra lisans parası ödemek zorunda kalacaktık; arabamız sadece bizim ürettiğimiz benzinle çalışacak; gösterge tablosundaki tüm ikaz ve uyarı ışıkları yerine üzerinde ARABANIZ GEÇERSİZ BİR İŞLEM YÜRÜTTÜ VE KAPATILACAKTIR yazan tek bir lamba olacaktı. Ayrıca her kazadan sonra arabanın hava yastıkları açılmadan önce bir düğmenin üzerinde HAVA YASTIKLARI AÇILCAK EMİN MİSİNİZ diyen bir ışık yanacaktı"

Adminlerin işi zor

User018: Merhaba sitenin sahibi sen mi-sin?

Admin: Hayır efenim adminiyim ben sahibi başka birisi.

User018: adminiyim ben ne demek

Admin: Yani yöneticisiyim efenim sorun nedir?

User018: Bak sen yöneticiymiş hahahah hiç gülcem yoktu

Admin: Yöneticiyim tabi, beğenemedin mi?

User018: 3-5 kişiyi toplamış etrafına bi de yöneticiyim diyor.

Admin: Efenim soruna gelsek

User018: Artislik yapma, yöneticiymiş de sorunumu çözecekti hahaha

Admin: Bi kere ben mühendisim tamam mı? Yönetici olarak bile çalışabilirim büyük şirketlerde

User018: Sus lan sus tamam koptum, belli oluyo 14 saat forumdasın takip ediyorum. Kaldırım mühendisi yıkıl...

Admin:...

Bakan

Bir ülkede bir bakan, kendisini gazetecilere hiç sevdirememiştir. Ne yapsa makbule geçmiyor, basın hergün kendisiyle uğraşıyordu. Nihayet :
-Öyle bir şey yapayım ki, gazeteciler mat olsun, diye düşündü ve ilan etti :

-Pazar günü saat 10`da bakan denizin üzerinden yürüyerek geçeceğim.
Pazar sabahı saat 10`da tüm basın mensupları toplandılar orada. Bakan geldi ve elinde bastonuyla denizin üzerinde yürümeye başladı. Karşı kıyıya kadar da yürüdü geçti. Herkesin gözleri dehşetle açılmıştı. Fakat ertesi günü tüm gazetelerde şu başlık okundu :
-Bakan yüzme bilmiyor!

Tercüme

İngilizce dersinde öğretmeni çocuğa sordu
:- Oğlum, sana Türkçe bir cümle vereceğim, sen bunu İngilizceye çevireceksin... Çevireceğin cümle,
"Çocuk, koştı koştı, denize düştü, boğuldu..."
Öğrenci yanıt verdi :
- The boy tıkdık, tıkdık, culup, glu, glu...

Bir dakika

Bir adam tanrının doğasını anlamak istiyormuş ve ona sormuş:

"Tanrım, 1 milyon yıl senin için ne kadar bir süredir?"

Tanrı şöyle cevaplamış:

"1 milyon yıl benim için 1 dakika kadardır."

Adam sormaya devam etmiş:

"Peki, tanrım 1 milyon dolar senin için ne kadardır?"

Tanrı cevaplamış:

"1 milyon dolar benim için 1 pennydir."

Adam dayanamamış, "Tanrım bana bir penny verir misin?" demiş.

Tanrıdan şöyle bir cevap gelmiş:

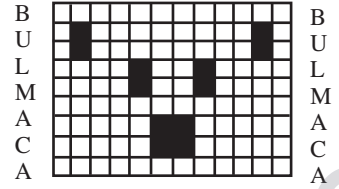
"1 dakika."

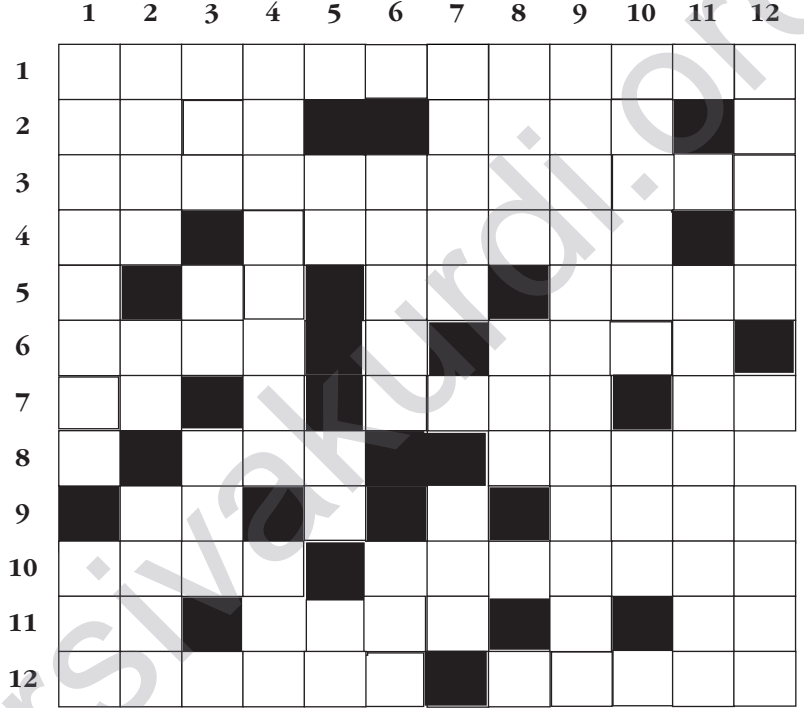
Bulmaca

BULMACA

Soldan Sağa

- 1- 2004 yılında vefat eden Urfalı ünlü gazelhan
- 2- "..... Çalışlar" (Yazar) - Göğüs
- 3- İnsanların kendi bilgileri dışında yada istemedikleri halde etkilene
- 4- Sürekli yada geçici olarak konaklanan yer - XV. yüzyılda Doğu Türkistan bölgelerinde hüküm süren Türk hanedanlığı
- 5- Bilinmiye tarihi belirtir- "Arka" kelimesinin ünsüzleri - En çok atlarda görülen, insanlara da bulaşan ölümcül hastalık sakağı
- 6- Bir hastalığı iyileştirme yarayan madde, em, deva - Bilgileri, yetenekleri ölçmeye yarayan sınav
- 7- Güney Afrika'nın plakası - Anlam - Eşeğin anırken çıkardığı ses
- 8- Makine Kimya Endüstrisi'nin kısaltılmışı - Bir meyve
- 9- Bir bağlaç - Dizi
- 10- Yerleşim merkezlerinde halkın geziphava alması için düzenlenmiş ağaçlık ve büyük bahçe - Tahkikat evrakı
- 11- Kilometre - Ankara'nın bir ilçesi - Vilayet
- 12- "Ferhat...." (PKK'nin isim babası olan ve 18 Mayıs 1982'de bedenini ateşe veren büyük şehidimiz) - Hareketle ilgili olan, yalnız düşünce alanında kalmayıp işe dönüşen uygulamalı, tatbiki

Yukarıdan Aşağıya

- 1- Bütün malların ortaklaşa kullanıldığı ve özel mülkiyetin olmadığı toplum düzeni - Partiya Karkeren Kürdistan
- 2- Kürdistan dağlarında doğup Hazar gölüne dökülen nehir - Bir nota - Bir ülkede halkın bütünü
- 3- Sanı - Bir nota - Baş, kumandan, amir
- 4- PKK'nin kızıl yıldızı ve gençlik sembolü olan şehit - Tabaka
- 5- Protakyum - Rütbesiz asker - 'Evet' anlamında kullanılır
- 6- Yerin dönme ekseninde yaptığı koni hareketi boyunca dalgalanması, nütasyon - Jeolojide kırık
- 7- Sulanmış, yaşlanmış - Bir sayı
- 8- Bir kimsenin egemenliğini tanıma - Gelinlerin başına takılan süs
- 9- Güney Kürdistan kökenli radikal islamcı Kürt örgüt
- 10- Karısının iffetsizliğine göz yuman kimse anlamında kullanılan sövgü sözü - "Bruce ..." Efsanevi Uzakdoğu dövüşçüsü
- 11- Pedersahi, patriarkal
- 12- Kadınlığın bütün iyi niteliklerini taşıyan - "..... .. yakasından düşmemek", bir deyim